

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ČETVRTA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Šesti dan rada
4. decembar 2018. godine

(Sednica je počela u 10.20 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Četvrte sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 75 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 90 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja imam pitanje za ministra unutrašnjih poslova dr Nebojšu Stefanovića.

Pošto sam došao u posed vrlo poverljive informacije, a računam ako sam ja sa svojim ograničenim materijalnim i kadrovskim resursima došao do takve informacije, onda mora i da su sve naše službe bezbednosti, državne službe takođe o tome informisane i da imaju potpunije informacije.

Rasim Ljajić je dugogodišnji saradnik britanske obaveštajne službe. Na vezi je sa Lusi Mejjels, šefom političkog odeljenja Britanske ambasade u Beogradu. S njom se povremeno sastaje i, pouzdano sam obavešten da su, na poslednjem ili pretposlednjem razgovoru, dogovarali moju likvidaciju. I još je

rekla Lusi Mejzels da bi volela da se taj posao obavi dok je ona u Beogradu pošto joj uskoro ističe mandat i odlazi iz Beograda. Nekim od tih razgovora prisustvuje i Silija Somestin, koja od jula meseca radi u Beogradu i priprema se da zameni Lusi Mejzels.

Postavljam pitanje ministru unutrašnjih poslova – šta je služba bezbednosti, odnosno policija, pod njegovom nadležnošću, uradila povodom ovoga? Imaju li neki plan? Da li njihov plan znači hapšenje onih koji planiraju i pripremaju ovo krivično delo pre nego što ga pokušaju, pa da podnese krivičnu prijavu zbog planiranja i pripremanja, gde su kazne slabije? Ili čekaju da se prvo izvrši krivično delo pa da ih onda pohapse, ako im na vreme ne pobegnu, i onda bi to krivično delo bilo kažnjivo mnogo višom kaznom? Ja zahtevam, kao narodni poslanik i kao građanin, informacije o tome.

Uostalom, vi znate, gospodo narodni poslanici, da naša policija ima vrlo sposobne službe i praćenja, i javljanja i obaveštavanja, a dosta resursa koriste za zaštitu određenih ličnosti kojima niko ne preti i kojima nikakva zaštita nije potrebna. Celi bataljon policije angažovan da se štite osobe poput Nataše Kandić, Sonje Biserko i sličnih. Koliko bi policija mogla drugih poslova da obavi? Koliko bi ti kadrovi bili uspešni u gonjenju počilaca krivičnih dela, u sprečavanju šverca, u gonjenju trgovaca drogom i svih ostalih?

Krajnje je vreme da policija izađe sa nekim konkretnim rezultatom i u borbi protiv kriminala koji ima političke attribute ali je u suštini mnogo opasniji, predstavlja mafijaški vid kriminala povezan pre svega sa proizvodnjom i trgovinom drogom, jer se ta droga proizvodi i u našoj zemlji i nesmetano postoje čitave laboratorije. Kad se desi incident u nekoj od tih laboratorija, pa se izlože smrtnoj opasnosti dvojica radnika, pa ih spasava Ljajićev brat, uspe njih da spase, a on sam pogine zbog vazduha zasićenog heroinom, policija dođe, napravi uviđaj, a posle toga neko skloni celu laboratoriju.

Eto, to je moje pitanje. Očekujem da napokon ministar unutrašnjih poslova počne da odgovara na moja pitanja.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Šešelj.

Reč ima narodni poslanik Muamer Bačevac.

MUAMER BAČEVAC: Uvažene kolegice i kolege, uvaženi predsedavajući, građani Republike Srbije, vidite da je nestalo ideja i izmišljenih gluposti ovog lažnog vojvode gospodina Šešelja na račun...

(Predsedavajući: Postavljajte pitanje, kolega Bačevac.)

Pitanje ću postaviti, jer je zaista vezano za ovaj istup i vezano je za ono što mi radimo u ovoj skupštini. Ja ću vas podsetiti da smo mi najveće zakonodavno telo, koje ne samo da donosi zakone već se i brine o njihovom izvršenju.

Podsećam javnost da je Žalbeno veće Mehanizma za međunarodne krivične sudove odbilo zahtev Vojislava Šešelja, čime su postale jasne dve

stvari: da nema više nijedne sumnje i da nema više nijedne zakonske nedoumice da ovaj čovek više ne sedi u ovoj skupštini i, druga stvar, da je Vojislav Šešelj pisanjem ove žalbe priznao sam Hag i ovo veće kao nadležno i kao validno da mu presuđuje.

Podsetiću javnost da su u aprilu ove godine sudije osudile Šešelja na kaznu zatvora od deset godina, po tri tačke optužnice – za podsticanje, za progone, deportaciju i druga nehumana dela, kao i za zločin protiv čovečnosti. Svi dobro znate, po Zakonu o izboru narodnih poslanika, u članu 88. u stavu 3. jasno se kaže da osoba koja je osuđena na zatvorsku kaznu dužu od šest meseci ne može biti narodni poslanik. I pozivam vas da što pre... Pre svega pozivam predsednicu Skupštine da sazove Administrativni odbor, da se konstatuje ova stvar. Još jednom ponavljam, nema u Evropi parlamenta u kojem sedi jedan osuđeni ratni zločinac.

Šešelj je podsticao na ubijanje i progone pozivajući dobrovoljce svoje Srpske radikalne stranke da nikog među svojim istorijskim neprijateljima, citiram, ne pošteduju. A njegovi istorijski neprijatelji su Bošnjaci, kojima se treba posebno osvetiti, jer su, citiram Šešelja, muslimanski dušmani, i Hrvati, citiram Šešelja, kojima treba ispostaviti račune za žrtve iz Prvog i Drugog svetskog rata i, citiram opet gospodina Šešelja, svetiti im se tamo gde su najslabiji.

Gospodo draga, u 21. veku čovek koji daje ovakve izjave, u modernoj Srbiji, protiv zakona ove države, treba da sedi ovde i da promovise parlamentarizam, zakonodavstvo i sve ono što je savremena Srbija. Takvim govorima, gospodo, Šešelj je stvorio okolnosti za izazivanje nasilja i direktno upućivao na zločine u ratu koji je iza sebe ostavio 20.000 mrtvih u Hrvatskoj i 100.000 mrtvih u BiH.

Na osnovu iskaza 72 svedoka, dokazano je da je Šešelj odgovoran za osnivanje paravojne formacije Srpski četnički pokret, poznate pod nazivom „šešeljevci“, koji su počinili zločine nad Bošnjacima i Hrvatima u Vukovaru, Bijeljini, Zvorniku, Brčkom, Nevesinju i okolini Mostara. Zar je više išta dovoljno dodati osim ovoga što je izrečeno?

Posebno zabrinjava poplava ove rijaliti-zvezde u medijima sa nacionalnom frekvencijom, pa čak i njegovo sve veće prisustvo u kulturi. Gospodo, podsetiću vas šta se desilo na poznatom sajmu knjiga gde je, ne znam kakvim čudom, gospodin Šešelj imao svoje mesto, na mestu gde stoje reprezentativni izdavači, i gde je širio nacionalne mračne ideje, pozivao i zloupotrebljavao mladu decu u političke svrhe. Pa kako da se oseća jedno odeljenje koje dođe iz Novog Pazara kada čuje da on promovise četnike i Srpski četnički pokret i poziva da se slikaju s njim oni koji su četnici? Kako da se osećaju manjine?

Stoga vas pozivam da u što kraćem roku ispunite zakone ove države.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Prvo pitanje želim da uputim ministru unutrašnjih poslova, da kaže da li ima saznanja koja su lica počinila delo oštećivanja vozila Predraga Voštinića, odbornika Lokalnog fronta u Kraljevu, koje je oštećeno pre neki dan i na kojem je izgrebano SNS Đ+8.

Drugo pitanje predsedniku Republike – odakle mu podaci o penzionerima da im šalje pisma s obzirom na to da odgovor na ovo pitanje koji je stigao iz vladajuće stranke zasigurno ne može biti tačan? Naime, rečeno je da predsednik Republike ove podatke poseduje iz terenskih akcija vladajuće stranke, a evo ja lično znam barem nekoliko penzionera koji nikada nisu na terenu vladajućoj stranci ostavili sve svoje podatke, pogotovo ne lične i adresne podatke. Ima čak i narodnih poslanika među njima koji to nikada nisu uradili.

Sledeće pitanje ministarki za evropske integracije. Naime, 26. oktobra ove godine potpisan je Sporazum o saradnji u oblasti evropskih integracija između ovog ministarstva i Pokrajinskog sekretarijata za regionalni razvoj. Nažalost, o ovom sporazumu u javnosti se ne zna ništa pošto isti nije nigde objavljen. Interesuje nas – na koji način će tačno po ovom sporazumu pokrajinska administracija biti uključena u procese evropskih integracija, i to po različitim fazama u kojima se pregovaračka poglavlja nalaze? Posebno, da li će biti uvažene specifičnosti Vojvodine kao višenacionalne sredine? Imamo situaciju da udžbenici za đake koji slušaju nastavu na jezicima nacionalnih manjina kasne, evo, na samom kraju prvog polugodišta. Da li će biti uvažene i vojvođanske specifičnosti u poglavljima od posebnog interesa kao što su poljoprivreda i ruralni razvoj?

Sledeće pitanje je ministru rada, zapošljavanja i socijalnih pitanja. Da li je upoznat sa dešavanjima u novosadskoj fabrici „Lir“? Prema podacima sindikata „Nezavisnost“, preko 260 radnika ove fabrike bilo je nedavno primorano da potpiše nekakve sporazumne raskide ugovora o radu unapred. Pored ovih nezakonitih sporazumnih raskida radnog odnosa, na koje se, prema informacijama Granskog sindikata industrije, energije i rudarstva, radnici primoravaju, u javnost su preko radnika ove fabrike dospеле i informacije o nepoštovanju odredaba Zakona o radu koje se tiču minimalne zarade, korišćenja godišnjih odmora i plaćanja prekovremenih radnih sati. Prekovremeni sati se, navodno, umesto da se plaćaju, u fabrici „Lir“ u Novom Sadu evidentiraju u nekakvu banku sati iz koje radnici nikad ne uspevaju da naplate te prekovremene sate. Pritiscima su obično izloženi radnici koji su išli na bolovanje, ali i radnici koji su jednostavno koristili godišnji odmor. Ovi radnici prebacuju se u nešto što se kolokvijalno u fabrici naziva tzv. škart grupom.

Smatramo nedopustivim da se radnici diskriminišu samo zato što su koristili svoja prava propisana radnim zakonodavstvom.

Konačno, smatramo da je nužno postaviti na primeru „Lira“ pitanje isplativosti ekonomske politike razvoja zasnovane na subvencijama. Radi se o investiciji kojom je od Republike Srbije i Grada Novog Sada, u raznoraznim formama direktnih plaćanja subvencija i raznoraznih indirektnih pogodnosti i direktnih ulaganja Grada Novog Sada u instaliranje ove fabrike, ona dobila preko 60.000.000 evra u protekle dve godine. Ako uzmemo da u toj fabrici radi 3.000 radnika koji poslodavca koštaju oko 350 evra mesečno bruto, doći ćemo do cifre od svega 25.000.000 evra. Dakle, država Srbija i Grad Novi Sad su ovoj fabrici dali duplo više novca od bruto troškova zarada za ovakav tretman radnika u toj fabrici.

Konačno, još jedno pitanje ministru rada, zapošljavanja i socijalnih pitanja. Da li je predviđena izmena Zakona o socijalnoj zaštiti u pravcu da se osobama s invaliditetom omogući značajnije i stabilnije finansiranje usluge personalnih asistenata i usluge pratnje maloletnog lica s invaliditetom? U Srbiji ovu uslugu koristi oko 250 ljudi, a potrebu za njom ima desetak puta više ljudi. Razumemo da se radi o malom broju građana, koji svojim glasovima ne mogu doprineti ničijem izbornom uspehu ili neuspehu, ali smatramo da kao moderno društvo moramo odgovoriti potrebama svake ugrožene manjinske grupe, konkretno u ovom slučaju mislim na ovu manjinsku grupu koja, prema podacima koji su objavljeni u medijima, broji dve – dve i po hiljade ljudi. Pitamo ministra – da li će izmenom Zakona o socijalnoj zaštiti ovoj društvenoj grupi biti obezbeđeno stabilno finansiranje? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Prvo pitanje postavljam ministru unutrašnjih poslova gospodinu Nebojši Stefanoviću – šta preduzima i da li su svesni činjenice da je od 2012. godine u Srbiji 139 žrtava koje su stradale usled mafijaških obračuna, tj. ubistava? Dakle, podaci su katastrofalni i poražavajući u smislu bezbednosti građana Republike Srbije, čiji su životi ugroženi zbog mafijaških likvidacija, i to neretko usred bela dana u Srbiji. Stotinu trideset i devet ubistava od 2012. godine, za vreme vaše vladavine, dogodilo se u Srbiji; od toga, 89 je kvalifikovano kao „nepoznati počinioci“, ne zna se ni ko je, ni šta je, ni šta je motiv.

Da bi građani Srbije znali kako je to bilo ranije, 2012. godine bilo je sedam takvih ubistava, 2013. godine 12, 2014. godine 14, 2015. godine 22, 2016. godine 24, 2017. godine 28 i rekord u ovoj 2018. godini, koja još nije završena, 32 ubistva. Dakle, da li je to brže, jače bolje? Da li je to način na koji ćete obezbediti sigurnost i bezbednost građanima Republike Srbije?

Da li je to jedna od stvari zašto je Aleksandar Vučić dobio Nagradu za mir, Zlatnog lava, koji je dodelila nevladina organizacija, trebalo bi da čuju kolege poslanici iz SNS, iz Italije, koja je prošle godine ustanovila tu nagradu? Pre njega, nagradu je dobio lokalni proizvođač testenina u Italiji. Tu nagradu je verovatno dobio i zbog toga što gradi dobrosusedske odnose sa svim državama u regionu. Ja ne znam da li ima neke države sa kojima se on nije posvađao u ovih sedam godina, svi su nam neprijatelji. Mi nemamo komšije. Kriv nam je svet, kriva nam je Evropa, kriva nam je Amerika.

S druge strane, šta je odgovor države Srbije i Aleksandra Vučića povodom krize na Kosovu, osim kukumavčenja i kukanja kako su Albanci, kako je Ramuš Haradinaj juče posle posete Johanesa Hana rekao da će ukinuti takse od 100% onog trenutka kada Srbija prizna nezavisnost Kosova? On je sinoć na pres-konferenciji kukumavčio i rekao – oni su ovakvi, oni su onakvi, oni nas biju – plačljivim glasom – oni će formirati vojsku 14. decembra ove godine. Šta si ti uradio? Šta ste vi uradili za Srbiju? Sedeli u Rimu 4. novembra sa Tačijem i dogovarali ovaj scenario.

Građani Srbije treba da budu svesni toga da je ovo što se dešava danas dole scenario i da su ovi ljudi koji su danas žrtve ovakve pogrešne politike Srbije samo deo predstave Aleksandra Vučića i Hašima Tačija. Oni prave, izazivaju sukob i stvaraju ambijent da jedino rešenje bude pravnoobavezujući sporazum, priznavanje Kosova, Kosovo u UN, i to je poruka koju je i sinoć poslao na pres-konferenciji predsednik države.

Pitam ga – šta je rešenje Republike Srbije na najave od strane albanske strane da će takse biti ukinute onda kada Srbija prizna Kosovo? I šta je rešenje kada formiraju vojsku, jer će je očigledno formirati? Ili će to biti samo kukanje – pa oni su nam uzeli vojsku, pa policiju, pa uspostavili granice, pa formiraju vojsku, pa uzeće nam Gazivode i naša država to konstatuje?

Nikada Srbija i srpski narod nisu više bili poniženi i uniženi nego za vreme vaše vladavine i vaše vlasti, i to treba da bude jasno svima. I time što pokušavate da se predstavite kao veliki mirotvorci nećete uspeli da prevarite više nikoga kojekakvim nagradama, koje plaćate i koje vam obezbeđuju vaši savetnici, u ovom slučaju Franko Fratini, koga je ova vlada plaćala. Zašto Toni Bler ne pomogne Srbiji u rešavanju kosovskog problema? Gde su ti prijatelji koje plaćate? Gde je Guzenbauer? Gde su ostali savetnici Aleksandra Vučića? Nema nigde nikoga. Kako to Srbija, sa toliko prijatelja u svetu, ostaje sama sa sobom da rešava probleme naših građana koji danas trpe na Kosovu dole?

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Aleksiću.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Moje prvo pitanje ide na adresu predsednika Vlade, predsednika Republike i Ministarstva spoljnih poslova i tiče se jedne

jasne informacije – da li je tačno ili ne da su se Aleksandar Vučić i Hašim Tači sreli 4. novembra u Rimu, kao što je izjavio sinoć Vuk Jeremić, i da su se dogovorili tada o podizanju taksi na srpsku robu s ciljem da se stvori atmosfera napetosti i tenzije s jedne i druge strane, u kojoj će se onda dogovor o razgraničenju pokazati kao neophodan, neminovan i spasonosan da bi se izbegao rat?

Ne očekujem da mi se potvrdi da je stvarno predmet tog sastanka bilo to što gospodin Jeremić kaže, ali očekujem da mi se kaže da li je tog sastanka bilo ili ne, dakle da li su se Hašim Tači i Aleksandar Vučić sreli 4. novembra u Rimu.

Kada Vuk Jeremić licitara da li će i kada biti izbora, to je nešto što možemo uzeti s rezervom ili ne, ali kada je reč o ovim međunarodnim kontaktima, odnosima i susretima, tu su se njegove informacije dosad pokazale kao prilično tačne. Uostalom, on je obelodanio da su se Aleksandar Vučić i Hašim Tači sreli ove godine, ove jeseni i ovog leta, i u Parizu i u Njujorku. Posle su te informacije, naglašavam, potvrđene iz više drugih izvora. Dakle, sastanaka je bilo. Ja sada pitam – da li je bilo i ovog sastanka 4. novembra u Rimu? Na stranu to što je ružno da o tome javnost Srbije ništa ne zna, ako ga je zaista bilo. A to da je zaista predmet tog sastanka bilo dogovoreno podizanje tenzija oko taksi i drugih stvari, da bi se onda oni pojavili kao „vatrogasci“, to je prosto toliko strašno da ne želim da verujem da je zaista tako. Znači, informacija koju očekujem od ovih instanci – da li je ili nije bilo sastanka?

S tim u vezi, Ministarstvo spoljnih poslova pitam – da li ima informacije, koje su se pojavile u javnosti, da je prilikom svoje poslednje posete regionu visoki američki zvaničnik Metju Palmer rekao svojim prištinskim domaćinima, odnosno sagovornicima da požure i da se ne šale, nego da sklapaju sporazum, jer, citiram, u Beogradu nikada više neće imati takvog sagovornika spremnog za dogovor kao što imaju u Aleksandru Vučiću? To je preneto i pomenuto više puta. Da li Ministarstvo spoljnih poslova ima informaciju da je to zaista izjavio gospodin Metju Palmer, visoki američki zvaničnik?

Moje treće pitanje ide na adresu predsedništva Narodne skupštine i tiče se ove situacije u Skupštini poslednjih dana, na kraju krajeva i juče, i atmosfere koju su neki nazvali da je na rubu incidenta. Ova moja intervencija sastoji se u apelu pre svega predsedništvu Skupštine da vidi da li postoji mogućnost da se snize tenzije time što će rukovodstvo Skupštine apelovati na vladajuću većinu da odustane od prakse podnošenja onih amandmana koje podnosi i da li je moguć kompromis u tom smislu, da li je moguće, naravno i ako postoji neko očekivanje i od opozicije u tom pravcu. Jer ovako kako smo krenuli, kako ide taj proces, mislim da nikuda ne vodi osim daljem urušavanju ugleda i dostojanstva Narodne skupštine.

Ja sam ovde, ponekada i usamljen u ovim redovima opozicionim, upozoravao kolege iz vladajuće većine da to s tim amandmanima na prve

članove prvog zakona nema smisla, da to nigde u svetu ne postoji i da se to ne može braniti bez obzira na to koliko puta se ponovila priča kako niko ne uskraćuje pravo opoziciji. Dakle, nema parlamenta u svetu u kome se podnose amandmani vladajuće većine na sopstvene zakone, posle za njih i ne glasa, a na taj način onih šeststo minuta predviđenih za raspravu u pojedinostima bude potrošeno.

Juče se samo pokazalo da opozicija to više ne može i ne želi da trpi, ali, nezavisno od toga, apelujem sada na neku vrstu dogovora. Ne može da se nastavi sa lošom praksom, pogotovo kada je reč o tako važnim stvarima kao što je usvajanje budžeta Republike Srbije. U tom smislu, mislim da je odgovornost najviša na rukovodstvu Skupštine, a onda naravno i na vođama i šefovima većine i opozicije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Narodni poslanik Čedomir Jovanović.

Izvolite.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Gospodine potpredsedniče, dame i gospodo narodni poslanici, pitanje za predsednika Republike, gospođu Brnabić, potpredsednika Dačića i naravno pitanje za predsednicu Parlamenta – da li je ovo što sada Srbija živi deo nekog plana sa kojim mi nismo upoznati, ili se zapravo nalazimo zatečeni u situaciji koja je posledica apsolutnog haosa koji karakteriše političke odnose ne samo kod nas u zemlji ili regionu nego je to globalna definicija onoga što trenutno živimo?

Pitanje regionalnih odnosa mora dobiti svoj odgovor kroz vrlo jasan politički stav Srbije. Da li su oni posledica naše nesposobnosti da objasnimo šta su interesi Srbije ili su problemi koje imamo sa svim susedima posledica naše nesposobnosti da svoje interese ostvarimo, legitimne i prihvatljive za druge, na legitiman način? Mislim na odnose sa Crnom Gorom, mislim na odnose sa Makedonijom, na odnose sa BiH, sa Hrvatskom. Pritom ne govorim i ne tvrdim da je u tim odnosima odgovornost za klimu koja je stvorena isključivo ovde, u Beogradu, ali me interesuje šta Beograd preduzima da se te okolnosti promene.

Poslednji primer je ova kosovska kriza. Ulazimo u treću nedelju. Znači, 840 miliona dolara je robna razmena Srbije sa zemljama Cefte, 50% toga je razmena sa Kosovom. To nije pitanje samo novca, to je i pitanje atmosfere koja se stvara pod tim merama, koja je svakog dana sve radikalnija. Da li smo se mi odlučili da prihvatimo kao zvaničnu kosovsku politiku onu politiku na kojoj insistira deo naše političke javnosti zagovarajući zamrznuti konflikt, odnosno izbegavanje definitivnog rešenja srpsko-albanskih odnosa? Pa koliko je ovo što danas živimo zamrznuto i konstantno? I da li će sutra biti jednako onome što smo preživeli juče? Naravno da neće.

Videli smo juče šta govori predsednik Republike, saterani smo u ćošak. Šta preduzimamo mi? Kakva je inicijativa predsednice Vlade? Šta preduzima potpredsednik Vlade, ministar spoljnih poslova? Nije valjda da sve od onoga

što možemo da uradimo jeste ta vulgarna pošalica i aluzija na austrijskog kancelara i citiranje pesme uče Mihaila Zastavnikovića „Ko to kaže, ko to laže Srbija je mala“? Da li može neko da kaže šta će se desiti na Kosovu za sedam dana? Da li to neko zna?

Odnosi sa Evropskom unijom. Bio je juče u poseti komesar Han, ali, koliko znam, ta poseta je dogovorena pre tri nedelje. Odlazak na Kosovo je bio planiran pre tri nedelje, pre nego što su uvedene ove takse. Ako očekujemo od nekog drugog da to reši, ko je taj drugi? Ja mislim da ga nema, da je više nego ikad jasno da ovde u Beogradu nedostaje inicijativa, a pre inicijative jasan plan iza koga možemo da stanemo kao poslanici, kao institucija, kao društvo.

Jedan dan protestuju studenti, drugi dan protestuju lekari, treći dan izlaze sudije iz sudova, gradonačelnici i predsednici opština podnose ostavke, poslanici Srpske liste se zatvaraju u Prištini u kosovskom parlamentu. Svaki dan je nova radikalizacija. Siguran sam da to nije deo nekog plana.

Baš kao što je svakome jasno da je ovo što sada živimo mnogo bezazlenije od onoga što ćemo živeti sutra. Mi možemo da imamo partijske razlike i uvek smo ih imali, ali nešto mora biti sveto dok se ovim poslom bavimo, a to je pitanje mira. Nedostaje nam jasna politička inicijativa i plan. Kada ćemo dobiti tu inicijativu i taj plan i da li ćemo se s time suočiti onda kada postane jasno da više ni na kakav način čak ne možemo ni o sebi da govorimo, ni na sebe da utičemo?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani, postavljam pitanje Tužilaštvu – kada će početi da radi svoj posao? U Srbiji je potreban samo jedan hrabar tužilac koji će da izađe i kaže – ja želim da radim svoj posao, i građani će ga podržati u tome. Nije prvi put da se ovakve stvari dešavaju u regionu, nešto slično se dogodilo u Rumuniji, nešto slično u Bugarskoj. Tužilaštvo je to koje čuti već sedam godina na ono što se svakodnevno dešava u Srbiji. I apsolutno ne postoji nijedan hrabar čovek trenutno, koji će da kaže – da, ja želim građanima da donesem pravdu, ja želim da budem taj koji će poštovati zakon u Srbiji. Tužilaštvo, zato što je ovo godina u kojoj je ubijen Oliver Ivanović. Ova godina se završava.

Pre tačno godinu dana Oliver Ivanović, negde krajem decembra prošle godine, bio je u pratnji svog sinovca u BIA i dao iskaz ko mu preti, zbog čega mu preti i zbog čega mu je ugrožen život. Godinu dana kasnije, BIA čuti o tome. Šta je tačno Bratislav Gašić uradio da zaštiti život Olivera Ivanovića? Zbog čega MUP nije apsolutno ništa uradio da zaštiti život Olivera Ivanovića? Zašto je ubijen Oliver Ivanović? Ko je odgovoran za političku pozadinu ubistva Olivera Ivanovića? Zbog čega je bio na RTS-u proglašavan za izdajnika? Zbog čega je

bio na Televiziji „Pink“, sa nacionalnom frekvencijom, proglašavan za izdajnika? Ko je naručio spotove protiv Olivera Ivanovića, a sedi u vladajućoj većini Vlade Aleksandra Vučića?

Šta je Aleksandar Vučić uradio da zaštiti život Olivera Ivanovića? Koliko puta je Oliver Ivanović tražio od Aleksandra Vučića zaštitu? Koliko puta je tražio i govorio o tome da mu je život ugrožen?

Ko je naredio da se dokazi s mesta zločina uklanjaju od strane pripadnika policije srpske nacionalnosti na Kosovu i Metohiji u severnoj Kosovskoj Mitrovici? Zbog čega je Hašim Tači rekao da nije u pitanju političko ubistvo, nego da je to sukob narko-kartela na severu Kosova? I zašto Aleksandar Vučić ćuti na to? Kolika je odgovornost danas režima zato što Oliver Ivanović više nije živ?

Na kom je to sudu tačno poligraf dokazno sredstvo? I kako predsednik Republike može da kaže da je jedan od glavnih osumnjičenih za ubistvo Olivera Ivanovića, Milan Radoičić, neko ko nije odgovoran zato što je prošao poligraf i kako smo sada definitivno sigurni da on nije ni na koji način učestvovao u ovom krivičnom delu? Čovek za koga je sam Oliver Ivanović govorio da mu od njegove strane pretili najveća opasnost.

Kakva je ovo zemlja u kojoj Tužilaštvo ćuti kada je u pitanju monstruozi zločin zato što je ubijen ne samo nečiji otac, ne samo nečiji suprug, nego je ubijen jedan od lidera opozicije?

Koliko je danas veliki pritisak na isto tužilaštvo, na primer u Kruševcu, kada je u pitanju kvalifikacija dela protiv Borislava Stefanovića, da se slučajno ne radi o pokušaju ubistva, što je više nego očigledno i evidentno?

Ako se jedan u Tužilaštvu usudi da uradi svoj posao kako treba, u skladu sa zakonom, imaće punu podršku naroda u Srbiji. Imaće punu podršku Srbije, imaće punu podršku ljudi koji žele da nastave da žive u ovoj zemlji. Očekujem od Tužilaštva da pokrene istrage bilo protiv najviših državnih zvaničnika, bilo protiv mafijaša koji sebe nazivaju patriotama sa severa Kosova. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Pitanje upućujem ministru unutrašnjih poslova Nebojši Stefanoviću i nadovezaću se na kolegu Božovića dodatnim pitanjem, odnosno ne samo pitanjem nego i traženjem da mi ministar Stefanović dostavi podatke o licima za koja se sada smatra da su vinovnici krvničkog prebijanja jednog od lidera opozicije, našeg kolege, predsednika Levice Srbije, Borka Stefanovića. Zašto su samo ta lica navedena inicijalima u zvaničnim izjavama pripadnika Vlade i konkretno ministra Nebojše Stefanovića, dok je u više navrata, možda bih rekla i bezbroj navrata, ne samo on nego i ostali članovi Vlade, kao i predsednik Republike, vrlo često znao da sudi i pre suda, da imenuje krivce i mimo

tužilaštva, policije i istraga? I otkud sada taj kukavičluk da trojicu, kako kažu, samoorganizovanih batinaša, za koje nije odgovorna ni Srpska napredna stranka niti iko od pomenutih, ne smeju da nazovu pravim imenom?

Dakle, tražim podatke od ministra Stefanovića, da za ova punoletna lica, s obzirom da godine rođenja to pokazuju, dostave te informacije javnosti. Ove informacije su od izuzetnog značaja ne samo za javnost već i za život i za društvo ove zemlje.

Normalno je da se nameće pitanje, ako je glava Borka Stefanovića i njegovih ostalih kolega, saboraca stradala, smatrajući ih ipak na neki način vidljivijima i javnim ličnostima, kako li će tek živeti i preživeti obični građani koje javnost ne štiti, koji nemaju nikakvu funkciju, koji nemaju nikakva leđa, koji žive običnim životom, koji žive u malim sredinama i nema ko da ih zaštiti, a vrlo često nema ko ni da ih čuje.

Tako je nakon štangle u glavu Borku Stefanoviću, juče oko 13 sati i 15 minuta, na oko kilometar od sela Rakita, poznatog već mesecima po pobuni lokalnih meštana protiv izgradnje mini-hidroelektrane „Zvonce“ izvesnih investitora advokata Belića iz Beograda i suinvestitora – bar se tako predstavio meni kada sam bila tamo na licu mesta pre nekoliko dana – Marjanović, obezbeđenje tih investitora presrelo Danijela Dimitrova na oko kilometar od ovog sela (bio je sa majkom u to vreme) i osim što je zaustavilo džip, izvadilo drvene palice, kada je čovek krenuo da beži, kamenovali su ga u leđa više puta dok nije uspeo da pobegne preko reke.

Još pre nekoliko dana kada sam bila u Rakiti obratila sam se nakon toga javnosti, ali sve ovo naravno pitam, kao što sam rekla, ministra unutrašnjih poslova Nebojšu Stefanovića, ali nije zgoreg i predsednicu Vlade Anu Brnabić – šta misle da učine ovim povodom dok meštani Rakite trpe konstantan teror ne samo od investitora kojeg sam pomenula, već i od pripadnika unutrašnjih poslova, dakle službenika zaposlenih u Ministarstvu Vlade Republike Srbije, koji ne samo da štite više investitore od meštana, nego izazivaju, provociraju, pa čak i fizički nasrću na njih?

Lično sam bila svedok tome, gledala sam kako ih verbalno provociraju, kako fizički kreću da ih napadnu. A na reakciju samoodbrane meštana, prisutni policajci, dakle zaposleni u MUP-u, za koje je odgovoran Nebojša Stefanović, pišu prijave meštanima. Oni imaju do ovog trenutka desetine prekršajnih prijava tako što policajci na licu mesta zloupotrebljavaju svoj službeni položaj, prete praktično i zastrašuju te ljude da ne bi branili ne samo svoju reku već i svoj dom.

Tražim hitnu reakciju ministra Stefanovića, da mi odgovori – dokle će da gleda ovaj teror koji trpe meštani Rakite? I, po informacijama koje su mi noćas i jutros uznemireno slali, nagoveštavaju da će biti prinuđeni da se isele iz Republike Srbije smatrajući i Ministarstvo i Vladu odgovornim za nečinjenje,

da će biti prve ekološke izbeglice iz ove države i da će, po svoj prilici, pobeći najbliže, a to je verovatno Bugarska, i tamo zatražiti zaštitu.

Tražim hitno da mi se odgovori i tražim da mi ministar i premijerka odgovore – kada će otići konačno u ovo selo, razgovarati sa meštanima, objasniti investitoru da oni nisu vlasnici njihovih života i da ne treba reka krvi da poteče dok teče ta voda tamo?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije, pomaže Bog svima.

Moja obaveza je, pre svega, da postavim pitanje predsedniku Srbije Aleksandru Vučiću i ministru spoljnih poslova Ivici Dačiću – zašto već četiri dana čute na sve ono što se dešava u Crnoj Gori, gde se hapse srpski političari, stavljaju u zatvore, gde se preti daljim hapšenjem ostalih opozicionih lidera, koji su naravno Srbi, gde se poništavaju odluke Podgoričke skupštine o ujedinjenju Srbije i Crne Gore pre sto godina, gde se progone srpski jezik, srpsko pismo i srpska crkva i gde četiri dana nemamo jednu reč reakcije države Srbije na ovako skandalozno ponašanje mafijaškog režima Mila Đukanovića?

Zašto Aleksandar Vučić već šest godina nijednom nije otišao u Crnu Goru da poseti svoje sunarodnike tamo? Zato što je mnogo dužan Milu Đukanoviću, koji ga je uveo u svet obaveštajnih struktura Zapada, koji ga je povezo sa Stankom Subotićem Canetom, koji mu je dao i prve pare i prve kontakte da bi mogao da dođe na vlast uz pomoć zapadnih mentora 2012. godine. Zato Aleksandar Vučić čuti o Milu Đukanoviću i ne sme reč da kaže protiv ovog mafijaškog režima, a svojevremeno ga je i spasao od pada kada je učestvovao u montiranoj, izmišljenoj aferi „Državni udar“.

Zašto se čuti o Branki Milić, koja se nalazi u Ambasadi Srbije u Crnoj Gori i koja, kao brojni drugi osumnjičeni i pohapšeni u lažnoj aferi, i dalje trpi progon crnogorskog režima?

Drugo pitanje odnosi se takođe na Aleksandra Vučića, pitam ga – da li zna ko je Arno Danžan i da li se viđa s njim i pregovara o tzv. razgraničenju, odnosno priznanju nezavisnog Kosova? Ova osoba je, dakle, blizak prijatelj Hašima Tačija i Aleksandra Vučića, poznati francuski obaveštajac Arno Danžan, čovek koji je učestvovao u Dejtonskom sporazumu, u Rambujeu, bio u misiji Havijera Solane na Kosovu i Metohiji, poznati NATO lobista među francuskim diplomatama, evropski parlamentarac koji je ustao protiv Dika Martija kada je Dik Marti otkrio trgovinu ljudskim organima na Kosovu i Metohiji i optužio šiptarski teroristički režim za to, i čovek koji u ovom trenutku tajno pregovara i sa Hašimom Tačijem i sa Aleksandrom Vučićem o tzv. razgraničenju.

O čemu oni razgovaraju? Da nezavisno Kosovo dobije praktično celu teritoriju Kosova i Metohije plus opštinu Preševo, jedan kilometar do Koridora

10 i auto-puta i deo opštine Bujanovac, a zauzvrat možda koji metar severa Kosova i Metohije da pripadne Srbiji. Da li je istina ili ne ovo što govorim? Jedino što znam je da Aleksandar Vučić već tri dana čuti od kad sam ga prvi put pitao da li poznaje Arnoa Danžana i da li u ovom trenutku tajno pregovara o tome da da ne samo Kosovo i Metohiju, nego da da i deo opština Bujanovac i Preševo tzv. nezavisnom Kosovu.

Jer, nema razgraničenja bez priznanja nezavisnog Kosova, gospodo naprednjaci i socijalisti i svi vi iz vladajućeg režima. Da bi bilo razgraničenja, mora prvo da se prizna nezavisno Kosovo, jer ne možete da se razgraničite sa jednom nacionalnom manjinom na teritoriji države Srbije. To nikada i nigde nije bilo. Mi smo se razgraničili sa Republikom Albanijom još 1927. godine, kad je potpisan Protokol o razgraničenju između Kraljevine Jugoslavije i Albanije, i nikakvog više razgraničenja između nas i Albanaca nema i neće biti. Da biste se razgraničili, delili Kosovo i Metohiju, vršili korekcije granica, menjali naše za naše, vi morate prvo da priznate nezavisno Kosovo, da mu omogućite ulazak u UN i da stvorite „veliku Albaniju“, dakle da budete sponzori stvaranja „velike Albanije“.

Na kraju, jedno veoma važno i aktuelno pitanje. Naime, kao što znate, ovih dana su žuti prsluci najaktuelniji u čitavoj Evropi, pa, evo, da se i ovde u Domu Narodne skupštine Republike Srbije vidi jedan žuti prsluk i iskaže jedan veliki protest protiv nenormalne, nakaradne i bolesne cene goriva u Srbiji.

Ono što želim ovde vama da ukažem jeste da Makron, vaš prijatelj, koji dolazi ovde da sa Vučićem dovrši pregovore i izdaju Kosova i Metohije, danas pregovara sa „žutim prslucima“ u Francuskoj iako su spalili pola grada, iako su učinili ko zna kakve neredne demonstracije, a vi nećete da pregovarate sa svojim građanima koji mirno i dostojanstveno protestuju i traže normalnu cenu goriva, nego ih kažnjavate prekršajno. Hoćemo normalno gorivo ili ćete dobiti žute prsluke na ulicama Beograda i svih gradova Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, sada ste videli, sve ste videli.

Mi smo i ranije znali da si „požuteo“. I ranije smo znali, nije ti trebao „žuti“ prsluk. Znamo mi odavno, kada si otišao kod Đilasa, znamo mi odavno da si ti zamenio ovaj pozdrav za ovaj. Znamo mi posle pljačke Hilandara šta si uradio. Znamo mi da si ti „žut“. Znamo mi da si ti sa Jeremićem i Borkom Stefanovićem povukao granice na Brnjaku, za 50.000 evra koje si uzeo od „Kolubare“, od rudara „Kolubare“. Znamo mi to dobro, da si ti davno „požuteo“, davno. Sada si samo priznao. Znamo, još kada si 2012. godine zagovarao u drugom krugu bojkot da bi sprečio promene. Sve mi znamo, ne moraš ti nositi žuti prsluk.

Ne mora ova masonka pored tebe zbog goriva da blokira patrijarha. Znamo mi da ste se vi od crkve oturili davno. Znamo mi da ste vi postali neverija. Znamo mi da ste vi masoni. Hajde reci da ta masonka pored tebe nije bila u Briselu u Parlamentu da se tajno dogovara s Albancima? Hajde reci da nije bila pre dva dana. Da ti pokažem fotografiju?

Dame i gospodo narodni poslanici, ja ne znam da li je Borko Stefanović očigledno glasao za Briselski sporazum, a to je najbolji prijatelj Boškića „Dverića Kupusića“.

Dakle, dame i gospodo, da krenemo redom. Prvo pitanje – da li je tačno da je Marinika Tepić prebacila 6,7 miliona Dušanu Jakovljevu, tadašnjem potpredsedniku Skupštine Vojvodine? Projekat se zvao „Zlatni most – seks za početnike“. Dakle, da je prebacila, jedan pokrajinski funkcioner drugom pokrajinskom funkcioneru, 6,7 miliona dinara i da je to rezultiralo stanom iza Banovine? Dakle, 6,7 miliona je prebačeno u tri tranše za projekat koji se zvao „Zlatni most – seks za početnike“.

Nemojte se smejati, nisam ja to tako nazvao. Evo i tranše kako su išle, znate, ovi poštenu što govore kako je ovo lopovska vlast, pa gledajte: 2014. godine 1.491.000, pa 3.220.000, pa 1.600.000. Evo ga ovde, prebačeno. Udruženje se zvalo „Skaska“, na adresi Dušana Jakovljeva iz Zrenjanina. To je potpredsednik Pokrajinske skupštine. To tako ide, pa gospođa Marinika to treba da odgovori.

Dalje, postavljam pitanje odgovornosti Borisa Tadića za nabavljanje automobila od 600.000 evra, bez javne nabavke.

Postavljam pitanje Vladi, Ministarstvu pravde, Tužilaštvu – kada će Boris Tadić i Vuk Jeremić odgovarati za ubistvo dva vojnika u „Karašu“, koji su očigledno ubijeni? Da bi se prikrio štek narko-dilera, 2004. godine surovo su likvidirana dva mlada vojnika. Pritom je očigledna umešanost Vuka Jeremića i Borisa Tadića, koji su iz kabineta tadašnjeg predsednika Republike zataškali to ubistvo.

Takođe – šta će se učiniti povodom ubistva Milana Pantića, za čije ubistvo odgovornost snosi Demokratska stranka?

Takođe, idemo redom – da li je tačno, a ja sam dobio informaciju, da su albanski teroristi koje su Koštunica i DS pustili 2001, 2002. godine likvidirali decu na Bistrici u Goraždevcu 2003. godine? To su ovi koji su sada najbolji prijatelji sa Boškom Obradovićem.

Da li je tačno da su na Kosovu 2001. godine isti teroristi koje je pustila Demokratska stranka, njih 2.108 je pušteno, sa braćom Mazreku u Podujevu podigli autobus u vazduh, na Zadušnice 2001. godine, i tom prilikom ubili dvanaestoro Srba?

Ovaj iz Palanku, nemoj da dobacuje. U Palanku nema piva, istina je živa, ostala je samo pena, popio ga Hajnekena.

Dalje, dame i gospodo narodni poslanici, šta će Tužilaštvo preduzeti, a tužilac je Zagorka Dolovac, kuma Bojana Pajtića, čisto radi Balše, povodom transfera kriminalnog novca Vuka Jeremića? Pretpostavljam da su to pare koje su dobijene za izdaju zemlje. Verovatno će deo dati i Boškiću. Dakle, šta će se preduzeti povodom toga da se u ovoj zemlji ispituju tokovi novca tog poštenog, prepoštenog Koštuničinog, ili ne znam čijeg već, Vuka Jeremića, možda i prijatelja Đoke Vlaha, i on je dobio neki dinar od toga? Znači, da se ispituju sve novčane transakcije i, s tim u vezi, da mi Tužilaštvo da odgovor. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik koleginica Jadranka Jovanović.

Izvolite.

JADRANKA JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Moje pitanje upućeno je ministru finansija. Obrazložiću o čemu se radi.

Dana 23. aprila 2019. godine navršice se dvadeset godina od neobjašnjivog, necivilizovanog, prvog u istoriji svetskog ratovanja, bombardovanja jedne informativno-medijske kuće, našeg RTS-a, u okviru NATO bombardovanja Jugoslavije, suprotno svim međunarodnim pravima. Kao što se zna, nažalost, tada je poginulo 16 nedužnih ljudi, civila, radeći svoj posao, sa nekima od njih sam i sarađivala, i isto toliko ljudi je bilo povređeno.

Kao član Odbora za kulturu i informisanje, bila sam u prilici da se informišem od državnog sekretara za informisanje Aleksandra Gajovića da je Upravni odbor RTS-a pokrenuo inicijativu, koju je i usvojio, da se izgradi memorijalni centar nevino stradalim žrtvama. Upravni odbor RTS-a je takođe oformio i organizacioni odbor pri RTS-u, sa zadatkom da prikupi sve potrebne građevinske dozvole i svu ostalu dokumentaciju na nivou Grada neophodnu da se ovaj predlog realizuje.

S obzirom na to da je Ministarstvo kulture i informisanja odbijeno u svom prvom obraćanju Ministarstvu finansija za dodatna sredstva kojima bi se pokrila i rekonstrukcija dela oštećene zgrade RTS-a prilikom NATO bombardovanja i izgradnja memorijalnog centra, moje pitanje za ministra finansija je – da li može ovaj stav da se revidira i da se tražena sredstva odobre?

Verujem da bi bilo teško pronaći čoveka, zapravo želim da verujem da bi bilo teško naći nekoga ko bi bio protiv izgradnje ovog memorijalnog centra, koji bi bio ne samo simbol tuge i žala za nedužno stradalim ljudima te noći, nego jedna svestremenska civilizacijska opomena za ono što se desilo, a što nikako nije smelo da se desi, ni nama ni bilo kome na zemaljskoj kugli, za sve ono što se nama tada dešavalo, za svu silu i način na koji se ta sila obušila na nas. Kao što su mnoge civilizacije pre nas ostavljale obeležja i tragove za buduća pokolenja, ovaj budući memorijalni centar bi svakako bio jedna opomena čitavom čovečanstvu.

Sada ne mogu da se ne osvrnem i ne podvučem da se naša obaveza obeležavanja progona i stradanja našeg naroda npr. prilikom akcije „Oluja“ dogodila tek pre nekoliko godina, i to zalaganjem, stavom i odlučnošću tada premijera a sada našeg predsednika Aleksandra Vučića.

Zato za izgradnju memorijalnog centra postradalim nevinim žrtvama, zaposlenima u RTS-u, tokom NATO bombardovanja, ne smemo propustiti tu 2019. godinu. Zato molim ministra finansija da revidira svoj stav i odobri dodatna sredstva za izgradnju ovog spomen-obeležja.

Dozvolite mi samo još nešto, sa velikom radošću i ponosom sam primila vest da je naš predsednik dobio međunarodno priznanje za mir, i to u ovako teškom i ozbiljnom trenutku u kome se nalazi naša zemlja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li se još neko od ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ili predsednika javlja za reč? (Ne.)

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O CENTRALNOM REGISTRU OBAVEZNOG SOCIJALNOG OSIGURANJA (nastavak pretresa u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su sednici pozvani da prisustvuju: Siniša Mali, ministar finansija, Jelena Tanasković, državni sekretar u Ministarstvu finansija, Nebojša Tomić, direktor Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja, Mirjana Čojbašić i Irena Injac, viši savetnici u Sektoru budžeta u Ministarstvu finansija.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Darko Laketić.

Kolega Laketiću, izvolite.

DARKO LAKETIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, danas govorimo o Predlogu zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, ali takođe govorimo i o Predlogu budžeta za narednu godinu. To je moj utisak, ali ne samo utisak, već je činjenica da je ovaj predlog budžeta značajno bolji nego prethodni. Jedan od razloga zašto tako mislim jeste i činjenica da ja od opozicije nisam čuo značajne argumente koji bi govorili protiv ove moje konstatacije.

Pored toga, dovoljno je pogledati razdeo 27 ovog budžeta. Razdeo 27 tiče se zdravstva i moram podsetiti građane Republike Srbije o kakvim promenama se radi i o kojoj je količini finansijskih sredstava koja su namenjena zdravstvu reč. Naime, u 2017. godini za ovaj razdeo, dakle za zdravstvenu zaštitu u Republici Srbiji, u bilo kom smislu, opredeljeno je 11.594.666.000 dinara. Već u idućoj godini, dakle u 2018. godini, ta cifra je bila 17.380.099.000 dinara. Projektovana suma u ovom budžetu je 18.712.691.000 dinara. Same brojke govore sve. Razlika između 2017. godine i ove sume koja je

projektovana u ovom budžetu a vezana je za zdravstvo iznosi sedam milijardi dinara.

Moram da podsetim građane Republike Srbije da za vreme vladavine bivše vlasti uopšte nije bilo budžetskog fonda za lečenje oboljenja, stanja ili povreda koje se ne mogu lečiti uspešno u našoj zemlji. Mi, naime, danas imamo fond pomoću čijih sredstava se leče pre svega deca, dakle najpre deca koja su obolela od onih oboljenja koja se ne mogu uspešno lečiti u našoj zemlji i kroz godine za taj fond se neprestano povećava novčana masa koja je namenjena upravo ovim indikacijama. Naime, u 2017. godini ta suma je bila 261.402.000 dinara, 2018. godine 268.946.000 dinara, dok je za ovu godinu suma koja je predviđena za lečenje ovakvih lica koja se ne mogu uspešno lečiti u našoj zemlji 475.161.000 dinara.

Na osnovu ovih primera koje vam govorim upravo se vidi ta briga o građanima, briga o tome da pacijent bude uvek u središtu zdravstvenog sistema, briga da ono što je nedostajalo u nekom proteklom periodu vezano za zdravstvenu zaštitu na ovaj način bude nadoknađeno. Ovo se ne tiče samo budžetskog fonda o kome govorim, ovo se tiče i sredstava koja su vezana za primarnu zdravstvenu zaštitu, za sekundarnu zdravstvenu zaštitu, za nabavku opreme u zdravstvu, za kapitalna ulaganja u zdravstvu itd.

Kao predsednik Odbora za zdravlje i porodicu, kao lekar po struci, mogu samo da pozdravim ova povećanja. Moram da apelujem da i u narednom budžetu bude sagledano makar na sličan način kao što je to danas i, apsolutno, želim vam uspeha. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, doktore Laketiću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Ljubiša Stojmirović.

Izvolite, profesore.

LjUBIŠA STOJMIROVIĆ: Hvala.

Poštovane kolegice i kolege, imam nekoliko predloga ili primedaba koje bih želeo sada da kažem vezano za budžet.

Evidentno je da je Srbija u veoma teškom položaju i razumem da nije bilo ni lako ni jednostavno napraviti budžet koji bi zadovoljio potrebe svih nas, ali šta nama predstoji u budućnosti? Ukoliko budemo želeli da se takmičimo sa drugim zemljama i ukoliko budemo želeli da opstanemo, moramo više pažnje posvetiti onome što se zove znanje, onome što se zove pamet. To je naše jedino oružje kojim možemo da se borimo sa svim ovim belosvetskim jagoridama koje su tako žestoko navalile na Srbiju.

Zbog toga očekujem da ću u budućnosti, u narednoj godini a ministar finansija je tu, biti više sredstava za obrazovanje, više sredstava za kulturu i za zdravstvo, jer to su tri osnovna stuba na kojima počiva svaka država. Znam da nije lako sve učiniti onako kako bismo mi želeli, ali mislim da mora da postoji

način da se pronade mogućnost da se posebna pažnja pokloni obrazovanju, jer samo tako će Srbija moći da uđe u borbu sa svim ovim problemima koje ima.

S druge strane, hteo sam ministra da podsetim i na područja koja su u blizini granica, na nerazvijena područja, da njima mora da se posveti malo više pažnje, odnosno da im se odobri malo više sredstava. Koliko sam video, Crna Trava je dobila na istom nivou kao i prošle godine (89.000.000) od ovih transfernih sredstava i, kao i dosad, lokalna samouprava i građani trudiće se da ta sredstva iskoriste na najbolji način. Mislim da je mogao ministar malo da odreši kesu pa da još malo više pomogne toj našoj sredini, pogotovu što je u proteklom periodu doživela veliku katastrofu u toku poplava, porušeni su mostovi, uništeni putevi itd.

Još jedna stvar za Ministarstvo zdravlja, šta sam video na terenu – zdravstvene ustanove ulaze u proces akreditacije, i šta mislim da bi tu trebalo promeniti? Akreditacija njih košta milion i po dinara. Za milion i po dinara oni mogu da kupe dva vozila i to su sredstva koja moraju da obezbede iz ličnih sredstava, nisu iz budžeta. Mislim da bi tu ministar zdravlja malo trebalo da povede računa, pogotovu za ove državne ustanove, jer one ne rade na principu profita, njihove usluge su u najvećoj meri besplatne i služe na korist svim građanima. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Stojmiroviću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Izvolite, gospodine Mićin.

ŽARKO MIĆIN: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Gospodine ministre, predstavnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, pred nama je Predlog budžeta za 2019. godinu, koji je uvek najbolji pokazatelj kako radi jedna vlada. Ovaj budžet pokazuje da smo radili dobro jer smo ovim budžetom napravili prostor za poboljšanje životnog standarda građana, obezbedili sredstva za još intenzivniji ekonomski napredak ali i sredstva za investicije u infrastrukturu, koje će pogurati rast našeg BDP-a.

Znate, prethodnih dana smo mogli da čujemo zaista smešne kritike od strane opozicije u odnosu na ovaj budžet. Pa, recimo, jedna od kritika, kažu, ne valja deficit, ali ne valja ni suficit u budžetu. Pazite, oni kažu da ne valja to što je suficit u budžetu 54,5 milijardi dinara. A, znate, valjalo je kada je kod njih bio deficit, kada je 2008. godine bio deficit od 72 milijarde, odnosno minus 72 milijarde u budžetu, kada je 2009. godine bilo minus 127 milijardi u budžetu, kada je 2010. godine bilo minus 141 milijarda u budžetu, kada je 2011. godine bilo minus 163 milijarde u budžetu i kada je 2012. godine bilo minus 245 milijardi u budžetu. Bili smo pred bankrotom. Gospodo, to su nam oni ostavili.

A kako je to u vreme kada SNS vodi Srbiju? Već 2015. godine imali smo minus od 141 milijarde, dakle 110 milijardi manje nego 2012. godine. Godine 2016. smo imali minus 54 milijarde i već 2017. godine smo imali suficit,

odnosno plus u budžetu od 33,9 milijardi dinara, da bi 2018. godine ovaj suficit bio 54,5 milijardi dinara.

Kažu stručnjaci iz opozicije da imamo najmanji rast BDP-a u regionu, a imamo kumulativni rast od čak 4,5%. A zamislite, oni su 2009. godine imali rast od minus 3,1%. Dakle, njima je rast bio u minusu, gospodo, a nama je u plusu 4,5%. Ako znamo da je BDP sve ono što proizvedemo u jednoj godini, onda moramo shvatiti koliko je važan ovaj rast koji imamo. Imam jednu tabelu i zaista ne znam odakle su oni izvlačili ove podatke, ovo je tabela koja je na sajtu EBRD odnosno Evropske banke za obnovu u razvoj, i vrlo jasno piše: Hrvatska 2,7%, Slovačka 3,9%, Slovenija 4,2%, Bosna 3%, Bugarska 3,6%, da ne čitam sve, i Srbija 4,5%. Dakle, ovo su jasni pokazatelji koliko napredujemo i koliko dobro radimo. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mićin.

Reč ima ministar finansija dr Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Dame i gospodo narodni poslanici, da se osvrnem na komentar prethodnog govornika. Dakle, u budžetu za 2019. godinu i Ministarstvo prosvete i Ministarstvo zdravlja i Ministarstvo kulture imaju veći budžet u procentima: Ministarstvo prosvete za 6% veći budžet, zdravlje za 7,7%, i kultura za 8,1%.

Ono što je meni još važnije, jednu lepu vest želim da podelim s vama i sa građanima Srbije – mi smo juče kao Republika Srbija u jednom danu vratili milijardu i trideset miliona dolara starog duga. Milijardu i trideset miliona dolara, to je negde 890.000.000 evra. Taj dug nismo vratili tako što smo ga refinansirali ili reprogramirali, nego smo iz ušteda koje smo napravili u budžetu skupili novac i u jednom danu taj stari dug vratili. To je važna vest za građane Srbije. Mi smo na takav način, u procentima, sa 56,1% javnog duga u BDP-u smanjili na 54,1%, dakle, u jednom danu za dva procentna poena. To govori na koji način ti krediti iz prošlosti mogu da se vrata i koliko ovo znači za stabilnost naših javnih finansija i, naravno, za stope rasta i budućnost koju želimo da ostvarimo.

Kada pogledamo naše ekonomske pokazatelje tokom ove godine, dakle 4,5% rast BDP-a u prvih devet meseci ove godine, nikada manja nezaposlenost (11,3%), 370.000 novih radnih mesta i novih zaposlenih u poslednje četiri godine, suficit u budžetu nam je 68 milijardi dinara samo za prvih deset meseci ove godine, učešće i udeo javnih investicija nam raste iz godine u godinu...

(Marko Đurišić: Vreme!)

... To su pravi pokazatelji, koji pokazuju da je Srbija na dobrom putu ekonomskog oporavka, ekonomskog razvoja. Upravo budžet za 2019. godinu govori u prilog tome da taj rast moramo da nastavimo, da moramo da vraćamo stare dugove, moramo da smanjujemo udeo javnog duga u našem BDP-u i da

smanjujemo nezaposlenost, otvaramo nove fabrike i borimo se za svakog čoveka koji treba da ostane, osnuje svoju porodicu i svoju budućnost dobije u Srbiji. Hvala puno.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Mali.

Kolega Đurišiću, lepe su vesti, zato sam pustio ministra.

(Marko Đurišić: Lažne su vesti!)

Ne, ne, dobre vesti za našu zemlju. I vi se radujte.

(Marko Đurišić: Dug iz 2013. godine je vratio!)

Reč ima, po amandmanu, Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Bilo bi interesantno da nam ministar kaže koja je struktura tog duga koji je vraćen, da li su to možda neke obveznice ili hartije od vrednosti koje su emitovane 2013. godine kada je na vlasti bila ista koalicija koja je i danas. Tako da to nije dug... Dobro je što je vraćeno, šta god da je vraćeno, samo da ne ispadne da su to dugovi nekih prethodnih vlasti. Nego, da vidimo šta je to tačno vraćeno i koji je danas nominalni nivo našeg javnog duga i koji su planovi Vlade Srbije da taj dug vrati na period, recimo, 2004. godine kada je on bio devet milijardi evra, a danas je 23, 24, 25 milijardi. To bi bile interesantne stvari.

I, da podučim svog kolegu iz iste stranke da je, naravno, suficit bolja varijanta od deficita, ali da takođe nije dobra i da ono što je prava mera jednog dobrog budžeta jeste balans, to znači da se završi godina sa nulom. Ako je suficit veliki, to znači ili da se loše planiralo pa je napravljena greška, ili da je uzeto previše od poreskih obveznika, a time su oni osiromašeni (bilo da su građani, bilo da su privredni subjekti), ili, treća varijanta, da nije dovoljno dato korisnicima budžeta, a samim tim to znači da je njihovo poslovanje, da li su to socijalna davanja, da li je to kultura, zdravstvo ili bilo šta, školstvo, uskraćeno za jedan deo novca kojim bi mogli da daju neku javnu uslugu koja bi bila na korist svih građana Srbije. Znači, izbalansiran budžet je ono čemu se teži, a ne budžet sa suficitom. Budžet sa suficitom se koristi samo da se time fasciniraju ljudi koji nemaju pojma s ekonomijom.

(Aleksandar Marković: Kao ti, na primer.)

To je, nažalost, sudbina ovoga što mi trpimo poslednjih šest godina.

Konačno, 2%, 3%, 5% povećanja za kulturu, nauku i školstvo, to je bedno. Naš budžet za kulturu je najmanji u Evropi i to je odraz nivoa kulture onih koji vode ovu državu u poslednjih šest-sedam godina.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Uvaženi poslanici, dragi građani Srbije, mislim da je potpuno jasno da su svaki suficit i svaka ušteda bolji nego deficit. Deficit je 2012. godine bio 6,6% našeg BDP-a, a mi imamo sada suficit 0,5%. Dakle, oni su bili u minusu 6,6%, a mi smo u plusu 0,5%, pa vidite da li je bolje ili nije bolje. Jeste bolje, građani Srbije. Dakle, bolje je kada imate na računu sedamdeset milijardi dinara, koje ste uštedeli, nego da imate minus od 6,6% BDP-a, koji su potrošili i zbog toga nam je tada i rastao udeo javnog duga u našem BDP-u.

Naravno da je dobra vest kada vi iz ušteda vratite milijardu i trideset miliona dolara. Taj je dug, gospodine, iz 2013. godine, kojim su vraćeni vaši stari krediti i sve ono što ste ostavili ovoj deci i ovim ljudima ovde, građanima Srbije.

Da vam kažem još jednu stvar: da ne postoji taj dug, to je 900.000.000 evra, uzmite u obzir da je izgradnja Kliničkog centra u Nišu koštala 50.000.000 evra, mogli smo 18 ili 19 kliničkih centara u Nišu da napravimo da nas nisu zaduživali od 2008. godine pa na ovamo. Hvala.

(Zoran Živković: Replika!)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Živkoviću, nemate osnov. Ministar je odgovorio na vaše pitanje.

(Zoran Živković: Pogrešno sam protumačen.)

Nije, odgovorio je na vaše pitanje. Imaćete ponovo priliku.

Da li želite po amandmanu?

(Zoran Živković: Ne.)

Stvarno nemam ništa protiv da imate repliku i bilo koje pravo, ali nemate.

(Zoran Živković: Onda mi daj reč, nemoj da mi pričaš.)

Dobro, budite pristojni, molim vas.

(Zoran Živković: Ne, budite vi pristojni.)

Čula je kolegunica Radeta šta ste mi rekli, ali, hajde, navikli smo na vas.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dalibor Radičević.

Izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja. Namera mi je da amandmanom dodatno definišem predlog navedenog zakona. Članom 1. je definisana oblast koja se uređuje zakonom, a ja sam pokušao dodatno da ukažem na potrebu postojanja ovakvog Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja, kao i na značaj koji Centralni registar ima za sveukupni razvoj Republike Srbije.

Centralni registar predstavlja bazu podataka koja je elektronski vođena i zasniva se na IT tehnologijama. Predlogom zakona obezbeđuje se zakonski

osnov za povezivanje sa drugim registrima i evidencijama koje postoje u Srbiji, a sve sa ciljem da bi se obezbedili što tačniji podaci o obaveznom socijalnom osiguranju, kao i podaci da li su uplaćeni doprinosi po ovom osnovu. Mesečnim analizama i usaglašavanjem podataka iz baze podataka lako je utvrditi da li postoje nepravilnosti i odmah može da se reaguje time što će biti obaveštena Poreska uprava, kako bi obavila detaljnu kontrolu.

Na ovakav način definitivno se može uticati na postizanje visokog procenta naplate obaveznog socijalnog osiguranja, a takođe se dodatno unapređuje i nivo izvršavanja zakonskih obaveza. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Radičeviću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik prim. dr Branimir Rančić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik prim. dr Branimir Rančić.

Izvolite.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, poštovani ministre gospodine Mali, poštovana gospodo iz Ministarstva, poštovana gospodo narodni poslanici, danas govorimo o amandmanima na Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja.

Osnovni izvor finansiranja obaveznog socijalnog osiguranja, penzijskog i invalidskog osiguranja, zdravstvenog osiguranja i osiguranja u slučaju nezaposlenosti predstavljaju doprinosi. U tom smislu, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja: „U članu 1. Predloga zakona dodaje se stav 2. koji glasi: 'Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, sa posebnim osvrtom na unapređenje zdravstvenih uslova'.“

Naime, članom 1. Predloga zakona propisana je oblast koja se uređuje zakonom, a to je osnivanje, organi, delatnost Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja kao i njegov odnos sa organizacijama obaveznog socijalnog osiguranja, odnosno sa institucijama koje su od značaja za obveznike uplate doprinosa.

Predlogom zakona utvrđena je redovna mesečna analiza i usaglašavanje podataka iz baze Centralnog registra o obveznicima uplate doprinosa – poslodavcima i osiguranicima u pogledu uplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje i obaveštavanje Poreske uprave o svim uočenim nepravilnostima radi daljeg postupanja. Može se zasigurno postići visok nivo naplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje i unapređenje zdravstvenih uslova.

Tako na primer, pored novog Kliničkog centra u Nišu, predviđena su sredstva iz budžeta za rekonstrukciju Kliničkog centra u Nišu u iznosu od

10.461.000, kao i budžetski fond za lečenje oboljenja, stanja ili povreda koje se ne mogu uspešno lečiti u Srbiji u iznosu od 475.161.000 dinara.

Ovako velike investicije moguće je voditi kroz Centralni registar, tj. elektronsko vođenje baze podataka, koji se zasniva na IT tehnologiji, a sve u cilju poboljšanja kvaliteta podataka o zaposlenim licima korisnika javnih sredstava, što će imati kao krajnji cilj unapređenje zdravstvenih uslova i što se dodatno definiše ovim mojim podnetim amandmanom.

Međutim, moram da kažem nešto o jučerašnjem nastupu jednog dela opozicije. Time što je otvoreno protiv strateških interesa Republike Srbije ta kvazielita oličena u jednom delu opozicije – znači, ne Vladi opozicija već Republici Srbiji opozicija – po ko zna koji put pokazuje da joj nije stalo do opstanka Srbije, nego isključivo do uzimanja vlasti. Oni su primer revolucionarne svesti, nije im bitna sudbina zajednice, već da se preko vlasti i držanja važnih društvenih pozicija ova kvazielita uspešno reprodukuje u upravljačkom i finansijskom smislu. To je za njih jedino bitno.

(Predsedavajući: Kolega Rančiću, vratite se, molim vas, na amandman.)

Ne, ne, moram da završim.

(Predsedavajući: Završite, ali se vratite na amandman. Nemojte, molim vas.)

Vratiću se.

Problem je što su mnogi političari praktikanti ostali u petooktobarskom stanju uma, gde su zarad dolaska na vlast dozvoljeni rušenje države, građanski nemiri i sukobi na ulici. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite, kolegice Vukojičić.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, s posebnim osvrtom na zaštitu društveno osetljivih, odnosno ranjivih grupa.

Najpre moram da kažem da efikasna javna uprava jeste i te kako značajan pokretač privrednog razvoja. Takođe moram da naglasim da je jedno od strateških opredeljenja Vlade digitalizacija, da je jedno od strateških opredeljenja Vlade elektronska razmena podataka, da se danas u svetu o otvorenim podacima, o podacima koji su pogodni za elektronsku razmenu govori kao o novoj nafti. Moram da istaknem da je naša vlada upravo na putu četvrte industrijske revolucije, vrlo uspešno, a to je na putu digitalizacije i elektronske razmene podataka.

Zašto je elektronska razmena podataka važna s aspekta građana i s aspekta privrede? Zato što elektronska razmena podataka štedi vreme privrednicima, štedi vreme građanima i time doprinosi efikasnoj javnoj upravi i, naravno, stvara preduslove za brži ekonomski rast.

Ne postoje bolji pokazatelji za zaštitu društveno osetljivih i ranjivih grupa i ne postoje bolji pokazatelji za uspešnu socijalnu politiku i uspešnu socijalno zaštitnu funkciju države od adekvatne ekonomske politike. A ono što smo primetili, to je da u poslednje tri godine zaredom beležimo suficit u budžetu Republike Srbije, beležimo rast BDP-a, beležimo porast broja zaposlenih, beležimo inflaciju koja je u granicama ciljanih vrednosti, odnosno u granicama evropskih vrednosti. Inače, u vreme onih koji danas kritikuju budžet inflacija je bila dvocifrena, bila je oko 12%, danas se ona kreće u granicama 2-2,1%. Naravno, nezaposlenost je u njihovo vreme bila 26%, dok je danas nezaposlenost najmanja i nalazi se na istorijskom minimumu, 11,3%.

Ono što moram da pohvalim a tiče se upravo aktivnosti Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja, to su njihove aktivnosti kroz projekat „Bebo, dobro došla na svet“. Pitanje populacione politike, pitanje demografije, pitanje života i rađanja prvi put na dnevni red Vlade stavio je predsednik Republike Aleksandar Vučić. Upravo pitanje populacione politike jeste strateško pitanje. Na razdelu ministarstva koje se bavi populacionom politikom ta sredstva za ovu godinu su uvećana, a odnose se na transfere lokalnim samoupravama i iznose 650.000.000. U 2018. godini 61 lokalnoj samoupravi je upravo za podsticanje mera demografije i sprovođenja populacione politike odobreno kroz projekte oko petsto miliona dinara. Takođe moram da naglasim da ova vlada na vrlo odgovoran način prilazi zaštiti porodica sa decom pa je za potrebe naknada porodici i deci obezbeđeno nešto više od 55 milijardi dinara.

Ovaj projekat „Bebo, dobro došla na svet“ i te kako je važan jer porodilja još iz porodilišta, u roku od petnaest minuta, može da prijavi rođenje deteta; može da se dobije jedinstveni matični broj građana, može da se dobije zdravstvena knjižica na kućnu adresu. To u vreme onih koji su pljačkali dvanaest godina i koji su izvršili pravi masakr privrede, koji su otpustili više od 400.000 radnika, nije bilo moguće.

Zato je ovaj budžet i te kako značajan i s aspekta zaštite najugroženijih i najranjivijih, s aspekta života i napretka Republike Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Dragana Kostić.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, narodni poslanici, ustavni osnov za donošenje zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja sadržan je u članu 97. Ustava Republike Srbije.

Centralni registar je elektronski vođena baza podataka i elektronski servis koji se zasniva na IT tehnologijama. Ovim zakonom obezbeđuje se zakonski osnov za povezivanje sa drugim registrima i evidencijama u Republici Srbiji, čime se omogućuje efikasnije i brže ostvarivanje prava i poštovanje zahteva u pogledu elektronske razmene podataka državnih organa, odnosno razvoja e-uprave. Cilj je povećanje efikasnosti kako Centralnog registra tako i drugih organa i organizacija korisnika podataka iz Centralnog registra.

Koliko je elektronska uprava unapredila i olakšala život građana Srbije govori i sistem E-vrtić, koji funkcioniše u četiri grada u našoj zemlji i ima 22.000 registracija godišnje podnetih elektronskim putem, bez odlaska na bilo kakav šalter. Takođe, i sistem E-beba oslobađa roditelje administrativnih procedura po rođenju deteta i sve se završava elektronskim putem.

Sve ovo govori da politika Vlade naše Srbije ide ukorak sa svetskim razvojem digitalizacije kao jednim od ključnih faktora za ekonomski rast. I sama premijerka Ana Brnabić je u svom ekspozeu 2017. godine naglasila da je transparentna i moderna administracija ključ za održivi ekonomski rast Srbije, kao četvrta industrijska revolucija.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Izvolite, kolega Vujadinoviću.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi članovi Vlade, poštovane kolege, intencija ovog mog amandmana je da ukaže na važnost ovog zakona ali i na važnost celokupnog posla kada je u pitanju zdravstveni sistem u Republici Srbiji i sve ono što Vlada čini na tom polju.

Naime, zdravlje svakog pojedinca je osnovni uslov i preduslov svih drugih društvenih aktivnosti, odnosno aktivnosti jednog pojedinca. Tako je i zdravlje nacije preduslov svih drugih društvenih dešavanja. Za postizanje tog cilja veoma je važna opremljenost zdravstvenih ustanova i organizacija koje se bave zdravljem stanovništva.

Svedoci smo da to u prošlosti nije uvek bilo na zadovoljavajućem nivou. Radi građana Srbije, podsetiću vas samo na projekat Kamenica 2; ako ćete, na kraju krajeva, i na projekat izgradnje ustanove socijalne zaštite „Heterlend“ kod Bečeja i mnoge druge.

Na sreću, danas imamo nešto drugačiju, u stvari mnogo drugačiju situaciju. Znaju građani na jugu Srbije za sve ono što je urađeno u Kliničkom centru u Nišu. Cela centralna Srbija veoma dobro zna za sve ono što je urađeno u Kliničkom centru u Beogradu. Ali, evo, i zbog građana na severu Srbije, pre svega iz Subotice, za narednu godinu je predviđeno ulaganje od dvadeset miliona evra kada je u pitanju Opšta bolnica u Subotici. Predviđena je rekonstrukcija 35.000 metara kvadratnih bolničkog prostora ali i više hiljada kvadrata bolničkog dvorišta.

Moj amandman je upravo simbolična podrška tim i takvim procesima, tim i takvim poslovima, ali i podrška onome što su juče uradili ljudi u Institutu za zdravlje majke i deteta spasavajući jednogodišnje dete iz Vrčina. Moramo zaista da pozdravimo taj veliki herojski čin i napore koje čine naši ljudi u zdravstvu.

Svojevrsna poruka građanima Srbije jeste da mi ovde nikada više nećemo dozvoliti situaciju u kojoj će zdravstvo biti na tom nivou da i sam ministar zdravlja odlazi u inostranstvo da se leči. Nećemo dozvoliti nikada više situaciju u kojoj će ministar unutrašnjih poslova nakon što mu ubiju premijera da napreduje. Nećemo dozvoliti ni situaciju da ministar kulture bude čovek koji za žene u Srbiji govori izraze koje iz pristojnosti ne mogu ni izgovoriti u ovome parlamentu, ali ni da ministar kulture bude čovek koji se divi liku i delu Jovana Divjaka, ubice, čoveka koji je u jednom danu ubio 46 vojnika u Dobrovoljačkoj ulici u Sarajevu, čovek kome je idol Naser Orić koji je za vreme rata u Bosni i Hercegovini ubio 3.500 ljudi u okolini Srebrenice.

S tim u vezi, ovaj moj amandman je i kao podrška poslu koji radimo i opomena i poruka građanima da te i neke druge loše stvari nećemo dozvoliti nikada više. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vujadinoviću.

Po amandmanu se javio Radoslav Milojević.

Izvolite, gospodine Milojeviću.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Drago mi je da je prethodni govornik pominjao zdravstvo i bolnice u Srbiji. Centar ovog budžeta treba da budu građani, koji sedam godina sve teže i teže žive, nemaju dovoljno novca u novčaniku, dovoljno goriva u rezervoaru i dovoljno hrane u frižideru zbog toga što im je SNS otela plate, otela penzije, smanjila dnevnice i unizila njihov životni standard, povećala akcize, povećala cenu struje, povećala cenu goriva.

No, kada govorimo o zdravstvu, ovo je bolnica u Smederevskoj Palanci. U martu ove godine obećali ste kompletnu rekonstrukciju – naravno, zato što su tada bili izbori u Smederevskoj Palanci – i od tada ni jedan jedini ministar nije došao u Smederevsku Palanku. Tako će biti i u Doljevcu, i u Lučanima i u Kuli

i tako je u svim opštinama – dođete, slažete i odete. To je vaša politika već sedam godina.

Ovo je Infektivna klinika, pošto je prethodni govornik govorio o zdravstvu. Pogledajte, ministre, na šta vam liči Infektivna klinika, ako možete. To je budžet.

Budžet je i to što meštanima Smederevske Palanke deset meseci niste isplatili ni jedan jedini dinar, ostali su bez krovova nad glavom, pogotovo meštani Goloboka, uništeno je preko petsto domaćinstava. Jedan jedini dinar im niste isplatili kao odštetu usled elementarnih nepogoda. O tome treba da razgovaramo u ovom budžetu.

Dajete 250.000.000 evra za stadion. Da imate taj novac u budžetu, da je stanje u državi idealno, podržavam, ja i dalje aktivno igram fudbal i celog života sam igrao fudbal. Pored onolikog stadiona Crvene zvezde, Partizana, Obilića, OFK Beograda, vi gradite stadion od 250.000.000 evra, i to ne našim sredstvima, već sredstvima naše dece jer se zadužujete kod Evropske investicione banke, zadužujete, za stadion. To bi značilo kao kada građanin ne bi imao krov na kući, a kupuje sliku i stavlja je na zid. Ne, prvo treba da popravite krov. Ali vi niste domaćini, vi ne znate kako se rukovodi budžetom.

Vi se zadužujete 250.000.000 evra za stadion, a smanjujete budžet za kulturu. Zašto? Pa zato što kažnjavate one koji vide da je vaša vlast pogubna po građane Srbije i imaju kuraži da to kažu.

Zadužili ste nas deset milijardi evra za sedam godina vaše bahate i korumpirane vlasti. Deset milijardi evra! I nemojte da govorite da ste nas zadužili zato da biste vraćali naše dugove. Ako ja uzmem sto evra od gospodina Živkovića i pozajmim od gospođe Tepić da vratim tih sto evra, ja dugujem istih sto evra, samo različitoj osobi.

Nemojte da mislite da građani Srbije ne razumeju. Deset milijardi evra ste zadužili Srbiju. Dok su građani Srbije sve siromašniji, vaši bankovni računi su sve bogatiji i bogatiji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Siniša Mali.

SINIŠA MALI: Uvaženi poslanici, ja sam o ovome već pričao, pa ću ponoviti pošto vidim da mnogi zaboravljaju kako je išlo stanje javnog duga u našoj zemlji od 2007. godine pa nadalje. Dakle, od 2008. godine kreće dramatično povećanje javnog duga u našoj zemlji. Sa 8,8 milijardi evra raste dug 12% na 9,8 2009. godine, pa za dodatnih 23% na 12,1 milijardu evra 2010. godine, pa za dodatnih 20,1% na 14,8 milijardi 2011. godine, pa 14,8 se povećalo na 17,8, dakle 20% više, 2012. godine.

Uvaženi građani Srbije, dame i gospodo, ovo je verovatno za istoriju neodgovornog ponašanja i načina kako se finansirala država Srbija u tom trenutku. Uz povećanje javnog duga u tim godinama, imate i smanjenje BDP-a

naše zemlje. Dakle, oni ne samo što su zaduživali sve građane Srbije, nego su sebe finansirali na način na koji su smanjivali i opadao nam je BDP, ekonomska aktivnost i nikada veću nezaposlenost zbog toga niste imali. Godine 2013, dame i gospodo, nezaposlenost u Republici Srbiji je preko 25%.

A ja sam vam malopre rekao da smo juče vratili milijardu i trideset miliona dolara starog duga, neto smo ga vratili, i smanjili udeo našeg javnog duga, bio je skoro 80%, sada je 54,1%. To je dobra vest za građane Srbije i to je primer odgovorne ekonomske politike. Nikada nam manja nezaposlenost nije bila nego što je danas. Borimo se za svako novo radno mesto...

(Marko Đurišić: Vreme.)

... Borimo se za svaku novu fabriku, borimo se za svako dete koje treba da nađe posao u ovoj zemlji.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Molim kolege da ne dobacuju.

(Marko Đurišić: Molimo ministra da ne laže.)

Javite se za reč, kolega Đurišiću, nikakav problem nije. Nemojte dobacivati. Ja to od vas ne očekujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, pravo na repliku.

VLADIMIR ORLIĆ: Mi smo o tom pitanju odnosa prema Smederevskoj Palanci već ovde govorili. Već smo o tome govorili kada smo razgovarali o tome kako je pomagala Vojska Srbije građanima ove zemlje. I već smo podsetili one koji bi voleli da se toga niko u ovoj zemlji ne seća da je upravo Vojska tada pomagala građanima u tom mestu, dok je onaj ko je bio zadužen, čiji je glavni posao bio da se stara o tom mestu i o građanima koji tamo žive, u to vreme radio – šta? Pokušavao da postigne svetski rekord u ispijanju piva u lokalnom lokalnu, u obližnjoj kafani. Dakle, to je odnos prema mestu.

Kako građani sve to vide, kako to tumače i koliko su zahvalni državi s jedne strane, odnosno onom čoveku koji je na njihovu nesreću imao posao da se o njima stara, a postarao se samo da ostanu bez struje, da ostanu bez vode i da budu u svakom smislu devastirani, ti su građani već govorili.

Pokazivao je neke slike ovde pre nego što je krenuo da priča o stanju duga i drugim stvarima koje uopšte ne razume... Dakle, ta priča, znate, ja pozajmim tebi, ti pozajmiš meni, pa da vidimo koliko je to na kraju, to je na nivou Dragana Đilasa. Čuli ste sigurno da Dragan Đilas iste te mehanizme objašnjavanja koristi, ali nekako uvek zaboravi da priča o uslovima duga, nekako uvek zaboravi kamate. Pa kada se te kamate izgube iz svake računice, dobijate nivo priče „a la mali Perica“, poput onoga prekoputa.

Pokazivao je slike i pokušavao sam da vidim odavde da li je među tim slikama bilo onih fantastičnih slika Beograda iz vremena Dragana Đilasa, znate, onaj otpad koji se valja ulicama, oni rastureni kontejneri, a svi plaćeni, i to preplaćeni, u milionima evra, upravo od građana glavnog grada. Pokušavao sam

da vidim, ali nisam video da li je pokazao i sliku „Heterlenda“, da li je pokazao sliku ruine koja je trebalo da košta milion evra, da se uredi za našu decu. Na kraju je ostala ruina, milion nestao, a deca pokradena.

(Predsedavajući: Hvala.)

Poslednja rečenica.

Kada smo kod tog slučaja, za njega je lično odgovoran Bojan Pajtić. Zna li šta je o Bojanu Pajtiću i Draganu Đilasu rekao predsednik Opštinskog odbora Demokratske stranke u Rumi Nenad Borović? Kaže da su napunili svoje džepove, da su Đilas i Pajtić lopurde. To kaže predsednik njihovog odbora.

(Predsedavajući: Hvala.)

Još jedna rečenica.

Dakle, da su njih dvojica omogućili da se novac kroz zelenaške kamate od 13% slije u njihove džepove.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Reč ima Boško Obradović, po amandmanu, a onda Radoslav Milojević, po amandmanu.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući. Kao i svi drugi, po amandmanu.

Mislim da je zaista skandalozno da nam ovde bilo kakva predavanja drži jedan od nekadašnjih šefova Agencije za privatizaciju iz vremena posle 5. oktobra 2000. godine, Siniša Mali, čovek Demokratske stranke toga vremena, čovek toga režima, koji je prodao svoja uverenja i svoje političke poglede i sada verno služi Aleksandru Vučiću. Dakle, to sve govori o tome koji je kredibilitet bilo čega što on danas kaže. Sve što on ovde kaže su fejk njuz, lažne vesti, prazne priče, pokušaj zamajavanja građana Srbije da se nešto dešava.

A kolika vam je cena goriva u Srbiji, gospodine Mali? Koliko još planirate da u 2019. godini opljačkate građane Srbije? Čini mi se, dvesta miliona evra više. U poslednjih nekoliko godina budžet se puni tako što pljačkate penzionere, pljačkate prevoznike, pljačkate posebno poljoprivrednike, opljačkali ste ljude zaposlene u državnoj upravi, lokalnim samoupravama. Mislite na taj način da prikažete nekakve suficite? Pljačkom sopstvenih građana? To nije suficit. To se zove pljačka.

Zašto niste vašeg prijatelja Miškovića, s kim ste dizali onu čašu šampanjca kada ste nazdravljali proslavi „Delta holdinga“, dodatno oporezovali? Što niste dodatno oporezovali strane banke u Srbiji, koje deru kožu s leđa građanima? Što niste dodatno oporezovali ove lopove, javne izvršitelje, koji opljačkaju i uništavaju porodice po Srbiji? Što niste dodatno oporezovali tajkune? Da li je neko opljačkao Srbiju u prethodnih trideset godina? Što nije u zatvoru? Što vi niste u zatvoru, gospodine Mali, zbog onoga što ste radili u okviru Agencije za ... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, ne vidim razlog da se na taj način obraćate ministru, da na taj način vređate. Znači, slobodno govorite ono što ste naumili, ali da nekog ovde optužujete na takav način stvarno nema smisla. Molim vas da u jednom demokratskom tonu nastavite, ništa drugo. Nemojte vređati. Nema potrebe da vređate ministra, niti bilo koga u ovoj sali.

Prijavite se ponovo, molim vas.

Možete naučiti, tu vam je profesor Korać, malo o javnom nastupu, normalnom ponašanju, iskoristite priliku.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ja mislim da je ovde ministar uvredio građane Srbije. Da neko ko je sedeo u Agenciji za privatizaciju nama drži predavanja ovde, pa to je za sve nas poniženje. Kada će on da odgovara za ono što je radio u vreme kada je uništavao srpska preduzeća?

Kada će da odgovara za ono što su radili danas kada prodaju PKB, kada prodaju RTB Bor budzašto, kada prodaju Aerodrom Beograd, kada uništavaju srpsko selo uvozničkim lobijem, koji ovde uvozi sve što mi možemo da proizvedemo i ubija konkurenciju domaćih proizvođača? Kolika je cena goriva? Gde su vam subvencije za poljoprivrednike? Smanjili ste ih sa 14.000 na 4.000.

Pljačkate sopstveni narod. Podigli ste poreze, podigli ste takse, podigli ste akcize, podigli ste porez na imovinu, podigli ste cenu goriva. Pa napunili ste budžet tako što ste opljačkali sopstveni narod. Nemojte se time hvaliti, to je bruka i sramota. I nemojte vi ovde da nam držite ta predavanja.

Juče je kolega Martinović rekao jednu dobru stvar, slažem se s njim, da su Englezi i Amerikanci majstori za rušenje režima. Naravno, Englezi i Amerikanci su srušili bivši režim zato što nije hteo da preda Kosovo i Metohiju i doveli Aleksandra Vučića jer je hteo da preda Kosovo i Metohiju i da potpiše Briselski sporazum. Tako je. Englezi i Amerikanci su veliki majstori, koji su ovde doveli na vlast Aleksandra Vučića. To je ono što treba da se zna.

Vi ste režim koji radi za interese stranih sila i destabilizuje ovu državu. Vi dovodite strane investitore ovde. Ne dajete ništa domaćem privredniku i poljoprivredniku. Vi uništavate srpskog seljaka. Kolika je cena maline? Kolika je cena šljive? Kolika je cena kupine? Kolika je cena osnovnih poljoprivrednih proizvoda u Srbiji? Kako će srpski seljak da zaseje za novu poljoprivrednu sezonu? Kako kad ste ga opljačkali ovom cenom goriva, ovako malim subvencijama?

Kome vi više pričate te prazne priče o uspesima, suficitima, ovome ili onome? Neće više niko da veruje u to. Svi ljudi vide kako žive. Što ljudi beže iz ove zemlje? Što vam je otišlo 70.000 ljudi prošle godine? Što se 40.000 ljudi manje rađa nego što umre, svake godine? Nestaje nam 100.000 ljudi. Zna li vi da smo pali ispod sedam miliona stanovnika? Zna li vi da je prošle godine u

Srbiji rođeno najmanje beba u poslednjih sto godina? Da li je to to zlatno doba u kome mi živimo pod ovom vašom vlašću? To je propast, a ne zlatno doba.

Zato smo mi u Narodnoj skupštini Republike Srbije podigli svoj glas. Ne dozvoljavamo više da lažete ovaj narod, da pričate prazne priče o ovim lažnim amandmanima, da ubijate vreme za raspravu o pravim temama. Kada ćemo da pričamo o Kosovu i Metohiji ovde u Narodnoj skupštini Republike Srbije? Kada o ceni goriva? Koliko ljudi je dobilo prekršajne prijave i najstrašnije su kažnjeni samo zato što su protestovali zbog cene goriva?

Francuski predsednik danas razgovara s onima koji su spalili Pariz, razgovara s njima, i predsednik Vlade već planira da im izađe u susret određenim merama. Šta mi treba da uradimo? Da izađemo svi ovako sa žutim prslucima na ulice Beograda i da ne znam šta uradimo da biste vi saslušali sopstvene građane?

Vi ne slušate nikoga izuzev stranih ambasadora. Što ne izađete iz vlade sa Ramušom Haradinajem? Što vaši poslanici ne izađu iz tzv. kosovskog parlamenta? Što sede tamo u vladi i parlamentu? Zato što je sve dogovoreno... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, razumem vas, delegirali ste političku temu, ali kakve veze ima ministar finansija Siniša Mali sa Ramušem Haradinajem i Kosovom i Metohijom?

(Boško Obradović: Gde su ostali ministri?)

Govorimo o ovom amandmanu, javili ste se, dobili reč, molim vas da govorite o temi. Nemojte sada vi paliti vatru bez ikakve potrebe. Može ova sednica da teče sasvim normalno, pitajte ga o ceni goriva, o čemu god hoćete što je vezano za budžet, kao što ste i počeli. Nema razloga da pravimo tenzije. Stvarno, molim vas.

Evo, izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Od dvadeset jednog ministra u Vladi Republike Srbije, na najvažnijoj skupštinskoj sednici u godini ovde sedi jedan ministar. Koga da pitam? Gde vam je predsednik Vlade Republike Srbije? Gde vam je dvadeset ministara u Vladi Republike Srbije? Šta da ja pričam sa Sinišom Malim, koji je učestvovao u uništavanju ove države i privatizaciji naših najvažnijih državnih preduzeća? O čemu ja da pričam s njim? On treba za to da odgovara. To je tema o kojoj mi hoćemo danas da razgovaramo i ne možete da nas sprečite da govorimo istinu građanima Srbije. Ne možete vašim lažnim amandmanima da sprečite raspravu u Narodnoj skupštini Republike Srbije.

Znam ja da je vama lako da oduzimate vreme opoziciji. A što ne skinete zastavu „velike Albanije“ u Preševu kada je tamo neko istakne? Što niste napustili onu skandaloznu ceremoniju u Parizu, gde je ponižen ovaj narod,

povodom 100-godišnjice pobe u Prvom svetskom ratu? Znači, to je istina o svima vama.

Što ne reagujete na stanje u Crnoj Gori? Gde vam je ministar spoljnih poslova da ga to pitam? Hapse Srbe u Crnoj Gori, proganjaju Srpsku crkvu, ukidaju srpski jezik i pismo. Gde ste vi? Čutite, dok naši sunarodnici u Crnoj Gori imaju takve probleme. To ste vi.

Ukinuli ste ministarstvo za Srbe u regionu i dijaspori. Šta vi uopšte radite? Za koga vi radite? Ja ću da vam kažem za koga radite – za javne izvršitelje koji pljačkaju građane Srbije; za Ramuša Haradinaja, za Hašima Tačija, vaše koalicione partnere; za Tonija Blera i Bila Klintona, vaše prijatelje; za strane banke; za strane investitore; za strane ambasadore. Vi ne radite za građane Srbije. Vi radite za strance i njima dajete naše pare iz budžeta, koje ste opljačkali od srpske sirotinje.

(Marinika Tepić: Povreda Poslovnika.)

PRESEDAVAJUĆI: Samo momenat jedan.

Vladimir Orlić.

Izvolite, kolega Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Pa pošto smo već došli do teme Pariza, za sve ovo što je napričao koordinator Dragana Đilasa, za koga bih po radnoj odeći rekao da se već uveliko priprema za novu karijeru komunalca, profesor Remon Aron je rekao jednom prilikom – bože, kakva gomila gluposti.

Pomenuo je ovaj koordinator Dragana Đilasa, koji se priprema za karijeru komunalca, ili će da se pridruži „Lejkersima“, ne znam šta tačno planira, kredibilitet. Dakle, kada vam ovakve stvari priča čovek koji je danas lakej Dragana Đilasa, a u oktobru 2013. godine je rekao sledeće reči, pročitacu ih, vi zaključite koliko tu ima kredibiliteta. Tada je kazao: „Dragan Đilas je brzo i lako prešao put od studentskog lidera do tajkunskog medijskog magnata“. Dakle, tajkun je bio, po rečima svog sadašnjeg koordinatora. Ušao je u Đilas u posao sa medijima u vreme režima Slobodana Miloševića kada su to mogli ili strani agenti – ovo je zanimljivo – ili pouzdani ljudi bračnog para na vlasti. Nije poznato čime se bavio do 2004. godine kada je postao član Demokratske stranke. Međutim, dok je bio na javnoj funkciji – to sve tvrdi njegov današnji koordinator – za vreme obavljanja javnih funkcija uvećao je svoj kapital stotinama puta – kad smo kod krađe, je l' tako, to se danas pominjalo. I to kaže – najveće bogatstvo Đilas je zgrnuo preprodajom reklamnih sekundi na RTS-u – i ovo je zanimljivo – angažovanjem svojih firmi za usluge u gradskim upravama u Beogradu čiji je gradonačelnik – još zanimljivije – dobijanjem za klijente državnih preduzeća pod kontrolom njegove stranke ili stranih firmi – kad smo kod toga ko se kako finansira – kojima je pre toga omogućio povlašćeno poslovanje i pljačkašku privatizaciju – kad smo kod pljačke.

Vidim da su strašno željni nekakvih nereda, demoliranja Beograda, paljenja automobila i sličnih stvari. Pošto ih nikada u tim stvarima niko od građana neće pratiti, ako su željni takvih stvari, jedan predlog – neka izađu ispred Skupštine i, ako im je do paleža, neka ritualno spale sve to što im drži te teške pune džepove, nek ritualno spale svoje skupe kravate, svoja skupa odela i sve drugo što su narodu sa leđa ogulili. A kad govore o Kosovu i Metohiji, pozdravlja ih Bedžet Pacoli.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Imamo povrede Poslovnika prvo.

Pre toga samo, zaboravio sam da kažem kolegi Obradoviću, može da se obrati i da pita kolegu Aleksandra Markovića, koji je pre neki dan bio u Crnoj Gori i video Milana Kneževića i druge kolege. Tako da slobodno, čovek je tu, pitajte ga, nemojte da zamenjujete teze. Hvala.

Marinika Tepić, povreda Poslovnika.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Upravo ste učinili i četvrtu povredu Poslovnika tako što ste se obratili kolegi Obradoviću neosnovano. Nemojte polemisati s njim odatle, siđite i polemišite. Vi možete samo da obrazložite učinjenu povredu Poslovnika.

U nekoliko minuta tri povrede ste učinili. Prvo, član 27, koji vas obavezuje da se starate o primeni ovog poslovnika. Dva puta ste prekinuli Boška Obradovića skrenuvši mu pažnju da ne vređa ministra finansija Sinišu Malog. To što je vaša poslanička većina njega izabrala za ministra finansija ne abolira ga svega učinjenog u prethodnom životu.

I ne možete vi nekome da stavljate reči u usta kako će da zastupa svoj stav. Nemojte zbog toga prekidati poslanike. Vi niste mi, mi nismo vi, bogu hvala, i nemojte to da radite inače ćete učiniti isto što i juče. Mi odustati nećemo.

Dakle, shvatili smo i vaš jučerašnji manevar i predsednice Maje Gojković, da navodno daje reč svima da pričaju šta hoće i koliko hoće, toliko da nije izdržala posle dva ili tri sata. Onda je držala mikrofon sama dva ili tri sata pokušavajući da svoju traumu ovde iznese pred svima nama, i dobro je da je to neuspešno učinila.

Treći put ste povredili Poslovnik, odnosno drugi put opet kada ste ga prekinuli zbog navodnog vređanja ministra Siniše Malog pitajući kakve on veze ima sa Kosovom i Metohijom. Pa čiji je on ministar? Ova vlada se toliko puta ovde hvalila koliko sredstava uplaćuje, šalje i kako podstiče razvoj na Kosovu i Metohiji, u opštine koje su tamo, koliko znam. Kako mislite da nema veze s tim?

I treći put, kada ste meni uskratili pravo na reklamiranje Poslovnika dajući prvo repliku Vladimiru Orliću. Vi dobro znate da je to protivno Poslovniku. Lepo vam kažem, evo i smirenim tonom, molim vas, nemojte da se

plašite vaše desne strane. To što vam oni sufliraju da kršite Poslovnik, nemojte više da radite, mi odustati nećemo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Molim narodne poslanike da se umire.

Molim vas, kolega Obradoviću, ovde je sloboda kretanja, ljudska prava se ovde poštuju. Neće niko stradati zato što je prošao nekim koridorom. Nemojte, molim vas.

(Boško Obradović: Apsolutno se slažem.)

Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani...

(Radoslav Milojičić: Sad je prošao ovuda. Kako te nije sramota?)

... Za vreme govora zabranjeno je dobacivanje. I dok su moje kolege govorile, ja mirno prolazio kroz prolaz Narodne skupštine, nečuvena dobacivanja od strane Boška Obradovića upućena meni, psovanje majke, moja majka je pokojna ...

(Boško Obradović: Kako te nije sramota?)

... Dobacivanje o lopovluku... Čovek koji je pokrao Hilandar je uzeo sebi za pravo da dobacuje nekome.

Onda, gospodin Hajnekena, koji je pokrao celu Smederevsku Palanku, koga tužilaštvo tereti za 459 miliona, našao je sebi za pravo da dobacuje.

Dame i gospodo narodni poslanici, nebitno je to, bitno je to što oni pokušavaju da zabrane individualni prolaz. Rekli su mi da ne smem tuda da prolazim. Da li je ova država slobodna, da li sam se ja zalagao da ova država bude demokratska, slobodna država ili sam se zalagao za to da su oni poslanici više rase, da oni mogu da zabrane nama da podnosimo amandmane, da mogu da nam zabrane da podnosimo predloge, da mogu da nam zabrane da govorimo, da mogu da nam zabrane da se promovišemo, da mogu da nam zabrane da branimo Vladu? Dakle, da li je dozvoljeno da oni budu poslanici naglašanih vrednosti, da mogu i da imaju pravo bilo kome da kažu da mu je zabranjeno da uđe i prođe kroz prolaz Narodne skupštine?

Vi ste, gospodine predsedavajući, svakako bili svedok, kao i kolege poslanici, nečuvenog vandalizma Boška Obradovića i gospodina Milojičića. Hvala. Ne tražim da se glasa.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Pozivam sve poslanike na razumno i pristojno ponašanje. Nema potrebe nikome ništa da branimo, niti da se ovde međusobno vređamo.

Da bi ova sednica išla daljim tokom i da bismo se vratili na ovu temu, određujem pauzu od tri minuta, pa ćemo nastaviti dalje sa radom.

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Izvinjavam se, bio je.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik prim. dr Vlado Babić. Nije tu.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Radoslav Milošević: Poslovnik.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Izvolite, kolega Birmančeviću.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani građani Srbije, poštovane kolege poslanici, zakon o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja jedan je od zakona koji pokazuju, zajedno sa svim zakonima koji su na ovom dnevnom redu i sa budžetom, da ova vlada ima punu ozbiljnost i radi sve što je potrebno da građani budu pre svega sigurni u to da žive u stabilnoj državi, u kojoj mogu da ostvare sva svoja prava. Kako je bilo nekada, ne moram da ponavljam, znaju vrlo dobro građani ko je i šta i na koji način radio za njih.

Ono što sam hteo da pitam... Ali u ovom trenutku je nestao kolega u žutom prsluku, pretpostavljam da je morao da bude obeležen kao koordinator da bi znali poslanici iz njegovog „saveza za nove laži, prevare i pronevere“ kome da se obraćaju. To je verovatno razlog za žuti prsluk, i da dokaže svom šefu da je „žuci“ od ostataka tog njegovog „žutog preduzeća“. Verovatno je uspeo u toj nameri.

Ali ono što je bitno, građani vrlo dobro znaju ko je i šta radio u Srbiji. Ona predstava od juče, koja je započela i neslavno se završila, samo pokazuje svu nemoć opozicije da iznese prave činjenice, jer pravih činjenica i nema.

Hteo sam da se obratim kolegi narodnom poslaniku iz Šapca Dušanu Petroviću. Žao mi je što nije tu, ali verovatno ga bole noge zbog stajanja juče. Nije znao da će danas biti ponovo akcija. A pošto nije često tu, moram da iskoristim svoje pravo da pitam narodnog poslanika – kada će da prestane, zajedno sa svojim drugarićima, da obmanjuje i laže sugrađane iz Šapca i građane Srbije? Ovde imam plan kapitalnih investicija za 2016. godinu, predizborni plan, koji je izglasan, i punovažan, na Skupštini grada Šapca 2016. godine, pre izbora. U tom planu Dušan Petrović, Nebojša Zelenović, Nemanja Pajić, Sovranije Čonjagić i ostali rekli su građanima da će u 2016. godini da izgrade toplanu na bio-masu (petsto miliona dinara), centar za voće (petsto miliona dinara), podzemnu garažu (dvesta miliona dinara) itd. Od svega toga, u 2018. godini nije bilo ništa.

Pozivam Dušan Petrovića da zajedno odemo da vidimo gde je ta toplana na bio-masu, gde je centar za voće, gde je podzemna i nadzemna garaža. Pozivam ga da zajedno s ostalim kolegama iz „saveza za nove laži, prevare i obmane“, pošto su po ugledu na Dušana Petrovića... Ovde je on napravio spisak od 2,7 milijardi investicija u 2016. godini. Nije uradio niti jednu jedinu investiciju. Znači, slagao je građane Šapca. Naravno, poslednji put. Više mu niko u Šapcu ne veruje i nikad mu više neće verovati. A po ugledu na njega ste vi sad napravili spisak želja u „savezu za prevare“, trideset želja koje će oni, eto, sprovoditi. Ko će sprovoditi? Koji ljudi će sprovoditi kad pričamo o ljudima koji su jako dobro znali šta rade od 2000. do 2012. godine?

Pozivam narodne poslanike, zajedno sa Dušanom Petrovićem, da krenemo u bilo kom pravcu iz Beograda, u bilo koji grad, i da obiđemo fabrike, bolnice, škole i sve ono što je renovirano od 2012. godine do danas. I da obiđemo zajedno fabrike koje ste zajedno upropastili, uništili i u jednom trenutku doveli do situacije da nijednog zaposlenog u fabrikama u Šapcu nije postojalo. Za samo nekoliko meseci, 12.000 ljudi u Hemijskoj industriji „Zorka“ ostalo je bez posla. Dvanaest hiljada ljudi! I to nije dezinformacija, to je čista istina. Da je tako, znaju građani Šapca.

Radujete se porazima Srbije. Vi se radujete porazima svoga naroda. Kada je prethodni govornik rekao da neko služi Aleksandra Vučića, niko ovde ne služi Aleksandra Vučića; u ovoj vladi, u ovoj poslaničkoj većini niko ne služi Aleksandra Vučića. Ako nekog služimo, služimo naše građane.

To što vi pričate između sebe i to što lažete jedni druge, vi to možete da radite i radićete verovatno i dalje, mada je jasno da vi ne verujete jedni drugima. Ali vi nastavite da se lažete između sebe, građani vrlo dobro znaju kome veruju. Onome kome veruju daju glas na izborima. Ponavljam, građani znaju ko i šta radi u ovoj Srbiji i u skladu s tim imamo podršku, imamo budućnost, imamo Srbiju koju vodi Aleksandar Vučić, koja će u narednom periodu imati svakoga dana lestvicu podignutu za jedan nivo više, i to je nivo koji vi nikada nećete dostići. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Po amandmanu, narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Drago mi je da sam dobio reč konačno. I nije mi drago što moram da konstatujem, a i građani Srbije, da vi ni jednu jedinu tačnu informaciju ne možete da kažete. Da li je vama to u genetskom kodu SNS-a, da li vas tim stvarima uče, ja ne znam, ali vi nikada u životu nijednu tačnu stvar niste rekli.

(Boban Birmančević: Hajdemo u Šabac.)

Molim vas da ne dobacujete.

Pre svega, ministre, rast BDP-a po godinama, pošto ste vi čitali neke podatke, naravno restriktivno: 2000. godine – 7,67, 2001. godine – 4,99, 2002. godine – 7,12, 2003. godine – 4,42, 2004. godine – 9,05, 2005. godine – 5,54. Možemo da govorimo i o vašem rastu BDP-a: 2014. godine – minus 1,88, 2015. godine – 0,76. Ne znam zašto ste izostavili te podatke, verovatno namerno.

Pošto smo malopre čuli čitanje šta je ko o kome izjavljivao, evo, 17. jula 2012. godine čovek kaže ovako: „Reč je o stranci koja od 2008. godine ne dobija ni jednog jedinog dinara iz budžeta Republike Srbije. To je apsolutni dokaz da je SNS stranka koja se finansira na apsolutno nelegalan način, da je finansiraju tajkuni, mafijaši i kriminalci“, Aleksandar Martinović.

(Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Milojeviću.

(Radoslav Milojević: Boli Arsiću, boli.

Ne mogu ni da kažem rečenicu. Martinović je juče govorio četiri minuta, a replika je dva minuta.)

Potrošili ste vreme poslaničke grupe, kolega Radojeviću.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Zanimljivo je uvek da se priča o genetskom kodu različitih stranaka i šta je ko rekao. Mislim da je to jako važna tema.

Evo, baš na temu genetskog koda, baš na temu stranaka i baš na temu šta je ko rekao, Ješić, možda vam zvuči poznato prezime, poslanik Demokratske stranke, 23. maja ove godine rekao je sledeće: „Ideja da se politički protivnici istrebe i počiste se nalazi u genetskom kodu Demokratske stranke“. Poslanik Demokratske stranke kaže – u genetskom kodu Demokratske stranke je da se politički protivnici pogaze i počiste. „Ta ideja nikada ništa nije dobro donela ni partiji, a ni Srbiji“.

Kada govorimo o agresiji, a imajući u vidu ovu organizovanu akciju koju imamo u ovoj skupštini juče i danas, eto šta oni sami misle odakle dolazi ta generisana agresija u našem društvu. Po njihovom visokocenjenom mišljenju, dolazi iz njihovih redova.

Šta sami o sebi misle, čitali smo već danas, ima toga koliko god hoćete, pored ovoga što je rekao predsednik Opštinskog odbora DS-a u Rumi Nenad Borović. A rekao je, da podsetim, da su Dragan Đilas i Bojan Pajtić lopurde – izvinjavam se, ali citiram, nisu ovo moje reči, ovo kaže visoki funkcioner DS-a – da su lopurde i da su zelenaškim kamatama napunili sopstvene džepove. Predsednik Opštinskog odbora iste te Demokratske stranke koja predstavlja ovo Đilasovo novo društvo i koja ih instruiira da juče i danas ovde viču, vrište, lupaju o klupe, ometaju druge dok govore.

Takođe, odbornik u Skupštini opštine Odžaci iste te Demokratske stranke koja ih sve tako lepo okuplja i čiji su oni eksponenti, kaže: Demokratska

stranka je postala inkubator posleratnih profitera – ovo je zanimljivo – špekulanata kojima politika nije instrument za preoblikovanje društva, već prilika za unovčavanje revolucionarne rente – imajte ovo na umu kada pričaju o revoluciji ovih dana – i novo klasno pozicioniranje. Oni su ostavili sami sebi žig srama i oni se samo jasnim otklonom mogu toga osloboditi. Ako nastave sa ovim organizovanim akcijama i ako nastave sa namerama da pljačkaju i dalje, neće se otkloniti, bojim se, tako brzo. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku...

Po Poslovniku, narodni poslanik Maja Videnović.

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Član 107, potpredsedniče, dostojanstvo Narodne skupštine.

Nama je potpuno jasna ova uigrana, nažalost, vrlo providna i ponižavajuća za građane, igrarija da se umesto o budžetu, umesto o tome kako Vlada vidi da bi građani trebalo da žive naredne godine, zloupotrebljava Poslovnik i ponavljaju optužbe u koje danas ne da ne veruje niko u Srbiji, nego je ljudima muka, muka od laži da svakog dana od vas slušamo da smo mi lopovi, da svakog dana od vas slušamo da je opozicija ubica, da svakog dana od vas slušamo da smo izdajnički ološ, da svakog dana od vas slušamo da smo ...

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice...

MAJA VIDENOVIĆ: Obrazlažem povredu Poslovnika.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice, vi ste pretvorili vašu reklamaciju Poslovnika u repliku.

MAJA VIDENOVIĆ: Ne, obrazlažem je. Ako dozvolite, verujem da ćete uspeti da razumete obrazloženje.

PREDSEDAVAJUĆI: Pa vi njima kažete „vi“. Znači, obraćate se kolegama poslanicima, ne meni.

MAJA VIDENOVIĆ: Ja obrazlažem način zbog kog ste vi prekršili Poslovnik. Verujem da ste u stanju da ispratite.

PREDSEDAVAJUĆI: Ja nisam prekršio Poslovnik i, evo, odmah ću da vam odgovorim.

Kolega Orlić je citirao određene članke u novinama.

MAJA VIDENOVIĆ: Nema potrebe da mi tumačite reči kolege Orlića, nažalost, svi smo svesni njegovih reči.

PREDSEDAVAJUĆI: Izjave funkcionera Demokratske stranke.

MAJA VIDENOVIĆ: Ja vas molim, samo obrazlažem.

PREDSEDAVAJUĆI: Pa šta onda obrazlažete? Citate članova Demokratske stranke?

MAJA VIDENOVIĆ: Gospodine Arsiću, ukoliko želite da replicirate meni, u tome vam držim pesnice, da pokušate, ja vas molim da idete u klupe i da se javite za reč.

PREDSEDAVAJUĆI: Ne, ja vama ne repliciram.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika?

MAJA VIDENović: Ja želim da obrazložim povredu Poslovnika, ne mogu da se izjašnjavaju kada nisam završila.

PREDSEDAVAJUĆI: Ne, vi ste povredu Poslovnika pretvorili u repliku.

MAJA VIDENović: Nisam, nego ste me vi prekinuli i onemogućili da obrazložim povredu Poslovnika.

PREDSEDAVAJUĆI: Nemojte, molim vas.

Da li želite da se skupština u danu za glasanje izjašnjava? Da ili ne? Da, u redu.

Po Poslovníku, narodni poslanik Marinika Tepić.

MARINIK A TEPIĆ: Gospodine Arsiću, član 108. Poslovnika o radu Narodne skupštine kaže da kao predsedavajući treba da se starate o redu na sednici.

Još jednom ću zamoliti vas, kao i tokom jučerašnjeg dana sve koji su sedeli u toj fotelji, da vašim ponašanjem, prekidanjem, kada mu vreme nije, poslanika opozicije ne stvarate dodatni nered, koji generišete vi koji predsedavate ovoj sednici, a ne poslanici opozicije.

Niste imali pravo da prekinete moju koleginicu Maju Videnović, a bili ste dužni prethodno... I time ste ponovo učinili prekršaj člana 108, dakle stvaranje nereda na sednici, kada Orlića niste prekinuli dok je govorio kako mi organizovano upadamo ovde i pokušavamo nešto da kažemo. Mi smo ovde na radnom mestu, vi to dobro znate. Mi nismo usput ovde svratili, kao što ste meni jednom lično vi rekli – organizujte neku tribinu pa govorite šta vam je volja. Ja to svakako radim, ali ovo je moje radno mesto i ja se ponašam u skladu s onim zbog čega su me građani ovde birali.

A vas molim za strpljenje, da, molim vas, što je verovatno vrlo čudno, dozvolite kolegama da obrazlažu zbog čega smatraju da se ne ponašate u skladu sa Poslovníkom, štaviše da ga vrlo često zloupotrebljavate ili gotovo sve vreme. Nemojte to da radite, dva minuta traje reklamacija Poslovnika, dozvolite da se završi. Mogu da razumem da vi ne razumete, ali mi imamo svoje vreme po tom poslovniku, prema tome, dozvolite da obrazložimo.

I, ponavljam još jednom, mi smo ovde na radnom mestu, nemojte nas predstavljati kao neku neformalnu grupu koja je ovde upala, to rade neki drugi. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Tepić, i ja sam na radnom mestu kao i vi. Ako pogledate diskusiju kolege Milojičića, ništa se nije razlikovala od diskusije kolege Orlića. U čemu je onda problem? Kolega Milojičić je napadao Poslaničku grupu SNS, potpuno legitimno, to mu niko nije branio. Onda je Orlić

napao poslaničku grupu bivšeg režima, potpuno legitimno, isto kao što je bilo i za kolegu Milojevića.

Sada, da se vratimo na povrede Poslovnika. Do dva minuta je obrazlaganje. Ali nećete da čitate sve članove, jer u članu 106 – niko ne može da prekida govornika, osim predsednika, odnosno predsedavajućeg u Narodnoj skupštini.

Kada je koleginica Videnović počela da se obraća ne meni za povredu Poslovnika, jer ja sam taj koji krši Poslovnik...

(Marinika Tepić: Persirala vam je.)

Ne, nemojte tako, nismo deca zaista.

Znači, ja sam je tada prekinuo jer je to bila replika na izlaganje kolege Orlića, koju je pokušala da ostvari primenom instituta povrede Poslovnika. Tad sam je prekinuo.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.) Nema problema, izjasniće se. Zahvaljujem.

(Aleksandra Tomić: Poslovnik.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, član 103. stav 8. kaže da kada se povreda Poslovnika iskoristi kao replika i napadne treba da oduzmete vreme poslaničkoj grupi, dva minuta, zbog toga što je upotreba zloupotrebe.

Znači, zloupotreba se ogleda u tome što je gospodin Orlić citirao novine gde piše – gospodin Aleksandar Dikić, predsednik Opštinskog odbora DS, izrekao optužbe na račun svojih kolega. Prema tome, niste vi tu da tumačite, niti oni, šta je ko mislio da kaže ili je rekao, ako pročitate novinski članak. Molim vas da postupite po Poslovniku.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Tomić, ja bih postupio po Poslovniku, ali Poslanička grupa DS nema više vremena.

Nastavljamo dalje.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Koleginice Davidovac, izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, pred nama je Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, na koji sam podnela ovaj amandman u cilju doprinosa koji ima za razvoj regionalne saradnje.

Jedan od osnovnih razloga za donošenje ovog zakona nalazi se u potrebi organizovanja efikasnog oblika za obavljanje poslova uspostavljanja i vođenja centralne baze podataka u kojoj će biti objedinjene različite baze koje se vode za iste grupe korisnika u oblasti socijalnog osiguranja. Ciljevi zakona su

obezbeđivanje efikasnije kontrole naplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, smanjenje troškova administracije i efikasnije funkcionisanje sistema socijalnog osiguranja.

Jedna od mera koje se predviđaju zakonima koji su danas pred nama jeste smanjenje opterećenja na zarade. Od 1. januara planira se ukidanje doprinosa za nezaposlenost na teret poslodavca, čime se smanjuje opterećenje na zarade sa 63% na 62%. Ovo je prvi korak gde je u budžetu Republike Srbije opredeljeno 12 milijardi dinara manje za budžet, što znači da ovaj iznos ostaje privredi i privrednicima, što značajno doprinosi rasterećenju privrede. Set mera koji je predviđen budžetom za 2019. godinu daje podršku razvoju privrede, koja će biti značajno rasterećenija tokom 2019. godine, a time značajno atraktivnija i konkurentnija, što je neophodan preduslov za dalji rast naše ekonomije.

Takođe bih istakla da će od 1. januara 2019. godine biti povećana minimalna cena rada za 8,6%, sa 143 dinara na 155 dinara po času. Time minimalna plata raste, po prvi put, na iznos od 27.000 dinara i to će dodatno, sa stanovišta tražnje, doprineti rastu našeg BDP-a, a naravno i podizanju životnog standarda građana Srbije.

Ukinuli smo i zakon o privremenom uređenju načina isplate penzija, uz povećanje najnižih penzija od 5% u odnosu na isplaćenu penziju u septembru 2018. godine. Penzije u Srbiji nikada nisu bile veće nego danas i sa tom politikom se nastavlja i u 2019. godini gde je u budžetu opredeljeno 181,4 milijarde dinara, a za penzije će tokom 2019. godine ukupno biti izdvojeno 563,2 milijarde dinara, delom iz budžeta a delom iz PIO fonda, što je za 35 milijardi više nego u 2018. godini.

Reforme koje su započete pre nekoliko godina rezultirale su povećanjem penzija i plata u javnom sektoru, a to je upravo cilj za koji smo se borili u proteklih par godina. Set reformskih zakona koji su pred nama će doprineti daljem podizanju životnog standarda građana, privrednom rastu i još intenzivnijem ekonomskom napretku naše zemlje.

Pozivam svoje kolege da u danu za glasanje podrže predloženi amandman. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Koleginice Božić, izvolite.

SANDRA BOŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici, građani Srbije, ispred nas je set zakona koji za cilj imaju unapređenje regulative i sistemsko rešavanje pitanja iz oblasti koje regulišu, na taj način vodeći računa o unapređenju i efikasnosti celokupnog sistema državnog aparata. Ono što je zajednički imenitelj rasprave koja je vođena ovih dana i obrazloženja ovih zakonskih okvira koja su nam predstavili ministri jeste briga o interesima

građana Srbije, briga o napretku i ekonomskom rastu, briga o budućnosti naše zemlje.

Oni koji sede prekoputa nas ili, bolje reći, cirkusantskim tačkama ovih dana u Parlamentu paradiraju, nažalost, kao i uvek, u raspravi nisu bili konstruktivni. Sama činjenica da su na budžet za 2019. godinu podneli samo 75 vrlo neozbiljnih amandmana govori u prilog tome da oni nemaju konkretne zamerke na ovaj budžet. Njihova politika je ravna onome što im je i dosad bila programska ideja i vodilja, a to je da gledaju kako da u budućnosti po cenu sile i nasilja, koje im apsolutno nije strano, ugrade svoje lične ambicije i interese. Tako smo posle jako dugo vremena, zaboravljajući da su neki od njih i poslanici jer se godinama na svom radnom mestu nisu ni pojavljivali, imali prilike da se podsetimo kako je to izgledalo kada su oni krojili budućnost građana ostavljajući pustoš i beznađe iza sebe, razrušenu ekonomiju, stotine hiljada ljudi bez posla i Srbiju rasprodatu na pojedinačne interese, bez strategije i izgublenu u međunarodnim odnosima.

Danas, nadajući se da će pozivom na nasilje, jer to je petooktobarska metoda koju jedino poznaju, uspeti da Srbiju opet bace na kolena kako bi je rasprodali, unizili i obezvređili... Jer kada se obezvrede institucije i građani svedu samo na razmišljanje o golom opstanku, najlakše se vlada i stvara lično bogatstvo, a to je jedino što građani pamte iz njihove vladavine – borbu za goli opstanak. Takvu budućnost i Srbiju kao privatno vlasništvo Dragana Đilasa više nikada nećemo gledati, nadamo se. Taj rijaliti može još samo da se vidi u „savezu za vešanje“ koji je osnovao i koji mu služi za namirivanje ličnih frustracija.

Danas govorimo o napretku Srbije na svim poljima, zemlji sa međunarodnim integritetom i podignutim ugledom u svetu. To pokazuje i najznačajniji pravni akt koji se donosi u jednoj godini u ovom parlamentu i kao najznačajniji fiskalni dokument, a to je budžet. Pravljen je u srazmeri sa rashodima, uravnotežen i ravnomeran i predstavlja najrealniji pokazatelj politike koju Vlada vodi, a postignuti rezultati i podaci govore u prilog tome da je Srbija treću godinu u suficitu, što je nekada bilo nemoguće i zamisliti. Stopa nezaposlenosti, po poslednjim podacima, pokazuje istorijski minimum od 11,3%, kako nam je i ministar saopštio pre neki dan; 370.000 novozaposlenih u poslednje četiri godine, sa smanjenjem broja zaposlenih u javnom sektoru i povećanjem u realnom, podatak je koji govori sam za sebe. Dakle, dovoljno je reći da je DS ovaj i veći broj ljudi ostavila bez posla.

Izgrađeni su kilometri puteva, obnovljene i podignute nove bolnice, povećana je stavka u budžetu za davanja penzionerima, lekarima i zdravstvenom osoblju i najavljeno povećanje plata u javnom sektoru, koje je defakto pokazatelj prosperiteta jer ovim potezom će se povećati javna potrošnja kao još jedan od pokazatelja uspešno vođene ekonomije.

Stabilna monetarna politika i stabilna stopa inflacije daleko je ispod procenta i mnogo razvijenijih zemalja, što je apsolutno postalo trend. Za razliku od stope inflacije koja je 2012. godine iznosila 12,9%, već pet godina se nalazi na stabilnom procentu od 2,2. Prema projekcijama, BDP u 2019. godini biće 3,5%. Sačuvana je stabilnost i deviznog kursa, što je jako važno, jer je dinar prema evru ojačao za 0,5% uprkos turbulencijama u međunarodnom okruženju, trgovinskim i geopolitičkim tenzijama, što predstavlja osnovu svakog ekonomskog prosperiteta.

Zato je borba za ekonomsku istinu izuzetno važna u ovom parlamentu, jer ta istina određuje i sve ostale ključne parametre kojima se ova država vodi. Sve ostale spekulacije i politička propaganda opozicije padaju pred ovom istinom upravo. Uspešnost vođenja javnih politika ogleda se u odgovornosti, a Srbiju po svim pokazateljima vode odgovorni ljudi, koji rade u interesu budućnosti svih njenih građana, na čelu sa predsednikom Srbije Aleksandrom Vučićem kao pokretačem i garantom ekonomskog napretka, u saradnji sa Vladom, i Srbija zasigurno ide ka stabilnosti i ekonomskom prosperitetu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Evo, u nedostatku argumenata, naravno, najlakše je pokazati prstom na DS, ali ja sam juče pred gospodinom ministrom govorio o nekim rezultatima koje ste vi ostavili, posebno do 2000. godine, jer je vaša ključna teza da je sve u zemlji bilo idealno do 2000. godine a onda je došla Demokratska stranka.

Godine 2000. BDP u Srbiji bio je sedam milijardi evra, u odnosu na sadašnjih četrdesetak milijardi evra, dakle sedam milijardi, što je bila polovina ukupnog javnog duga, koji je u tom trenutku iznosio petnaest milijardi. Ostavili ste Demokratskoj stranci to nasleđe, a to je preko 200% učešće javnog duga u BDP-u. To su rezultati vaši. Sada ste ponovo u zemlji, od 2012. godine, sa najvišom odgovornošću, gde ste nasledili javni dug od 15 milijardi, a sada je 24 milijarde, devet milijardi za sedam godina. To su vaši efekti zaduživanja budućih generacija.

Niste odgovarali na pitanja; evo, tu je jedan ministar koji će verovatno odgovoriti na pitanje na koje nisam dobio odgovor od ministra Malog. Kolika je dobit države Srbije sa njenim učešćem od 32% u kompaniji „Beograd na vodi“ u poslednje četiri godine, u skladu sa završnim računima koje je ta kompanija prijavljivala? Mislim da nema nikakvog plana, niti dinara država Srbija dobija od tog projekta koji je tako na velika zvona najavljivala.

Pitanja koja se pojavljuju: procena vrednosti „Kopernikusa“ i državnog većinskog vlasništva u „Telekomu“ koji je usmerio dvesta miliona evra za

kompaniju za koju se pričalo da drži 200.000 korisnika, a državni RATEL govori o 50.000 korisnika i proceni da je „Kopernikus“ preplaćen četverostruko.

To su samo neka od pitanja koja ne možemo da čujemo ovde...

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, izgleda da ovi iz ovog ne saveza nego kaveza za Srbiju ne slušaju jedni druge.

Maločas je kolega gospodina Ćirića koji je upropastio Smederevsku Palanku čitao procenite rasta BDP-a, ja sam ga pažljivo slušao, i rekao da je u toj famoznoj 2000. godini zabeležen rast BDP-a od preko 7%. Bilo bi dobro da nam sada specijalni savetnik generalnog direktora Javnog preduzeća „Pošta Srbije“ objasni da li su tačni njegovi podaci ili su tačni podaci čoveka koji je Opštinu Smederevska Palanka uveo u finansijsku blokadu i doveo u situaciju da plate zaposlenima isplaćuje na ruke preko računa Fudbalskog kluba „Jasenica“ i jedno vreme preko Javnog preduzeća „Vodovod i kanalizacija“ u Smederevskoj Palanci.

Ono što predstavlja bitnu razliku između naše vlasti i vlasti ove raspale Demokratske stranke jeste u sledećem. U vreme kada ste vi bili na vlasti, vi ste svoje političke protivnike bukvalno ubijali, i to ste uradili sa Rankom Panićem tako što ste ga izgazili policijskim čizmama. Vidite, u to neko „zlo“ doba Vučićeve vladavine, vi ste predsednik poslaničke grupe jedne opozicione stranke i specijalni savetnik generalnog direktora „Pošte Srbije“ i imate platu od 150.000 dinara, to građani Srbije treba da znaju, i mnogo vam je teško, gospodine Ćiriću, pod režimom Aleksandra Vučića.

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.)

Samo vas molim, izdržite, znam da nije lako živeti sa platom od 150.000 dinara, ali, evo, mi smo uz vas, izdržite, imate svu našu podršku.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku ima narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Opet govorite neistinu. Da ste malo informisaniji, znali biste da nisam više specijalni savetnik i da imate informacije na zvaničnom sajtu Agencije za borbu protiv korupcije da je moja plata dvostruko manja od ove o kojoj govorite. Dakle, to je tačna informacija, koju možete da dobijete. Ponovo, ponovo lažete.

Ali kada govorite i pitate za informacije iz 2000. godine, da, proverite na sajtu, BDP 2000. godine je u Srbiji iznosio sedam milijardi evra, a javni dug je iznosio petnaest milijardi evra. Dakle, to su tačne informacije. I, to je nešto što je teško ukrštati sa podacima iz Smederevske Palanke ili podacima o tome na koji način optužujete druge poslanike za vođenje lokalnih samouprava.

Odgovorite vi na ova pitanja koja postavljamo i probajte da ne usmeravate razgovor u drugi smer.

Dakle, jednostavno je pitanje. Još jedno ću postaviti ministru koji je ovde prisutan, a to je – kada će leći novac iz koncesije za Aerodrom „Nikola Tesla“? Mi u budžetu za 2019. godinu ne vidimo plan za tih petsto miliona evra koliko se očekuje u budžetu i koliko je najavljivano u budžetu Republike Srbije. Ministar Mali je rekao da će objaviti ugovor do kraja ove godine, imamo još manje od mesec dana, pa da vidimo da li će se onda ta sredstva naći na računu Republike Srbije do kraja ove godine.

Drugo pitanje je upravo ova procena i koja je to agencija koja je procenjivala vrednost „Kopernikusa“, da „Telekom“, preduzeće u većinskom vlasništvu države Srbije, izdvoji dvesta miliona evra dajući argumente da je to vrednost na osnovu 200.000 korisnika, a RATEL kaže da „Kopernikus“ ima 50.000 korisnika.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Uputio me je gospodin Ćirić na sajt Agencije za borbu protiv korupcije. Evo, ja sam sad ušao na sajt, kaže: gospodin Goran Ćirić, JP „Pošta Srbije“ Beograd (specijalni savetnik), izvor prihoda – Republika, interval – mesečno, bez umanjjenja, neto prihod 150.000 dinara...

(Dijana Vukomanović: Pa pročitaj svoja primanja.)

Što ste nervozni? Pa polako, što ste nervozni? Što ste nervozni?

Sto pedeset hiljada devedeset šest dinara. Dakle, ništa nisam slagao.

Pa, evo, onda znači laže sajt Agencije za borbu protiv korupcije.

(Marko Đurišić: Naravno da laže, jer je tamo vaš čovek.)

Dakle, vi ste pod tim „strašnim“ režimom Aleksandra Vučića specijalni savetnik generalnog direktora „Pošte Srbije“. I dobro je što je tako, mi time pokazujemo da u Srbiji postoji politički pluralizam, da nema nikakvog revanšizma i da mi naše političke protivnike ne progonimo na onaj način na koji ste to vi činili kada ste ljude ostavljali bez hleba, kada ste ih ostavljali bez posla, kada ste upadali u opštine u kojima niste bili na vlasti sa autobusima interventne policije, kada ste otimali pečate, kada ste predsednike opština i predsednike skupština opština isterivali uz pomoć policijskih pendreka na ulicu. I, na kraju krajeva, kada ste 2008. godine ubili jednog mladog čoveka samo zato što se nije slagao sa politikom Borisa Tadića i Demokratske stranke.

A ta politika se može sažeti u jednoj vrlo jednostavnoj formuli: izvinjavamo se svima, izvinjavamo se zbog toga što su ustaše ubijale Srbe, izvinjavamo se Naseru Oriću što nije pobio dovoljno Srba u Podrinju, izvinjavamo se Ramušu Haradinaju i Hašimu Tačiju zbog svih onih Srba koje su pobili tokom 1998. i 1999. godine. Protiv takve politike je ustao Ranko Panić

i režim Borisa Tadića je na njega poslao Žandarmeriju, mladom čoveku su policijskim čizmama izgazili glavu, smrskali mu lobanju i ubili ga.

U naše vreme se to, kao što vidite, gospodine Ćiriću, ne dešava. Ovaj vaš „žuti“ koordinator „žute“ raspale stranke preti nam nekim protestima. Mi smo videli te proteste i 2016. i 2017. godine, niste uspeli da skupite više od ... Mislim da je u jednom danu najviše bilo osam stotina ljudi. Ali ono što je jako bitno, niste mogli da vidite policajce na ulici. Niko vas nije popreko pogledao, a kamoli da vas je udario policijskim pendrekom. To je bitna razlika između Srbije koja je danas demokratska država i vaše diktature u kojoj su ljudi ubijani na ulici samo zato što se sa tom vašom politikom nisu slagali.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, ministar Antić.

Izvolite.

(Goran Ćirić: Gospodine predsedavajući, očekujem da i meni date pravo na repliku od tri minuta kao što ste dali gospodinu Aleksandru Martinoviću.)

Nisam vama dao, kolega Ćiriću, nego ministru Antiću jer ste ga prozivali. Pa, i ministar ima pravo na repliku.

(Goran Ćirić: Dajte mi reč, imam pravo na repliku.)

Ne, sačekajte, zasad nemate osnova. Vama više nije predsednik Boris Tadić.

Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pre svega uvažavajući raspravu koja se vodi u ovom parlamentu, želim da prokomentarišem nekoliko ključnih pitanja koja, ruku na srce, nisu deo rasprave o zakonu koji se nalazi pred narodnim poslanicima, niti rasprave o amandmanu o kome je trenutno rasprava u toku, ali, naravno, ponavljam, daću nekoliko odgovora.

Kada je u pitanju Aerodrom Beograd, u ovom trenutku se vrlo intenzivno radi na završetku te transakcije, odnosno na finansijskom klouzingu i odmah po klouzingu mi očekujemo uplatu koncesione takse. Sasvim je moguće, ne volim da licitiram datumima, vrlo je moguće da se ta koncesiona taksa uplati i do kraja godine.

Kada je u pitanju „Telekom Srbija“, pre svega „Telekom Srbija“ je akcionarsko društvo, koje vodi jednu zaista oštru borbu na tržištu Srbije. Dakle, obavlja svoju delatnost u potpuno tržišnim uslovima, okružen velikim kompanijama, pre svega mislim na provajdere u oblasti mobilne telefonije, mislim na „Telenor“, na VIP, ali vodi i jednu oštru borbu i u ostalim svojim osnovnim delatnostima, pre svega mislim na provajdere kada su u pitanju televizija, internet i ostala sredstva komunikacije. U tom smislu, oni u toj tržišnoj borbi, u tim tržišnim uslovima svoga rada donose svoje procene vezano za poziciju na tržištu i njihove prioritete i planove. U tom smislu, oni

samostalno, na osnovu svojih poslovnih procena, donose odluke o transakcijama.

Ono što mislim da je za građane Srbije i za Republiku Srbiju kao većinskog akcionara u „Telekomu Srbija“ najznačajnije jeste da oni u toj borbi imaju jednu vrlo aktivnu ulogu, i da zauzmu taj ključni deo prostora kako bi ostvarili profit i prihod. Tako da njihove poslovne odluke su njihove poslovne odluke. Očekujem da će oni, kao i dosad, na osnovu toga ostvarivati profit i benefite i za Republiku Srbiju. Podsećam da je „Telekom Srbija“ zaista kompanija koja u kontinuitetu godinama unazad ostvaruje dobit i deo dobiti, veći deo dobiti uplaćuje u budžet Republike Srbije.

Moram da prokomentarišem i ovih nekoliko drugih pitanja. Pre svega, kad je „Beograd na vodi“ u pitanju, zaista mi zvuči neozbiljno pitanje koliko je Republika Srbija ostvarila profit u projektu koji je u toku i koji se razvija. Potpuno je besmisleno očekivati profit u projektu koji se gradi. To bi bilo kao da očekujete putarinu na auto-putu koji se gradi. Potpuno besmisleno.

Na kraju, zaista uvažavajući gospodina Ćirića, za koga znam da je patriota i znam gde je bio 1999. godine, šokiran sam ili sam u čudu da se sada postavlja pitanje koliki je bio BDP 2000. godine. Ljudi, BDP u Srbiji 1999. i 2000. godine, tokom bombardovanja ili posle bombardovanja, to je nemoguće analizirati, to je potpuno neprirodno i politički apsolutno nekorektno...

(Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

(Goran Ćirić: Replika!)

Nemate osnova za repliku.

(Goran Ćirić: Kako nemam, imenom i prezimenom me je prozvao?)

Kolega Ćiriću, čitao je vaše podatke koje ste vi dostavili Agenciji za borbu protiv korupcije. To je javni podatak, koji svako može da pročita, svaki građanin. I vi na osnovu toga tražite da dobijete pravo na repliku? Izvinite, molim vas. Vi ste taj izveštaj potpisali, dostupan je svim građanima, kao i svakom narodnom poslaniku.

(Marko Đurišić: Replika!)

(Miroslav Aleksić: Pustite ga da govori.)

Po amandmanu, narodni poslanik Ivan Kostić.

Izvolite.

IVAN KOSTIĆ: Prethodna govornica je govoreći o amandmanu rekla da poslanici opozicije nisu čitali budžet. Ja ovde želim da kažem da smo ga mi odlično pročitali i da smo primetili da je Vlada Republike Srbije i ove godine srpske organizacije u dijaspori i regionu zakinula za deset miliona dinara. To je trend koji se nastavlja već nekoliko godina i džaba ovde perjanicama i perjanicama SNS-a da pričaju o Jasenovcu, o Oriću i o mnogim drugim stvarima, pogotovo njima koji potiču sa prostora srpskih krajina, jer u ovom

sazivu ova vlada i prethodna vlada ništa nisu uradile za Srbe u regionu i dijaspori, nijedan zakonski akt nisu donele niti promenile ne bi li se popravio položaj naših sunarodnika, kojih ima četiri miliona. Tako da, čitajući ovaj budžet, želim da poručim svim našim sunarodnicima iz dijaspore i regiona da ni ove godine, ni prethodne a ni u budućnosti Aleksandar Vučić ništa dobro za njih neće uraditi, što se vidi iz ovih podataka.

Što se tiče plata, mislim da je apsolutno licemerno govoriti o platama ljudi, jer većina ljudi ovde radi za jednu platu. A vi koji ste u mnogim javnim preduzećima zaposleni trebalo bi da se zapitate šta građani misle o vama. Zato je poverenje srpskog naroda u političare jedva 3%. Zato budite sigurni da sa takvim ponašanjem – i žao mi je što ova lepa gospođa koristi tako ružne termine za vas – vrlo brzo vam se bliži kraj, u to budite ubeđeni.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

(Marko Đurišić: Kako on sme, a ja ne smem? Šta se smeješ, daj mi reč. Je l' rekao – Boris Tadić?)

VLADIMIR ORLIĆ: Ako pričamo o podršci za Srbe u regionu, ovi što sada opet viču i arlauču izgleda mnogo vole da viču i svašta hoće da kažu i svašta hoće, kao, da pitaju, a neće nijedan odgovor da saslušaju.

Dobro, nama je odavno jasno da vi niste ovde zbog toga što vam je do nekog dijaloga i zbog toga što želite da se razmene neka mišljenja, nama je potpuno jasno da ste vi ovde sa zadatkom koji je potpuno drugačiji. To ne morate da nam dodatno dokazujete.

Ali ako pričamo o podršci za srpski narod u regionu, ja sad stvarno ne znam da li su ovi što sad sve znaju pomogli, na primer, da Srbi u Podgorici dobiju Srpsku kuću. Koliko su oni izdvojili? Koliko? A, ništa. E, dobro. A zapitajte se koliko je Aleksandar Vučić, koga iz usta ne vadite, u tome pomogao. Zapitajte se, Vlada Srbije, koju ne možete da smislite jer je podržava Srpska napredna stranka, koju mrzite do balčaka, koliko je u tome pomogla. Zapitajte se šta je, recimo, učinjeno za naš narod u Hercegovini, na primer u Mostaru. O tome je u mnogo navrata vrlo lepo govorio kolega Milimir Vujadinović. Zapitajte se, na primer, čemu i kome treba da služi i most na Drini i putna infrastruktura, auto-put koji treba da nas poveže s tim narodom. Zapitajte se koliko smo samo pomogli, i to se Aleksandar Vučić lično založio svojim snažnim političkim autoritetom. Vlade koje je on predvodio i Vlada koju podržava SNS danas pomagale su Srbima u Hrvatskoj.

Koliko su dinara, evra, bilo čega izdvojili ovi što su mnogo glasni kad treba da se viče da bi se nekome ovde smetalo da govori, što su mnogo jaki kad treba da se pokaže fizička snaga udaranjem u klupu i šutiranjem klupe? Šta su ikada uradili za bilo koga osim za sebe i za svoj džep? To vajnu gospodu ne

zanima. Pokazali su da ih ne zanima još onomad kada su rekli da je, kad pričamo o Srbima u regionu, Franjo Tuđman bio potpuno u pravu za sve što im je uradio, da je to bilo po zakonu i verovatno visokomoralno. Svoj su stav pokazali time. A ovo što rade danas, i to ima veze sa regionom u užem ili širem smislu, kako god hoćete. To radi, izgleda, njihov idol i uzor Aljbin Kurti. Šta je sledeće? Suzavac? Mnogo ste nas uplašili.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

Po Poslovniku, narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, vi konstantno danas kršite Poslovnik, član 108, da se o redu na sednici Narodne skupštine stara predsednik Narodne skupštine.

(Aleksandar Martinović: Bio je član 108.)

(Marko Đurišić: Kada je bio?)

Dakle, onemogućavate predstavnike opozicije da dobiju pravo na repliku, a predstavnicima vlasti, ministru dajete da govori pet minuta iako mu pravo na repliku daje dva minuta. Svim narodnim poslanicima iz vladajuće većine dajete ponajmanje tri minuta iako im je pravo po Poslovniku dva minuta. Pa čekajte, šta vi mislite da smo mi ovde? Zašto ja nosim danas ovaj žuti prsluk? Da pokažem protest protiv takvog vašeg ponašanja i da vi ne možete više to da radite, da mi to nećemo da vam dozvolimo. Ne možete na jedan način da tretirate vladajuću većinu, a na drugi način da tretirate opoziciju. To je nemoguće. Vi morate da poštujete ovaj poslovnik dok je on na snazi i da date i nama mogućnost da imamo pravo na repliku, da imamo pravo da govorimo o temama koje su aktuelne i da imamo pravo da odgovorimo na sve ove laži i izmišljotine.

U tom smislu, kolega predsedavajući, ja imam obavezu ovde da se pozovem na mišljenje Aleksandra Martinovića, koji je rekao da je Srpska napredna stranka, na čelu sa Tomislavom Nikolićem i Aleksandrom Vučićem, finansirana od tajkuna i mafijaša, da je Nikolić bio svojevremeno u koaliciji sa Bogoljubom Karićem, čovekom...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću...

(Boško Obradović: Šta je sad? Ne mogu da citiram Aleksandra Martinovića?)

Možete, naravno. Samo, koliko se ja sećam, juče se kolega Martinović zbog tih svojih reči izvinio i svim poslanicima i članovima SNS-a i svim građanima Srbije, što je bio u zabludi.

(Marko Đurišić: Da li je rekao da je bio u zabludi ili da je magarac?)

Molim vas, kolege.

To što ste vi sada rekli, kolega Đurišiću, to ipak gospodin Martinović sam može o sebi da govori, a vi nemate pravo. Je l' u redu?

E sad, kolega Obradoviću, ja sam pustio kolege poslanike da pričaju ovde o svemu i svačemu, a najmanje o amandmanima koji su čitani i na dnevnom redu su. Da vas podsetim, vaš kolega Kostić je govorio o budžetu i razdelu koji se odnosi na dotacije, transfere ili šta već udruženjima Srba u regionu i dijaspori. To je budžet. Koliko znam, mi sada pričamo o drugom zakonu. Tako da to nije problem, evo, pustio sam ga, ništa, nisam ga prekidao.

(Boško Obradović: Mene ste prekidali.)

Vas sam prekinuo zato što ste vi krenuli u replike obrazlažući Poslovnik. Vi ste rekli ovako – nama ne date da govorimo šta hoćemo i o aktuelnim temama. Evo, ja vam se sada zahvaljujem u ime kolege Martinovića što je on aktuelna tema u srpskoj javnosti, ali ne možete i nemate pravo da u povredi Poslovnika govorite o tim stvarima.

(Boško Obradović: A on to ne radi?)

Ne, on to nije radio.

(Boško Obradović: A Rističević je l' ima pravo?)

On je to radio u replikama, nije u povredi Poslovnika, kolega.

Očigledno je da imate neki problem. Žuta boja je, izgleda, problem. To je neka zaraza ovde.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika ili ne?

(Boško Obradović: Vratite mi vreme do dva minuta!)

Nemate vi do dva minuta. Pričali ste minut, razumeo sam vašu povredu Poslovnika. Rekao sam vam i odgovorio. Vaši poslanici se javljaju po amandmanima, a pričaju o svemu i svačemu, i niko ih ne prekida. U čemu je onda problem?

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika!)

(Marija Janjušević: Povreda Poslovnika!)

Opet sam prekršio Poslovnik dok sam obrazlagao povredu Poslovnika? To je nemoguće.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marija Janjušević.

Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Vi sve vreme kršite Poslovnik, član 100. Ako želite da polemishete sa narodnim poslanicima, da pomažete poslanicima Srpske napredne stranke...

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Janjušević, odmah da vam kažem, ja sam dužan kao predsedavajući sad da vas prekidam...

(Boško Obradović; Ne možeš da prekidaš poslanika dok govori.)

Kolega Obradoviću, vi mene ne možete da prekidate, a ne ja poslanika koji govori.

Znači, prilikom reklamiranja Poslovnika, kolegice Janjušević, morate da znate da predsedavajući ima obavezu da odgovori narodnom poslaniku na reklamaciju Poslovnika i da onda pita da li želi da se izjasni o tome ili ne.

(Marija Janjušević: Ali ne i da polemishete. Ako hoćete da polemishete, siđite dole.)

Znači, nisam mogao da prekršim član 100, nego sam upravo sprovodio odredbe Poslovnika.

(Marinika Tepić: Poslovník.)

Po Poslovníku, narodni poslanik Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Gospodine predsedavajući, molim vas da se ne takmićite sa Majom Gojković, koja je juće, kao i vi sada, uporno kršila član 103. ovog poslovníka, koji daje za pravo i obavezu predsedavajućem da obrazloži povredu Poslovníka na koju je ukazano. Ali vi to ne ćinite; prvo, prekidate poslanike opozicije usred rećenice, uskraćujete im vreme na koje imaju pravo, a ne obrazlažete da li smatrate da ste prekršili ukazani član ili ne. Vi uporno polemishete s nama, tumaćite šta je ko rekao, dodajete vaše impresije u odnosu na naše...

(Iskljućen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Tepić.

Podsećam vas na obavezu da odgovorim, to sam rekao i kolegici Janjušević. Oćigledno je da se ovde želi da se kroz reklamiranje Poslovníka obustavi rasprava o zakonima.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni?

(Marinika Tepić: Da, naravno.)

Da. Naravno.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Da li neko želi reć?

(Goran Ćirić: Po amandmanu sam se javio.)

(Boško Obradović: Svi smo se po amandmanu javili.)

Kolega Popoviću, izvolite.

(Goran Ćirić: Arsiću, po amandmanu sam se javio, zašto mi ne daš reć?)

(Boško Obradović: Šta je ovo?)

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, dopunom ovog člana stavom koji sam predložio dodatno se definiše Predlog zakona.

Informatizacija i digitalizacija su procesi koji su neophodni za razvoj države i Vlada Republike Srbije je upravo ove procese postavila kao prioritete svoje politike u narednom periodu.

U proteklih godinu dana, otkako je uvedena u oktobru 2017. godine, automatska overa kartica zdravstvenog osiguranja omogućena je za više od 5,5 miliona osiguranika, a izvršeno je ukupno sedam miliona automatskih overa. Automatska overa zdravstvenih kartica je još jedan od mehanizama u modernizaciji javne uprave i deo je mera kojima se uvodi elektronska uprava u državi. Omogućava bržu i jednostavniju overu isprava o zdravstvenom osiguranju samo na osnovu podataka da je doprinos uplaćen, bez odlaska na šaltere i bez dostavljanja različite dokumentacije. Automatska overa kartica zdravstvenog osiguranja znači da informacioni sistem Republičkog fonda zdravstvenog osiguranja preuzima podatke Poreske uprave o uplaćenim doprinosima i na osnovu njih automatski vrši overu.

Kontinuiranim uvođenjem novih i unapređenjem postojećih elektronskih servisa Vlada Republike Srbije uspostavlja elektronsku upravu, koja je u funkciji građana i privrede i koja je istovremeno važan mehanizam u borbi protiv korupcije. Realizacija ovih projekata pokazatelj je da Vlada Republike Srbije stremi sveukupnom razvoju države i podizanju životnog standarda svih njenih građana. Zahvaljujem.

(Boško Obradović: Po amandmanu.)

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dakle, ja ne znam šta je problem da se citira šta je rekao šef Poslaničke grupe SNS Aleksandar Martinović o Srpskoj naprednoj stranci, o Vladi Republike Srbije, koju čini u većini SNS. Ne znam zašto je problem da građani Srbije znaju da je on rekao da je reč o stranci koja od 2008. godine ne dobija ni jednog jedinog dinara iz budžeta Republike Srbije, što je apsolutni dokaz da je SNS stranka koja se finansira apsolutno na nelegalan način, da je finansiraju tajkuni, mafijaši i kriminalci i da između Borisa i Tome nema nikakve suštinske razlike? To je lice i naličje iste prozapadne, izdajničke i antisrpske politike, rekao je Aleksandar Martinović o Tomislavu Nikoliću i Aleksandru Vučiću dva meseca pre nego što je postao član SNS-a.

On nama da drži predavanja ovde u Narodnoj skupštini Republike Srbije? Pa to je moralno skandalozno! Umesto da se pokrije ušima i izađe iz Narodne skupštine Republike Srbije i da kaže – ja nemam pravo da držim nikome predavanja kada sam ovakav preletač, kada sam ovakav prebeg, kada sam ovako izneverio svoju politiku, kada sam se ovako odrekao svojih ideala, kome ja drugom da držim predavanja.

Idi primaj pet plata, idi dalje pljačkaj narod i građane Srbije, ali nemoj nam držati predavanja.

Dakle, gospodine predsedavajući, suština je, zašto mi protestujemo juče i danas ovde – zato što ne možete da sprečite raspravu o aktuelnim temama i o budžetu. Namerno ste podneli 400 amandmana da ne bi moglo da se govori o budžetu. Mislite da sakrijete od građana Srbije pljačku, kako ste smanjili plate, kako ste smanjili penzije, kako ste podigli poreze, takse i akcize, kako ste podigli porez na imovinu, kako ste povećali cenu goriva, kako je najniža cena poljoprivrednih proizvoda u istoriji danas u Srbiji. Hoćemo li malo o tome da pričamo, gospodo naprednjaci?

Kolika je cena maline? Sлагali ste sve malinare u Srbiji. Sve malinare u Srbiji pozivam na veliki narodni protest u subotu, 8. decembra, u 18 časova u Beogradu, na Studentskom platou, da krenemo konačno i mi da se pobunimo protiv ove vlasti. Vas malinare su najviše opljačkali. Vas seljake su najviše opljačkali. Vas penzionere su najviše opljačkali. Svi na protest u subotu u 18 časova, Studentski plato u Beogradu, da pokažemo ovoj vlasti da ih se ne plašimo!

(Narodni poslanici SNS-a negoduju.)

Dosta nam je prebijenih glava, dosta nam je da nam se dešava ono što se desilo Borku Stefanoviću. Vreme je da se suprotstavimo vašem nasilju, vašoj bahatosti, vašem kriminalu, vašoj korupciji, vašem lopovluku.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, evo, rekli ste šta god ste hteli i niko vas nije prekidao. Sada vas molim da mi ne spočitavate kako smo diktatura. Evo, sve po amandmanu je bilo...

(Boško Obradović: Sve po amandmanu.)

Svi građani Srbije su videli koliko ste vi po amandmanu.

Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, evo, kao što vidite, izgleda da je i danas legla uplata, taksimetar Đilasov radi... Svaka vam čast, ne znam koliko ste para dobili, ali verovatno nije mali novac.

Nisam nikome držao predavanje, samo sam rekao da nema većeg preletača od onoga ko od Dimitrija Ljotića pređe u tabor Dragana Đilasa. Nijedan „žuti“ poslanik nije stavio žuti prsluk, nego je Boško Obradović...

(Boško Obradović: Replika.)

... Naprasno „požuteo“ i stavio žuti prsluk da pokaže da je veći demokrat i veći đilasovac čak i od samog Đilasa.

Ja sam samo rekao, ali zaista dobronamerno, kolegi, pošto vidim da je mnogo nervozan, ne znam šta se dešava s njim... A čudi me, pošto vidim da ove uplate redovno ležu na račun i valjda čovek, kada ima novca, deluje rasterećeno, nije toliko nervozan. Ja sam samo rekao da izbegava kupanje na otvorenom u toku novembra i decembra i da se obrati ocu Peranoviću iz Crne Reke. Posle toga je jedan poslanik Borisa Tadića rekao da taj metod podrazumeva udaranje

motkom u glavu. Ne, otac Peranović ovakve kao što je žuti koordinator leči na jedan drugačiji način, i to, mogu da kažem, dosta efikasno.

(Boško Obradović: Ti to pretiš, Martinoviću?)

Znači, samo sam dao savet – izbegavajte kupanje u toku novembra i decembra na otvorenom, vidim da vam škodi, i probajte s ovim metodama iz Crne Reke, možda vam bude bolje.

(Boško Obradović: Ti to pretiš?)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Ne preti vam niko, gospodine Obradoviću.

(Boško Obradović: Kako ne?)

Rekli ste šta ste imali o Martinoviću, kolega Martinović je vama odgovorio, nastavljamo dalje.

(Boško Obradović: Čovek mi preti, kako nemam pravo? Povreda Poslovnika.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Kovačeviću, izvolite.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, poštovani ministre, na član 1. zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja podneo sam amandman jer je nesporno da ovaj predlog zakona podrazumeva da jedan od ključnih parametara makroekonomske stabilnosti, a to je radna snaga, bude uređen potpuno drugačije i kvalitetnije.

Makroekonomska stabilnost ne može se zamisliti bez ključnog parametra, a to su ljudi. Većina evropskih zemalja 2006. godine ušla je u problem sa rastom produktivnosti iz radne snage. To je jedan od osnovnih izvora migracije i problema koji Srbija u ovom trenutku ima, zato što većina evropskih zemalja od 2006. godine ne može u privredi u produktivnosti da raste na osnovu radne snage.

Jedna ekonomija, jedno uređeno društvo u stvari ima jedan osnovni kriterijum, a to je da mora da iskoristi sve svoje raspoložive resurse i ti resursi moraju da budu iskorišćeni u skladu sa principima tržišne ekonomije i slobode. Humani resursi, odnosno radna snaga, suština su svega.

Masovna nezaposlenost, koja se poslednji put u Srbiji desila od 2008. do 2012. godine, svakako je imala niz negativnih posledica po makroekonomsku stabilnost. Te posledice su evidentne i jasne, ne samo u smanjenju broja zaposlenih već i u nedostatku rasta broja novozaposlenih. Naravno, kada pogledate koliko su plate realno rasle u tom periodu a koliko je inflacija rasla, onda svakako možemo da polemishemo, i u nastavku ćemo polemisati, ali pre bilo kakve političke analize pogledajte statističke izveštaje koje ste vi i vaša

vlada u tom trenutku radili. Ti pokazatelji, ako ih imate pred sobom, jasno govore da makroekonomski parametri koji se tiču radne snage nisu bili dobri. To je osnov zašto ste 2012. godine izgubili izbore.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić, po amandmanu.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Očigledno je koliko ste spremni da imamo pravu raspravu – ministra Siniše Malog nema u klupama već više od sat vremena. Predsednica Vlade se nije pojavila ni na jednom zasedanju Skupštine u raspravi o budžetu. Očigledno je koliko ste spremni da suštinski razgovaramo o najvažnijem zakonu za sve građane Srbije u 2019. godini. Vi ovde ne dozvoljavate da govorimo o suštini, ne date prostora opoziciji da odgovori na prozivke, pokušaje i optužbe koje idu pre svega sa motivom da se spreči bilo kakva rasprava.

Zbog čega meni niste dali prostora da razgovaram sa ministrom, jedinim ministrom koji je ovde prisutan, i odgovorim na pitanje, kada je rekao – da, znam gde ste bili, da, vi ste patriota? I znate da sam 1999. godine, bez obzira na optužbe sa ove strane, bio u raketnim jedinicama na Kosovu i branio i te ljude sa Kosova, branio ljude u čitavoj Srbiji. Pitao sam vas gde ste vi to bili i sebi dajete za pravo da sada i dalje huškate ljude, jer znam kako izgleda biti u ratu. Znam kako izgleda biti u ratu, znam kako izgleda brinuti o svojoj porodici, o svojoj familiji, o svim prijateljima i čitavoj zemlji.

Nemojte to da radite na ovakav način, optužujući nas. A to smo čuli od Martinovića, prozivke da smo mi učestvovali u ubistvu Panića. Naravno da mi je žao svakog izgubljenog života u Srbiji i naravno da to treba osuditi, ali postavite ta pitanja vašim koalicionim partnerima. Ko je bio u tom trenutku ministar policije? Bio je Ivica Dačić. Ko je u tom trenutku bio direktor policije? Sada je na mestu savetnika predsednika Vučića, savetnika za bezbednost. Veljović. Razgovarajte sa svim tim ljudima. Ko je prijavio taj skup i ko je organizovao skup? I mi smo organizovali različite skupove... Potpisao je organizaciju Aleksandar Vučić.

(Aleksandar Martinović: A ko je bio predsednik Republike?)

U tom trenutku je predsednik bio Boris Tadić. Evo, pominjem sve, ali govorim o hijerarhiji, o odgovornosti organizatora skupa, direktora policije, ministra, zašto ne i predsednika, ali govorim ukupno o stanju u društvu i toj vašoj spremnosti da govorite o svim ljudima koji sede sada zajedno u vašim klupama i nose deo odgovornosti za to što se dešavalo u čitavom društvu.

Sada, gospodine ministre, još jedno pitanje – pa kako... Vi postavljate pitanje. Znam šta je bilo 1999. godine, naravno da znam, ali govorim o tome šta je nasledila u tom trenutku tadašnja vlada. Vi se stalno pozivate na to šta ste nasledili kao problem. U tom trenutku su to objektivni podaci, vi niste mogli da

kažete da to nisu tačni podaci. Da, to su tačni podaci: sedam milijardi evra BDP i učešće javnog duga u BDP-u od 200%. E, to je trebalo sanirati, i to su činjenice.

Kao što su činjenice da je „Telekom“ akcionarsko društvo u većinskom vlasništvu države Srbije. Vlada Republike Srbije imenuje ljude u Upravnom odboru i naravno da je njihov posao da nadziru poslovanje „Telekoma Srbije“. Mi navijamo za „Telekom Srbije“ i za to da on uspešno posluje, ali će on biti uspešniji ukoliko istu tu kompaniju kupi ne za dvesta miliona evra, nego za četrdeset ili pedeset miliona evra, koliko su realne procene u skladu sa *EBITDA*, koja je prikazana i vidljiva u javnim podacima. Ako je za 2017. godinu iskazano 1,5 miliona evra neto dobiti, a da je *EBITDA* iznosila 6,2 u proceni, puta 6–10 maksimalno, ili do 9 maksimalno, znači da je maksimalna cena pedeset miliona evra.

Zabrinjavaju i problematični podaci u kojima su prve informacije bile da „Kopernikus“ ima 200.000 korisnika i da je cena utvrđena na osnovu broja korisnika, puta 1.000 evra po korisniku. Pokazalo se da to nisu istiniti podaci, da RATEL, zvanična državna agencija, ima podatak da „Kopernikus“ ima 51.000 korisnika, ukupno je 1.700.000 korisnika na kablovskim televizijama, a da je učešće u tom tržištu 3%. Jednostavna računica kaže 51.000, što znači da i po tom parametru o kome su govorili ljudi iz „Telekoma“ to znači maksimalno 51.000.000 evra.

To su problemi i naša briga za to da se neracionalno koriste sredstva koja su mogla da budu usmerena ka modernizaciji, ka novim tehnologijama i, naravno, zašto da ne, i akvizicijama i proširenju u tom delu poslovanja, zašto da ne, ali na jedan racionalan način. To su pitanja o kojima treba ovde razgovarati.

Još jednom ovo pitanje, zašto da ne otvorimo upravo to – ovde je 2014. godine izglasan zakon po kome se ušlo u projekat „Beograd na vodi“, u kome je jedna privatna kompanija sa sto dinara osnivačkog uloga zadobila 68% u vlasništvu „Beograda na vodi“, država je ostala na svojih 32%, obećavane su milijarde i milijarde profita i ulaganja. Zar nije legitimno pitanje da posle četiri godine mi poslanici i čitava javnost Srbije pitamo – a koliko je sada učešće u toj dobiti i u profitu jednog tako važnog projekta za Srbiju? Mi smo bili protiv toga i tada, ali sada postavljamo pitanje – posle četiri godine, da li je ijedan dinar legao na račun budžeta Republike Srbije (sada govorim o budžetu) iz tog projekta? Nije, očigledno nije. Vi kažete da nije logično da o tome razgovaramo i da očekujemo bilo kakav profit iz tog dela. Pa naravno da je logično i mi ćemo ta pitanja postavljati. A optužbe s druge strane idu upravo sa ciljem da ne govorimo o ovakvim temama.

PRESEDAVAJUĆI: Evo, kolega, pustio sam vas da govorite o svemu iako znate i sami da niste bili u temi dnevnog reda, tako da nemojte više da spočitavate da nemate pravo na javnu reč.

Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

(Marinika Tepić: Poslovník.)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pre svega, čudi me da neko ko se nominalno zalaže za tržišnu privredu ima nešto protiv toga da „Telekom“, koji je akcionarsko društvo, posluje na tržištu i da funkcioniše kao i svaki drugi privredni subjekat.

Razumem zašto vi ovo govorite, zato što hoćete da ne postoji nikakva konkurencija na tržištu Draganu Šolaku i njegovom SBB-u. Ja razumem da ste vi lobista Šolakove kompanije, ali nemojte zbog toga da sprečavate državnu kompaniju da posluje na tržištu po istim principima po kojima posluju i svi drugi privredni subjekti. Samo da vas podsetim, „Telekom“ je kupio i operatera u Republici Srpskoj i operatera u Crnoj Gori. Dakle, ovo što se desilo nedavno nije prvi put, da „Telekom“ kupuje nekog privrednog subjekta na tržištu, to se već desilo i pokazalo se kao veoma isplativa investicija.

Ono što vi niste uradili, a bili ste dužni da uradite... Nisam tražio od vas da mi kažete da li vam je žao ili vam nije žao. Činjenica je da je jedan mlad čovek ubijen tako što su ga policijskim čizmama izgazili po glavi. Ja sam pitao kako je moguće da za sve vreme vaše vlasti niste pokušali da otkrijete ubice Ranka Panića. Zašto ne odgovorite na pitanje ko je poslao Žandarmeriju, ko je poslao policiju da tuče narod, da baca ne samo suzavac nego da baca bojne otrove na ljude koji nisu nikoga ugrožavali, koji nisu razbili nijedan izlog, koji nisu atakovali na život i bezbednost apsolutno nijednog policajca?

Ono što takođe građani Srbije treba da znaju, u vreme vaše vlasti, ubijen je ...

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

... Policijski general Boško Buha, ubijen je visoki funkcioner Službe državne bezbednosti Srbije Momir Gavrilović Gavra, ubijen je visoki policijski funkcioner Nenad Batočanin, ubijeni su ljudi koji su bili svedoci neviđenog kriminala, pljačke i lopovluka koji se desio u Srbiji posle 5. oktobra 2000. godine. To su odgovori na koje građani Srbije i dan-danas čekaju.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marinika Tepić, povreda Poslovníka.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Smatram da ste prekršili član 27. ovog poslovníka, jer je po njemu vaša obaveza da se starate baš o primeni ovog poslovníka. Ne želeći da umanjim značaj ministra Antića, ali mi već jako dugo vremena ovde nemamo nadležnog, resornog ministra finansija Sinišu Malog pred poslanicima.

Vi dobro znate da nije posao narodnih poslanika većine da odgovaraju na pitanja o budžetu poslanika opozicije, već da je to posao prvog čoveka, pa ako već premijerka Brnabić nije našla za shodno da dođe ovde da razgovara o najvažnijem zakonu, onda je to trebalo svakako da bude ministar finansija Siniša Mali. On to ne čini ni tokom jučerašnjeg dana u pretežnom delu vremena,

ne čini ni od jutros, a na kraju je i otišao, ne vrativši se. Predlažem vam da vi prekinete sada ovu sednicu dok se Siniša Mali ne vrati na svoje radno mesto. Danas je ovde njegovo radno mesto. Ne postoji ništa važnije na ovom svetu od toga da građanima Srbije, koje mi zastupamo kao i većina, obrazlaže kako će trošiti pare svih građana iz svoje fotelje izvršnog ministra finansija.

Stvarno vas molim da uzmete u obzir, verujem da je i vama čak neprijatno što njega nema ovoliko dugo... Vi vrlo dobro znate, kao i svi drugi, i građani treba da znaju, da smo i u ovu raspravu o budžetu ušli bez završnog računa. Dakle, to što neko od ministara priča šta je bilo ili nije bilo, šta se uspelo ili se nije uspelo, nije ničim merljivo. Ne postoji evidencija o tome zato što niste podneli, odnosno Vlada nije podnela završni račun. Mi nemamo nikakav konkretan izveštaj o tome. Štaviše, resorni ministar pobeže. Molim vas, prekinite sednicu dok se on ne vrati.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Tepić, niko nije pobegao nikuda i vi dobro znate da su svi ministri Vlade Republike Srbije ovlašćeni predstavnici po ovim tačkama dnevnog reda, tako da ne vidim zašto sprečavate jednog ministra da obavlja svoj posao ovde u Skupštini Srbije.

Da li će da vam odgovaraju poslanici koji podržavaju Vladu, to je njihova stvar. Ne možete vi nikoga da učutkujete. Očigledno je čitava vaša kampanja svedena na to da samo vi u ovoj skupštini budete dominantni.

(Marinika Tepić: Mi radimo.)

Pa ne date drugima da rade zato što vi radite? Da li je tako?

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić, po amandmanu.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Kada već učimo Poslovnik, da ga učimo do kraja. Ministar ima ograničen odgovor na dva minuta po jednom amandmanu, tako da ne bi mogao ni da govori svaki put s obzirom da je toliko povreda Poslovnika ovde danas upravo zbog toga da ne bismo imali šta da kažemo o rezultatima Vlade Republike Srbije i sprovedenim ekonomskim reformama, od strane onih koji su nam ostavili bukvalno ambis kada govorimo o budžetu Republike Srbije.

Godine 2008. prodat je „Ce market“. Ta investicija i ta privatizacija je prikazana kao jedino punjenje budžeta, kao i „Telekom Srbija“. Imate jedan izveštaj o održivosti razvoja Srbije, koji je tada pisao tadašnji predsednik države i naveo da su te državne prodaje javne imovine u stvari jedina podloga za budžet Republike Srbije.

Deficit koji je tada bio 2009. godine je vrtoglavo rastao do 163 milijarde dinara, sa 30 milijardi dinara. Godine 2010. iznosio je 167 milijardi dinara, 2011. godine 135, da bi 2012. godine došao na 195 milijardi dinara. Zato je tadašnja vlada, predsednik je odlučio da MMF, nijednu međunarodnu

finansijsku organizaciju ne primi uopšte u Vladu Republike Srbije, niti da razgovara s njima, jer je video da jednostavno mora sve ono što su dugovanja van javnog duga – garancije banaka, zaduživanje prema vojnim penzionerima, prema kamatama, 208 kreditnih linija koje su ostavile svoje kamate od 1,5 milijardi evra godišnje, koje smo tek videli kada smo preuzeli celu ekonomsku situaciju države Srbije... Zbog toga su Vlada i predsednik odlučili da oteraju sve međunarodne institucije i kažu – naš javni dug je 15 milijardi evra, inflacija je 12%, kurs evra je 120 dinara za jedan evro i tu vlada jedna harmonija, jedno blagostanje.

Bili ste svesni toga u kakvoj situaciji se država nalazi, samo ste mislili da ćete daljim mogućnostima zaduživanja da rehabilitujete ono što se popraviti nije moglo. Građani Srbije su u tom trenutku odlučili da daju poverenje onima koji to mogu da sprovedu zato što imaju program rešavanja problema. Vi danas nemate program rešavanja problema i zato je suština cele ove sednice da pričamo o budžetu. A kada pričamo o budžetu, kada pričamo o rezultatima, onda kažete – ne, to su laži, to su lažni podaci. Podaci Svetske banke, podaci MMF-a, to su lažni podaci, samo su oni podaci koji vama odgovaraju pravi.

Prema tome, budžetski deficit danas je pretvoren u suficit. Za šest godina uspeli smo da pad društvenog proizvoda i rast realnih aktivnosti sa *minus zarez tri procenta dovedemo do *plus zarez četiri procenta, što priznaju sve međunarodne organizacije, sve evropske institucije, i na tome nam čestitaju. Da li se to vama dopada ili ne, to je na vama da kažete, koja je kritika i koji su konkretni predlozi da u budućnosti idemo još boljim i jačim koracima u razvoj Srbije.

A ne na ovaj način, pokušajem da samo vi pričate i samo laži pričate i ponavljate svaki dan, da dovedete do toga da se u javnosti stvori neki ambijent kako je imitacija francuske politike, Pariza aktuelna ovde u Beogradu. Nije, gospodo, aktuelna. Svima je jasno, sve međunarodne institucije su objavile da je Hilari Klinton svoju kandidaturu za predsedničke izbore objavila i da sve demokratske snage treba u svim mogućim zemljama, kao što su balkanske, kao što je Ukrajina, kao što je Amerika, da ističu proteste i da dovode do nestabilnosti u svim državama. Mi to prepoznavamo, prepoznavamo šta se ovde dešava.

Zbog čega ste vi baš juče i danas došli u ovu situaciju da nam držite pridike o ljudskim pravima, o medijima, o budžetu? Dozvoljeno vam je da pričate i pričajte, dajte konkretne predloge, ali poenta je što vi nemate politiku, nemate ideje kako možete da izvedete Srbiju iz određenih problema. Zašto niste rekli na Kosovu da podržavate onaj narod u protestima zbog uvođenja taksa od 100%? Zašto ne kažete da postoji humanitarna katastrofa, da nema kiseonika za bebe i za bolesne u bolnici u Kosovskoj Mitrovici, nego ćutite?

Znači, to je vaša politika. Jednostavno, radite u interesu onih sa kojima vi pregovarate, a pregovarate iza leđa ovog naroda, iza leđa javnosti. A želite da napadnete Srpsku naprednu stranku kako je kriva za sve što se dešava u regionu. Jednostavno, nećemo vam dozvoliti da o tome na taj način razgovaramo; ovde ćemo u svakom trenutku da branimo politiku države Srbije i interese građana Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku kolegunica Maja Videnović.

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Potpredsedniče, samo molim da se razumemo, sigurna sam da ćete ispratiti, jer sam uverena da niste dobro razumeli argumentaciju kolegynice Marinike Tepić, nešto vam ne ide razumevanje, koja je argumentovala zbog čega zahtevamo i zbog čega biste po Poslovniku morali da prekinete rad. Pozivam se na član 159. Poslovnika Narodne skupštine – molim vas da pogledate, verujem da ste zaboravili – koji kaže da predlagač zakona ima pravo da povuče predlog zakona iz procedure sve do završetka pretresa predloga zakona na sednici Narodne skupštine.

Činjenica da ministar finansija Republike Srbije, kada govorimo o budžetu, o najvažnijem zakonu u jednoj zemlji, bira da danas ima važnijeg posla nego da poslanicima opozicije argumentovano odgovori na ono što mi postavljamo kao pitanje je činjenica koja je sramota za njega, ali obaveza za vas da prekinete sednicu, uz dužno poštovanje ministru Antiću. Mene čudi da Vlada nije izabrala da ministra Vulina pošalje ovde s obzirom na atmosferu, na vanredno stanje, koje očigledno pokušavate da kreirate. Nedopustivo je ponižavanje građana da nemaju priliku da od ministra finansija u Vladi Republike Srbije čuju argumente zašto se penzionerima ne vraćaju otete penzije, zašto se 250.000.000 daje za izgradnju Nacionalnog stadiona dok se majke i porodilje ponižavaju ponovo milostinjom, zašto se nastavlja zabrana zapošljavanja. Dužni ste i obavezni, ne postoji šansa da na ovaj način nastavimo sednicu. Ministar finansija mora da bude ovde, jer je vaša obaveza, ako je on izabrao da ima važnija posla od toga kako će građani živeti naredne godine, da ovu sednicu prekinete.

PRESEDAVAJUĆI: Kolegynice, zaista sam impresioniran vašim temperamentom što se tiče obrazlaganja povrede Poslovnika, člana 159.

Ali, molim vas, kolegynice, da vam pročitam o čemu danas raspravljamo: Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja. Nema nikakve veze sa budžetom, apsolutno nikakve.

(Marko Đurišić: Kako ste objedinili? Kakve to veze ima? Kako ste mogli da objedinite ako nema veze? Ponovi to. Petnaest sati rasprave ste ukrali za raspravu.)

Želite da ponovim?

Ali prvo mi omogućite, kolege poslanici. Prvo mi omogućite da vam ponovim. Znači, u ovom trenutku je rasprava u pojedinostima o Predlogu zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja. I, kolega, zaista ne znam ...

(Marko Đurišić: Petnaest sati ste nam ukrali za raspravu.)

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje ...?

Upravo sam vam dao obrazloženje, nemam nameru da prekidam sednicu. Idemo dalje.

(Boško Obradović: Lopovi!)

(Poslanici opozicije negoduju.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Izvolite, kolegice Obradović.

JASMINA OBRADOVIĆ: Uvaženi ministre sa saradnicima, kolege poslanici, poštovani građani Srbije, pred nama se na ovoj sednici nalazi Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, kao i ceo set zakona uglavnom iz sfere finansija, a ujedno i Predlog zakona o budžetu Republike Srbije za 2019. godinu, kao najvažniji zakon u godini.

Ključna karakteristika budžeta za 2019. godinu jeste da je potpuno uravnotežen. Takođe, budžet ima izražen socijalni aspekt i to je ono što ga povezuje s amandmanom koji je na dnevnom redu...

PRESEDAVAJUĆI: Izvinite, kolegice.

(Marko Đurišić dobacuje.)

Kolega Đurišiću, toliko godina ste poslanik – izvinite, kolegice – da niste naučili Poslovnik i način rada Skupštine. Molim vas, omogućite kolegici Obradović da završi svoju diskusiju.

JASMINA OBRADOVIĆ: ... A karakteriše ga poboljšanje životnog standarda, koje prati povećanje plata i povećanje penzija, kao i razvojni aspekt, jer predviđa rekordna izdvajanja za kapitalne investicije koje će podstaći ljude ...

(Poslanici opozicije negoduju.)

Htedoh da pričam o svom amandmanu, imala sam mnogo toga da kažem. Ali završiću svoje obrazlaganje amandmana sledećom rečenicom – u vreme, tačnije juče, kada smo videli naše kolege u Domu Narodne skupštine postrojene u kolonu, u vreme kada Ramuš Haradinaj uvodi sulude takse na srpske proizvode, u to vreme se stoji postrojen u kolonu, u vreme kada se kolone žena sa humanitarnom pomoći, sa igračkama i hranom za bebe vraćaju sa Jarinja, u vreme kada taj isti Haradinaj kaže da želi smenu režima u Beogradu, u to isto vreme pojavljuje se i Haradinajeva pešadija, Haradinajeva peta kolona u Narodnoj skupštini Republike Srbije, i to bez ikakvog stida i srama. Žele da zabiju nož u leđa vlastitoj zemlji.

Zar vam zaista za tu našu zemlju puca prsluk, i to ovaj žuti, kako ste naučili dosad?

(Boško Obradović: Replika.)

PREDSEDNIK: Prvo, nikakvog osnova nema. Vi niste slušali poslanicu, urlali ste.

(Boško Obradović: Niste bili tu.)

Da, da. Gledam prenos sve vreme. Urlali ste. Znači, niko nju nije slušao u sali.

(Dušan Petrović: Povreda Poslovnika.)

(Zoran Živković: Po amandmanu.)

Biće, samo polako.

Idemo dalje.

Ajmo, ajmo, ajmo urlanje.

Na član 1. amandman je ...

(Zoran Živković: Po amandmanu sam se javio.)

Zoran Živković, opomena.

Ne mogu da oslobodim sistem. Moram da dam redom reč.

(Poslanici opozicije negoduju.)

Ne mogu, jednostavno. Blokiral ste sistem.

Samo da vam kažem, cene goriva su u Srbiji snižene pre nekoliko dana. Ne gledate televiziju. Od mržnje ne možete da se suočite sa istinom da su cene goriva u Srbiji snižene.

(Marinika Tepić: Poslovnik.)

Šta ćemo?

Polako samo, biće. Koliko ste danas imali toga, niko vas nije uskratio za Poslovnik.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Dragan Savkić.

Da li je tu?

Izvolite.

DRAGAN SAVKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, koji glasi: „Ovim zakonom podstiče se sveobuhvatni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na efikasnost socijalne zaštite“.

Razlozi za donošenje ovog zakona sadržani su u potrebi organizovanja efikasnog oblika za obavljanje poslova uspostavljanja i vođenja centralne baze podataka u kojoj će biti objedinjene različite baze podataka koje se vode za iste grupe korisnika u oblasti socijalnog osiguranja – uvođenjem centralne baze podataka o obveznicima doprinosa za socijalno osiguranje, poslodavcima i osiguranicima, što treba da obezbedi efikasniju kontrolu naplate doprinosa za

obavezno socijalno osiguranje, smanjenje troškova administracije i efikasnije funkcionisanje sistema socijalnog osiguranja.

Na ovaj način Predlog zakona ostvaruje pozitivan efekat na sveukupni razvoj Republike Srbije, na kome Vlada Republike Srbije i predsednik Aleksandar Vučić neprestano rade, na započetim reformama i poboljšanju životnog standarda, za koje su građani najviše zainteresovani. Zbog toga smatram da sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na efikasnost socijalne zaštite, mora biti istaknut u članu 1. Predloga zakona. Hvala.

(Dušan Petrović: Povreda Poslovnika.)

PRESEDNİK: Dušan Petrović.

Izvolite.

DUŠAN PETROVIĆ: Član 164, koji uređuje razmatranje amandmana i ovlašćena lica i njihova ovlašćenja za prihvatanje amandmana i povlačenje, prihvatanje i odbijanje istih.

Dakle, pošto je ovde ovlašćeni predstavnik Vlade ministar energetike, ja želim da znam kako može ministar energetike nama da odgovori na pitanje kako će država da se zaduži 240.000.000 evra da bi pravila stadion, ili 250.000.000, a 850.000.000 evra je država uspela, uzimajući od penzionera, da u bilansu, kako se to kaže, napravi pomak i popravi stanje.

PRESEDNİK: Dakle, ovo nije povreda Poslovnika, nego zloupotreba. Hvala vam. Da, zloupotreba povrede Poslovnika.

(Dušan Petrović: Kako nije? Vi ne smete da reagujete na raspravu o budžetu.)

Da, tako je. Ali čitav dan raspravljamo, kao što vidite.

Poštovani poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika, obaveštavam vas da će Skupština danas raditi i posle 18 časova. Pošto nismo nešto mnogo radili danas, malo ćemo još da radimo.

Recite vi?

(Zoran Živković: Prijavio sam se za reč po amandmanu.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsednice.

Ovaj zakon je svakako u funkciji ekonomskog razvoja. Svako sistemsko uređenje, uređenje kvaliteta podataka i kontrole istih je u funkciji razvoja, u funkciji rasta, i Srbija pobeđuje zato što građani to prepoznaju. Dakle, imamo Centralni registar i 370.000 novih radnih mesta, imamo i centralni registar stotina novih kompanija, imamo registre koji pokazuju napredak ove zemlje u svakom smislu,

A centralni registar milionera i tajkuna koji sebe naziva Savezom za Srbiju nam je ostavio i ponudio sledeće: centralni registar 400.000 ljudi koji su

ostali bez posla od 2008. do 2012. godine, stotine hiljada kuća u kojima su ostali da rade jedino strujomeri i vodomeri.

Ostavili su nam i centralni registar 3.000 šiptarskih terorista koje su pustili nazad kućama iako su bili osuđeni za najmonstruoznije zločine. Neke sudije u tim slučajevima su se izjasnile da u svojim karijerama nisu mogli i nisu zamislili da ljudski um i ljudsko biće može nekome nešto tako učiniti.

Ostavili su i centralni registar stranih kompanija koje će oterati kada oni dođu na vlast. Pa neka odu nemačkim kompanijama koje zapošljavaju preko 50.000 radnika da kažu – napolje, radnici, iz kompanija. Neka ode koordinator da održi junački govor, možda dobije aplauz. A šta je iza aplauza? Kada bude trebalo da legne plata, njemu je legla ona što je oprao posle predsedničkih izbora, a šta će radnici kad se vrate, ko će njima dati platu? Daće im on opet junački govor.

Postavili su i onaj sajt, koji je trebalo da bude neka vrsta registra, plaćen je 25.000 evra; na njemu je trebalo da stoje sve divlje deponije u Srbiji. Još uvek tehnologija nije dostigla nivo da pronađemo taj sajt, nema ga. Znači šta im je bio izgovor što nema tog sajta – hakeri. Ne mogu da odolim a da ne napravim jedno poređenje, a to je da je jednom mom poznaniku supruga zatekla SMS poruke koje nisu bile njene i njegov odgovor je bio – ženo, hakeri, hakeri hoće da nas zavade, njima ne može Amerika ništa, a ne ti i ja. Zato i njima narod ne veruje, otprilike kao što je ta supruga poverovala tom mom poznaniku.

Kada nas gospodin koordinator poziva da ovde čitamo neke pesmice, evo mu predlog jedne pesmice, pa neka to bude njihova himna: „Da zakopčam prsluče morao sam, nano, Đilas više plaća kad je zakopčano“.

PREDSEDNIK: Hvala.

Izvolite, ministre.

(Boško Obradović: Replika.)

Nemate repliku. Po kom osnovu? Imate nešto vremena za amandman, i to je to.

Ministar, izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Pre svega moram da kažem, na sve one ključne elemente o kojima ste razgovarali dao sam, duboko verujem, vrlo korektne odgovore, i vezano za BDP, i za „Telekom“, „Beograd na vodi“. Još jednom ponavljam, „Beograd na vodi“ je u fazi investiranja. U fazi investiranja ne može da se očekuje dobit.

Moram da komentarišem, ne zbog Parlamenta, Parlament je naravno svestan te činjenice, nego zbog šire javnosti, i molim za tu dozu korektnosti prema kolegi Siniši Malom. Siniša Mali je juče tokom čitavog dana, danas od 10 časova u Parlamentu i deo ove rasprave; 57 minuta nije tu zato što kao ministar finansija ima neodložnu obavezu, i ja ga tu menjam. Mislim da Narodna skupština treba da bude korektna prema kolegi Malom, koji zaista ovde

u Parlamentu, poštujući ovu visoku instituciju, provodi vreme u raspravi sa poslanicima dajući argumente vezane za zakonske projekte.

Zaista ne doživljam, niti me tangiraju prozivke koje dovode u pitanje moju sposobnost ili, kao što neko reče, kapacitet da odgovaram na pitanja poslanika. Na sve to imam samo jedan komentar: kada budete počeli da se bavite pitanjima koja su na dnevnom redu, videćete moj kapacitet.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Sada bi trebalo da primenim član 109. i da svima koji su dobacivali, vikali i ometali govornika izreknem opomenu, ako ćemo da se držimo Poslovnika, Vidim po povredama Poslovnika da moram striktno da se držim toga. Samo ne znam koga da izaberem, u dilemi sam.

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika.)

Boško Obradović, povreda Poslovnika.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Zaista mislim da smo došli do maksimuma, svih maksimuma urušavanja dostojanstva Narodne skupštine Republike Srbije. Član 107. Poslovnika o radu Narodne skupštine. Vi, gospođo predsedavajuća, niste omogućili da ovde sedi svih dvadeset ministara u Vladi Republike Srbije, a 62 zakonska predloga je ta vlada predložila, da ovde sedi predsednik Vlade Ana Brnabić, da ovde sedi ministar finansija Siniša Mali, da svi ministri ovde odgovaraju na pitanja narodnih poslanika iz njihovog dela odgovornosti za budžet i kreiranje budžeta, nego da su ko zna gde na najvažnijem skupštinskom zasedanju u jednoj kalendarskoj skupštinskoj godini. To govori o nepoštovanju ovog visokog doma, Narodne skupštine. To govori o tome da vi na taj način unižavate dostojanstvo Narodne skupštine Republike Srbije.

Ja vas pozivam da prekinete zasedanje dok ne obezbedite sve ministre, na čelu sa predsednikom Vlade, da sede i odgovaraju na pitanja narodnih poslanika, jer je to njihova obaveza. Ovo je najvažnija sednica u skupštinskoj godini, a njih ovde nema. Šta to znači? To znači da oni pljuju na Parlament, vređaju Parlament, gaze i ponižavaju Parlament. Vi to ne biste smeli da dozvolite. A posebno građane Srbije, kojima nisu odgovorili ni na jedno pitanje – zašto je tolika cena goriva, zašto su opljačkani penzioneri, zašto je opljačkan svako ko radi u javnom sektoru.

Šta je problem, gospodine Antiću? Šta je problem? Da li ste opljačkali penzionere za četiri godine? Jeste.

PREDSIEDNIK: Poslaniče, po Poslovniku, na koji se sada pozivate, zabranjeno je direktno obraćanje, pogotovo rečima „šta je, šta je“.

Poslaniče, zloupotrebili ste Poslovnik, član 103. stav 8. Vrlo jasno. Zato što ste dobili na početku ove sednice da su svi ministri ovlašćeni da razgovaraju.

Nemojte da vičete.

Jednostavno, član 103. stav 8, vreme u kojem ste izrekli tzv. povredu Poslovnika, odnosno ušli u repliku, da ne kažem i da ste počeli da vičete na ministra, jednostavno, to vreme ste izgubili. Sami ste to izabrali.

Puno vam hvala što pomažete u vođenju sednice. Meni je lakše kad neko namerno zloupotrebljava Poslovnik.

Evo, 14 je časova i učiniću da se odmore poslanici koji stoje. A inače mi je skrenuta pažnja da moram baš u 14.00 časova da određujem pauzu i, evo, baš u 14.00 časova pauza od 60 minuta, do 15.00 časova.

(Posle pauze – 15.00)

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Izvolite, koleginice Malušić.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, dame i gospodo poslanici, podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja da bih pojasnila kako ovaj zakon podstiče sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na finansiranje institucija brige o socijalnim slučajevima.

Naime, treba reći par stvari što se tiče Centralnog registra, pre svega da je to elektronski vođena baza podataka i elektronski servis koji je zasnovan na IT tehnologijama. Pokazala se potreba da se donese zakon o povezivanju ovog registra, Centralnog registra, s ostalim registrima. Pre svega, misli se na državne organe, a zatim tu spada i Poreska uprava, ali ne samo to, treba se povezati i sa centrima i institutima socijalne zaštite, što je jako bitno.

Prva rečenica u budžetu, kada smo govorili, glasi da je budžet stabilan i da ima socijalnu komponentu. Šta to znači? To samo znači da ova vlada vodi računa o svojim građanima, za razliku od 2008. godine kada je tadašnja vlast otpustila 400.000 ljudi, i ne samo to, 400.000 ljudi i njihovih porodica, tako da je u jednom momentu bilo milion ljudi bez sredstava za život. Sramota jedna! Tada je nezaposlenost iznosila 26%, a danas iznosi 11,5%. Zašto? Zato što imamo stabilan budžet, zato što tri godine zaredom imamo suficit u budžetu, zato što je BDP te 2012. godine iznosio minus 3,5%, a danas iznosi plus 4,5%. E, na tome treba da radimo, da svake godine imamo suficit u budžetu. Zašto? Pa zbog građana Republike Srbije pre svega.

Sramota je ovo što danas čujemo. Umesto da smo složni, da se složimo oko jedne stvari, a to je problem na našem Kosovu i našoj Metohiji, ovi ljudi se ponašaju kao da su pali s Marsa. Sramota je to. Tamo se dešava humanitarna katastrofa, treba o tome da pričamo, treba da skupimo pomoć za te ljude, da im

pomognemo, a ne da razgovaramo o nesuvislim stvarima. Sram ih bilo, govore da treba da padne Vlada! Pa neka se ugledaju na te Albance, svi su složni. Samo oni pričaju gluposti. Sramota je to.

Da se vratim ja na svoj amandman. Pre svega, ekonomski napredak se ogleda u socijalnom statusu. Šta to znači? Setimo se samo, kada smo došli u Grad 2013. godine, šta smo zatekli. Totalnu katastrofu! Nisu bili isplaćeni dečji dodaci porodiljama, a da ne pričamo o centrima za socijalni rad, bili su obezglavljeni. Masa para nije bila uplaćena na te račune. Zamislite kad vi zarađujete na centru za socijalni rad! Znači, nije bilo para za socijalno ugroženu populaciju, sramota jedna! Dugovali su enormno veliku količinu para vojnim osiguranicima, nisu im bile isplaćene penzije.

Sve smo mi to otkako smo došli na vlast poplačali, i vojne penzije, koje su bile završile... Da nije bilo ove vlasti SNS-a, tadašnjeg premijera i današnjeg predsednika gospodina Aleksandra Vučića, bili bismo u Strazburu, kao što smo i završili, zbog penzija. Platili smo penzije, vratili dugove porodiljama, vratili silne dugove centrima za socijalni rad. Tako radi odgovorna vlast Srpske napredne stranke i njenih koalicionih partnera. Tako se inače radi.

Za finansiranje institucija socijalne zaštite, naravno, postoje dva nivoa, to su pre svega republički i gradski centri za socijalni rad, pripadaju gradskom nivou i finansiraju se iz gradskog budžeta. Centri za socijalni rad, pod njihovu ingerenciju spadaju pre svega domovi za stare, domovi za decu, centri za porodični smeštaj, centri za socijalni rad, prihvatilišta za decu i omladinu. Kada budem o sledećem amandmanu pričala, pričaću o tom prihvatilištu, šta se sve dešavalo od 2000. do 2008. godine. Niko nije mogao da uđe u prihvatilište od smrada. Tamo je kapacitet 104 ljudi, bilo je po 300 ljudi. Dolaskom SNS-a na vlast, odrađeno je prihvatilište kako treba. To je jedna pristojna ustanova, još uvek malog kapaciteta, ali smo i na tome poradili tako da će u narednim godinama biti izgrađen, doradiće se i drugi kapacitet za zbrinjavanje svih korisnika prihvatilišta.

Socijalni slučajevi imaju preko centra za socijalni rad pre svega zdravstvenu zaštitu, zatim preko Republičkog fonda zdravstvene zaštite. I ne samo to, imaju nacionalnu kuhinju, koja se dotira iz donacija, a pre svega iz republičkog budžeta. I, njihova isplata zavisi pre svega od toga koliko članova porodice ima korisnik socijalne pomoći.

Hvala bogu da smo došli na vlast, jer verovatno bi masa ljudi nestala sa lica zemlje jer prosto ljudi nisu imali šta da jedu. Sećate se samo perioda kada smo nalazili doktore nauka po kontejnerima. To je zasluga ovih ovde prekoputa. Bilo, ne ponovilo se.

Inače, moram da spomenem još jedan državni institut, a to je Crveni krst, koji donira nacionalne kuhinje, kojih je sve manje, na sreću, jer treba zaposliti ovaj narod Republike Srbije. A o tome šta smo mi radili govore podaci iz 2018.

godine, jer su direktne strane investicije samo u prvih šest meseci 1.800.000.000 evra. Tako se radi. Smanjili smo nezaposlenost na 11,5%, smanjićemo, nastavljamo s ovim trendom, tako da se nadam da će u narednih pet godina, sigurna sam, broj nezaposlenih biti ispod 5%.

O svojim amandmanima ću nastaviti dalje. Hvala na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Malušić.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Izvolite, kolega Kneževiću.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, pred nama se nalazi Predlog zakona o budžetu Republike Srbije za 2019. godinu, kao i set reformskih zakona koji će doprineti daljem razvoju naše zemlje, podizanju životnog standarda u Srbiji, privrednog rasta i još jačem i intenzivnijem ekonomskom napretku naše zemlje.

Budžet za 2019. godinu karakteriše socijalni aspekt, koji je povezan sa povećanjem životnog standarda, plata i penzija, a takođe nikad veća izdvajanja za kapitalne investicije. Ovo je rezultat i nastavak reformskih procesa koje je započela Vlada 2014. godine. Privredna aktivnost u 2018. godini beleži intenzivan rast, dolazak velikog broja investitora, zatim, građevinarstvo nam je u porastu, takođe i uslužni sektor. Sve to daje jedan celokupan bilans u budžetu.

Reformski procesi koji se sprovode podigli su kredibilitet i atraktivnost naše privrede za strana ulaganja. Ono što je značajno istaći, nezaposlenost je spuštena sa preko 25% na 11,3%. Treću godinu zaredom imamo suficit u budžetu. Uspeli smo da dovedemo ozbiljne strane investitore. Imamo rast penzija koji odgovara ekonomskom razvoju Srbije. Popravili smo međunarodni ugled Srbije u svetu. Od suštinskog je značaja da nastavimo da radimo i da ulažemo u našu ekonomiju, obrazovanje, kulturu, zdravstvo, u naš jezik, u digitalizaciju i da dalje nastavimo da zapošljavamo Srbiju.

Zato svima onima koji su godinama na različite načine urušavali našu zemlju želim da poručim da je država Srbija postala jaka, stabilna, fiskalno konsolidovana zemlja, čije se ime s poštovanjem izgovara u svetu i kojoj smo povratili ugled. Zato nećemo dozvoliti belosvetskim lopovima domaćeg porekla, a i ovim domaćim koji nikada u životu dosad ništa kvalitetno nisu uradili, osim što im je jedina politika bila pljačka državne kase i imovine, da ponovo uruše, unište i opljačkaju Srbiju. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kneževiću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite, kolega Markoviću.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dva dana svedoci smo izvesnog performansa kome smo prisustvovali ovde, mada, vidim, nema ih danas, ovih prekoputa nas. Da li su se umorili ili im danas nije legla dnevnic, ne znam šta je u pitanju.

Gospodine predsedavajući, ja ću zbog građana samo da pročitam nekoliko izjava. Evo šta Boško Obradović u februaru ove godine kaže za Dragana Đilasa: „Ja sada postavljm jedno pitanje za koje ne znam da li su ga ljudi sebi postavili, a kako smo sad to mi svi opozicija? Evo, na primer, kako je Đilas opozicija? Meni je to ključno pitanje“, zapitao se Obradović. „Ne ulazim sad u vreme kada je on bio gradonačelnik, mada možemo da diskutujemo i o tome, ali gde je bio Đilas četiri godine? Dragan Đilas, odbornik u Skupštini grada Beograda, gde je bio četiri godine“, pita Boško Obradović u februaru ove godine.

U februaru ove godine Boško Obradović napada Đorđa Vukadinovića pa kaže: „Dobro, Đole, svi znamo da si za Đilasa, ali ne preteruj. Da si se ovoliko angažovao 2016. godine, gde bi nam kraj bio. Protežiraš ljude koji su četiri godine ćutali i nije ih bilo nigde dok smo se mi borili. Pa to je tragedija ako nemamo nikog drugog“, kaže Boško Obradović za Đorđa Vukadinovića, a povodom podrške Đorđa Vukadinovića Draganu Đilasu.

Boško Obradović je u istom tom periodu ponosno stajao iza svog spota u kome se Dragan Đilas optužuje direktno za visoku korupciju, a u vezi sa Mostom na Adi. Dakle, Dveri su zajedno sa njihovim tadašnjim koalicionim partnerima ponosno stale iza spota u kome se Dragan Đilas direktno optužuje za korupciju u vezi sa gradnjom Mosta na Adi i Đilasa su nazivali štetočinama. To je isto bilo u februaru ove godine.

Idemo malo dalje u prošlost, 7. decembar 2012. godine, kaže lider pokreta Dveri za „Glas zapadne Srbije“: „Ne vidimo da se ispituje sumnjivo poslovanje najvećih domaćih tajkuna, posebno onih političkih: Dušana Petrovića, Dragana Šutanovca, Dragana Đilasa, Mlađana Dinkića“. Kaže Boško Obradović, ovaj komunalni radnik danas ovde: „Vreme je da odgovaraju svi koji su učestvovali u pljačkaškim privatizacijama i obogatili se od politike“. Dalje Obradović za Jeremića kaže da je „bleda kopija evrofanatika“.

Gledajte šta Jeremić kaže za Đilasa. Jeremić za Đilasa kaže: „Odbacujući tvrdnje da će njegovo predsedavanje koštati sedam i po miliona dolara, Jeremić je ukazao da bi Srbija 60 godina mogla da predsedava ovim telom Ujedinjenih nacija za cenu Mosta preko Ade Ciganlije, bez pristupnih saobraćajnica, za koje još ne znamo koliko će koštati“. A onda da vidimo šta Đilas kaže za tog istog Jeremića: „U zemlji u kojoj nema dovoljno para za najugroženije, u kojoj se inkubatori za bebe kupuju kroz humanitarne akcije, toliko para godišnje potrošiti u Njujorku je sramotno“.

Dakle, Boško Obradović sve najgore o Đilasu, Đilas sve najgore o Jeremiću, Jeremić sve najgore o Đilasu. Svi oni sve najgore o Bošku Obradoviću. I posle se čude zašto ih je narod nazvao „kopus koalicijom“. Oni to i jesu, kupus koalicija. Iz ovoga je jasno da tu nema nikakve ideologije, da je u pitanju jedan osnovni motiv, a to je novac, koji im daju njihovi nalogodavci

za politiku koju danas ovde zastupaju, a njihova politika je jedino usmerena protiv Srbije i Aleksandra Vučića.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću.

Pravo na repliku, Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Zaista je šarmantno slušati ceo dan razne političke preletače kako nam drže politička predavanja. Prebegli iz Srpske radikalne stranke, prebegli, kao kolegistica Tomić, iz Demokratske stranke Srbije, prebegli iz svih mogućih partija i danas svi našli svoje utočište u Srpskoj naprednoj stranci, kao zapravo glavnom centru svih političkih preletača u Srbiji. I oni nekome da drže predavanja, to je zaista smešno.

Ono što je ovde ključno jeste da oni odgovore na pitanje kako je došlo do toga da je francuski predsednik Vlade Eduar Filip danas rekao – treba biti gluv i slep da ne čujete ili ne vidite ovaj bes. Francuzi koji su obukli žute prsluke žele da porez spadne i žele posao, da bi mogli da plaćaju. To je ono što i mi želimo. Dakle, francuski premijer je ukinuo sve predložene fiskalne mere, uključujući porez na gorivo, počev od 1. januara, kao odgovor na proteste građana širom Francuske popularno nazvane Pokret žutih prsluka. Zato ja danas nosim ovde žuti prsluk, da bih ukazao na porez koji ste vi ovde podigli, porez na imovinu, PDV i takse na gorivo koje ste vi ovde podigli, plate i penzije koje ste vi ovde smanjili i na činjenicu da i dalje ovde sede dva ministra u Vladi Republike Srbije, od njih 21 koliko ih ukupno ima, da ovde nema predsednika Vlade Republike Srbije i da vi nemate uopšte spremnost da razgovarate sa narodnim poslanicima i da ste, protivno Poslovniku o radu Narodne skupštine, ovde vezali 62 tačke u jednu tačku da se ne bi razgovaralo o tome kolika je cena maline, kako ste opljačkali malinare, kako ste opljačkali penzionere, kako ste pokrali svoj narod i dali pare stranim investitorima.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Aleksandar Marković, replika, pa Vjerica Radeta.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Prevario sam se malopre, legla je dnevnicica, vidim da su stigli svi, ipak je Đilas uplatio dnevnice za današnje divljanje.

Pa, prethodni govornik je čitav dan ovde, u pokušaju da opstruiše raspravu, spominjao neki period kada se Srpska napredna stranka nije finansirala iz budžeta. I, jeste, Srpska napredna stranka se u jednom periodu svog političkog delovanja nije finansirala iz budžeta Republike Srbije, ali se zato njegov pokret uvek finansirao iz budžeta. Setimo se perioda, a to je bio jedan tragičan period u funkcionisanju privrede Srbije, kada su se Dveri finansirale isključivo iz budžeta tako što su isumpavale novac iz „Kolubare“. Dakle, od „Kolubare“ su godinama dobijale apanažu za svoje političko

delovanje, ali i pre toga, kada su direktno dobijale novac od Ministarstva vera, pa onda od Ministarstva za dijasporu i tako dalje.

Kada je Srpska napredna stranka preuzela vlast, oni više, naravno, nisu mogli da se finansiraju iz budžeta Srbije, ali su onda našli druge sponzore. Onda se pojavio Draga Đilas, koji je počeo da ih sponzoriše, koji ih i dan-danas sponzoriše i došli smo do toga da je danas Boško Obradović njegov udarni jurišnik ovde, njegov koordinator svih tih poslaničkih grupa koje podržavaju politiku Dragana Đilasa.

Međutim, ono na šta sam hteo i malopre da vam ukažem, u pitanju je jedan osetljiv politički trenutak u kom se Srbija nalazi, kada se steže obruč oko Srbije, kada imamo pritiske i napade sa svih strana, i iz Podgorice, i iz Skoplja, i iz Sarajeva, da ne pričamo o Prištini. U tom i takvom politički osetljivom trenutku, šta mi imamo ovde – imamo dvodnevno divljanje ovde, organizovano divljanje svih poslanika prekoputa. Iz toga se jasno vidi da je u pitanju jedan centar koji kontroliše ovu akciju koju danas imamo ovde. Zato želim da ukažem, da građani Srbije znaju o čemu se radi, u pitanju je pakt protiv Srbije, ali taj pakt protiv Srbije je u direktnoj koaliciji s ovim „savezom protiv Srbije“.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću.

Pravo na repliku, Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Tačno je, mnogi su preletali i odlazili iz Srpske radikalne stranke. Ko pod kakvim okolnostima i pod kojim uslovima, o tome će suditi istorija i svako snosi svoju političku odgovornost, istorijsku odgovornost za svaki potez koji u politici učini, ali svi oni koji su tada podržavali formiranje Srpske napredne stranke sada su pod koordinatorskom palicom Boška Obradovića.

Boško ljotićevac Obradović je neko ko najmanje ima prava ovde da pominje SRS. Mi srpski radikali smo njega raskrinkali pre svih, mi smo prvi obelodanili i to da je opljačkao Hilandar i ko je njega sve finansirao u toku njegovog postojanja. Mi smo prvi raskrinkali kako je prao pare koje su dobijene iz državnog budžeta u toku izborne kampanje, kako je kupovao odela, kako je, zamislite, električarima neke stotine hiljada dinara uplaćivao, a nikad nije odgovorio šta su mu električari radili u predizbornoj kampanji. Ne znam koliko je sijalica trebalo da zameni da onolike pare potroši.

Neko o kome mi sve to znamo i o kome mi sve to u javnosti govorimo, bolje da nas ne pominje. To što on pokušava da se nametne građanima, biračima u Lučanima, neće mu ni to proći. Džabe mu, ne može on u Lučanima da objasni da im tamo dolazi sa Đilasom, sa Jeremićem, sa Lutovcem, ne znam ko sve nije u toj „agenciji za SIS“. E sad, oni imaju unutar sebe problem, oni ne mogu da podnesu da im je Boško Obradović ljotićevac koordinator, a on im jeste koordinator, a on se ponosi time. Oni pokušavaju da to prikriju i, znate, imaju

konflikt, kao što ga je Boško imao uvek sa svojim saradnicima, kao što je rasterao sve iz tog njihovog starešinstva Dveri samo da bi se on materijalno okoristio.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Boško Obradović: Replika!)

Pravo na repliku, gospodin Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ja mogu da razumem kada je vlast nervozna, ali kada neko ko se predstavlja kao opozicija štiti vlast, a to ovde već mesecima radi gospođa Vjerica Radeta i zaista nema boljih slugu ove vlasti od Vjerice Radete, Vojislava Šešelja, Nenada Čanka i Čede Jovanovića... I zaista ne bih da budem u tom društvu koje služi Aleksandru Vučiću bolje nego čak i mnogi iz vladajuće većine ovde. Jer uvek kada se pomene Vučić i kada o njemu kažete nešto negativno, prva koja skače da ga brani jeste Vjerica Radeta, i Vojislav Šešelj.

Dve i po godine Vjerica Radeta sedi u Narodnoj skupštini Republike Srbije i nikada nije izgovorila jednu rečenicu protiv Aleksandra Vučića jer zna da je Vojislav Šešelj rekao – ne pominji Vučića, dobili smo pare da ćutimo o Vučiću, možete da napadate sve druge, ali Vučića ne dirajte. Isto je dobio pare i Nenad Čanak, koji sedi u Skupštini grada Novog Sada u vlasti. Isto je dobio pare Čedomir Jovanović, da ne bio bankrot i da ne bi bio švorc, pa mora da dođe ovde da brani vlast. To je prva stvar.

Druga stvar koja je ovde ključna jeste da mi vidimo, gospodo, kako vama Siniša Mali sedi u Vladi Republike Srbije, a odgovoran je za pljačkaške privatizacije; kako vam je Goran Vesić zamenik gradonačelnika Beograda i pravi gradonačelnik Beograda, a sedeo je u bivšem režimu; kako vam je Jelena Trivan direktor „Službenog glasnika“, kako vam je Nebojša Krstić, savetnik predsednika Tadića, najbolji prijatelj Aleksandra Vučića. Gde vam je Mlađan Dinkić, kome ste ovde u Domu Narodne skupštine Republike Srbije oblačili robijaško odelo? Pa evo ga u Vladi Republike Srbije, savetnik Aleksandra Vučića.

Nemojte više da pričamo te prazne priče. Vi ste bivši režim, vi ste vrhunac DOS-a. Vi ste uzeli sve najgore preletače u svoje redove. Morate prvo da pohapsite ljude iz vaših redova koji su odgovorni za pljačkaške privatizacije, pa onda da se javite.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Stvarno nisam još doživeo da neko za dva minuta izvreda ovoliki broj ljudi kao vi.

(Radoslav Milojević: Povreda Poslovnika!)

Po Poslovniku se javio narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Gospodine Marinkoviću, ja ne znam zaista kako vama da se obratim, kako da vas dozovem, pet minuta reklamiram Poslovník. Znáte dá Poslovník ima prednost nad ostalim govornicima.

Jutros ste molili dá se smire strasti, dá se govori dostojanstveno, u duhu parlamentarizma, a sami to ne poštujuete. Da li vama zaista ne smeta kada neko ovde kaže dá je napravljén pákt protiv Srbije? Da li vama zaista to deluje u redu i dá li vama zaista to deluje normalno i dá li ćete i dalje dá se pravite dá to niste čuli i onda vam nije jasan neki potez opozicije? Pa opozicija mora dá brani dostojanstvo građana koji su pokradeni, koje SNS omalovažava, i svoje dostojanstvo.

Zaista bih voleo dá mi odgovorite dá li vama smeta kada vama neko kaže dá je bilo ko u ovoj državi napravio pákt protiv Srbije, a kamoli kada to kažu oni koji su u vlasti sa Ramušom Haradinajem i Hašimom Tačijem, kao što je to SNS, kada to kažu oni čija je stranka nastala na lopovluku i na krađi mandata SRS ... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojičiću, oduzimam vam vreme od vremena poslaničke grupe.

(Radoslav Milojičić: Zbog čega?)

Zato što ste zloupotrebili Poslovník.

(Radoslav Milojičić: Šta sam zloupotrebio?)

Ja sam vas lepo pustio minut i po dá govorite misleći dá ćete dá ukažete na moju povredu Poslovníka, ali stvarno... Član 103. stav 8, pogledajte Poslovník i biće vam sve jasno, molim vas.

(Vjerica Radeta: Replika!)

Vladimir Orlić se javio.

Izvolite.

(Radoslav Milojičić: Prvo morate dá me pitate dá li želim dá se izjasni...)

Ne, ne. Oduzeo sam vreme, u skladu sa članom 103. stav 8.

Narodni poslanik Vladimir Orlić, pravo na repliku.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Naravno, mnogo voli dá se bavi Srpskom naprednom strankom svako ko se tamo nalazi na ovoj njihovoj strani, i ovi što se sada javljaju, licencirani predstavnici „žutog preduzeća“, ali i oni koordinatori njihovi koji su godinama unazad nosili „žuto“ odelo ispod svoje košulje, mislili su dá se tako neće videti, a videli smo ga mi i razumeli vrlo dobro, a sada su rešili dá ga malo istaknu, dá se vidi bolje. Nisu u tom smislu promenili ama baš ništa po pitanju toga kako ih doživljavamo mi ili kako ih doživljavaju građani Srbije. Nama je potpuno jasno dá su oni „žuti“ odavno, „žuti“ dá žuci biti ne mogu.

Danas ovde reklamiraju, ovaj koordinator Đilasovog saveza i ovi njegovi koji moraju dá ga slušaju – ne znam koliko im je to pravo, koliko nije, ali moraju

da ga slušaju – ulično nasilje i neredne kakve smo, nažalost, mogli da vidimo u Francuskoj. Oni znaju jako dobro šta to znači i znaju jako dobro šta reklamiraju...

(Radoslav Milojević: Da ćemo da vas smenimo.)

... Ali građani koji ovo prate, da oni čuju, ne ovi nekulturni što dobacuju, od njih i ne očekujemo bolje. Samo vi radite svoj posao.

Dakle, reklamiraju ulično nasilje, reklamiraju milionske štete, reklamiraju uništavanje i privatne imovine, i državnih institucija i kulturne baštine. Reklamiraju kolone zapaljenih automobila kao nešto divno i lepo što bi sada želeli ovde u Beogradu da nam se desi, ali najstrašnije i najjezivije od svega – reklamiraju i ubistva ljudi. Četvoro ljudi je životom platilo ono što se dešava u Parizu. Ako to želite u Beogradu, ako to želite u Srbiji, u zemlji koja se danas bori i muku muči – znate i sami jako dobro na koliko strana u isto vreme i znate sami jako dobro šta se dešava našem narodu na Kosovu i Metohiji, a vi dok se to dešava želite ovde u Beogradu nasilje, palež, uništavanje imovine, želite i mrtve glave – šta je to ako nije pakt protiv Srbije?

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Povreda Poslovnika, Sandra Božić.

Izvolite.

SANDRA BOŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Povređen je član 107, dostojanstvo Narodne skupštine, jer dozvoljavamo da u ovom domu gospodin Milojević priča o krađi.

Za njega imam nekoliko pitanja samo u tom smislu. Jedno bi bila osnova, a to je: gde je vodovod Glibovac–Kusadak? Na to nema odgovora. Nema odgovora gde su tri crpne stanice, koje su zapuštene, prazne, poplavljene.

(Marko Đurišić: Ovo je povreda Poslovnika ili replika?)

Ovaj vodovod je naplaćen od građana Smederevske Palanke milion dinara, a nema ni traga cevovodu. Nema ni traga...

(Predsedavajući: Vratite se samo na povredu Poslovnika, kolegice Božić. Molim vas, nemojte da replicirate.)

Odnosi se na povredu Poslovnika. To je deo Poslovnika, molim vas, povređeno je dostojanstvo Narodne skupštine jer dozvoljavamo da se ovde iznose laži, da se prebacuje Srpskoj naprednoj stranci nešto za šta gospodin koji je uzeo reč nema apsolutno pravo, jer možemo da ga pitamo gde su pare za interno raseljena lica, o krađi igrališta za palanačku decu, kriminalnoj mafijaškoj aferi „Dom JNA“, zloupotrebi i pljački preko sportskih kolektiva, aferi „Garaža“, aferi „Mikulja, aferi „Najk patike“...

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Nemojte, molim vas, da replicirate.

(Vjerica Radeta: Replika!)

(Radoslav Milojević: Povreda Poslovnika!)

Pravo na repliku, Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Da su Kena i ovi njegovi 2008. godine o krađi mandata mislili ovo što on danas priča, nama niko ne bi ukrao mandate, pošto su ih oni ukrali.

Što se tiče ovog ljotićeveca, Boško „Ljotić“, „primi me“, da ga podsetimo da je on taj koji je išao kod Aleksandra Vučića i molio ga da s njim razgovara, da mu on kao nešto pametuje, da bi ga ovaj primio. Pa kad nije hteo, onda je postao navodno opozicija. On ne zna ni kome je opozicija, ni koga podržava.

On bi sad u Dragačevu tamo da se predstavi, da ih podseti da je on nekakav vajni nacionalista, a onda im dovede Sandu za koju je „Oluja“ legitiman čin, koja tvrdi da je u Srebrenici bio genocid. Onda ljude zbunjuju, kažu – čekaj, jesi li ti više onaj nacionalista kao što si se nekad predstavljao ili si sad ovaj novi, presvučeni? Što je, naravno, tačno, to da je novi, presvučeni, da nikada nije ni bio iskreni nacionalista. On njima sada dovodi i Đilasa i Jeremića. Pa onda, nisu ljudi zaboravili da je išao kod Skota, da se slikao sa Čedom, da se slikao sa Vukom Jeremićem. Znate, ne može neko takav da ode u Dragačevo i kaže – braćo Srbi i sestre Srпкиnje, ja Srbin. On Srbin po rođenju jeste, ali nije nacionalista.

On sad ima jedan ozbiljan problem. On je sad u društvu onih koji će, kad to bude, u septembru ili ne znam kada, većina njih, izaći na gej paradu, a on je na taj dan sve do ove godine organizovao nekakvu porodičnu šetnju i sad ne zna šta će da radi, da li će na gej paradu, da li će na porodičnu šetnju. Foliranje je bila porodična šetnja; srce, savest, razmišljanje je upravo ono s kim je sada: Boris Tadić, Vuk Jeremić, Đilas, Sanda, ovaj, kako se već zove, predsednik demokrata itd.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Idemo dalje, zatvaramo krug replika.

(Sanda Rašković Ivić: Replika.)

(Dijana Vukomanović: Replika, ne može tako.)

(Nataša Sp. Jovanović: Poslovník, kod mene Poslovník.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Dragana Barišić.

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministri, poštovane kolegínice i kolege, danas je pred nama veoma važan set zakona i mene ne čudi agresija poslanika iz kruga ljotićevecko-tajkunskog Đilasovog saveza, jer iz dana u dan dožive debakl gde god se prošetaju.

Tako su pre par dana u mom Kruševcu pokušali da izvedu neku protestnu šetnju, skupili se iz svih gradova, od Leskovca do Beograda, i skupiše jedva 150 duša da napune salu Kulturnog centra. I time se hvale na sva usta, predvođeni koordinatorom i svim ostalim navodno povređenim iz tog njihovog saveza.

Ali oni zaboravljaju da građani Srbije ne zaboravljaju i sećaju se dobro onog stanja koje su ostavili 2012. godine. Evo, danas mi možemo da se pohvalimo time da je budžet za narednu godinu za Ministarstvo zdravlja uvećan za 7,7%, da smo u jednom danu vratili javni dug koji su nam oni ostavili, i to od 1,3 milijarde dolara. Šta su oni ostavili osim – zatvorene fabrike, 400.000 radnika na ulicama i bedu, pa ne možemo godinama da oporavimo našu zemlju od njih? I oni bi ponovo da se vrate i da haraju Srbijom. E pa, neće moći.

Pominju često i gospodina Bratislava Gašića. Pa, gospoda treba da znaju da je Bratislav Gašić u Kruševcu ostavio novo lice time što je odgovornom politikom, na čelu sa predsednikom Republike gospodinom Vučićem, doveo grad do neprepoznatljivog izgleda sada. A njihov Đidić, Milivojević i ostali pajtosi iz Kruševca koji sad predvode Savez ostavili su pustoš, zatvorenu fabriku „14. oktobar“, zatvoren „Trajal“, „Merimu“ i sve ostale fabrike. Grad koji je do 2002. godine bio četvrti u staroj Jugoslaviji oni su na najniže grane spustili, i sad bi ponovo da vladaju.

Mene oduševljava to što je u tom savezu u Kruševcu sada, između ostalog, i gospodin Milivojević, poznatiji ovde kolegama kao „Primerak“, tako da će s njim, od onih 0,3% koje su imali na prethodnim izborima, sada imati sigurno 0,03. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Barišić.

Gospođa Sanda Rašković Ivić, po amandmanu.

(Nataša Sp. Jovanović: Po Poslovniku sam se javila još pre par minuta.)

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Ja sam tražila repliku na izlaganje gospođe Radete, koja me je pominjala. Dakle, Vojislav Šešelj i nekoliko ljudi iz njegovog najbližeg okruženja, među kojima je gospođa Vjerica Radeta jedna od perjanica, bave se političkim trbuhozborstvom. Šešelj je poznat kao omiljeni opozicionar svake vlasti...

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Rašković Ivić, znači, vi govorite po amandmanu. Nemojte...

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Ja govorim o replici, jer ja sam pomenuta.

PRESEDAVAJUĆI: Nema replike, molim vas.

(Radoslav Milojević: Kako nema, pomenula je Vjerica.)

Po amandmanu može. Ne bih želeo da s vama ulazim u takvu vrstu duela i razgovora, molim vas da govorite po amandmanu, jer sam zatvorio krug replika po amandmanu koji je prošao. Sada smo na potpuno novom amandmanu dr Dragane Barišić. Molim vas da ovu raspravu napravimo koliko god je moguće korektnom.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Ako ćemo raspravljati po amandmanu gospođe Barišić, onda i tu mogu da kažem par reči, a to je da se vidi...

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Molim?

I tu možemo da vidimo da se ovde radi o pričanju bajki za koje su zadužene kolege iz SNS-a, za koje ih je lično zadužio Aleksandar Vučić.

Naime, ceo ovaj diskurs koji slušamo, ne samo danas, ne samo juče, nego sve vreme, jeste jedna velika bajka o uspesima i čitanje napisanih literarnih sastava, pa je tako i koleginica Barišić, koja je inače psihijatar i moja koleginica, to pročitala i izdeklamovala.

Ja sam zaista tužna kada vidim da neko ko je lekar, još psihijatar, može da se ponaša sasvim u neskladu sa vlastitom savešću i u neskladu s istinom. Ona ne radi ništa drugo nego daje svojim političkim biračima političke „bensedine“.

Tome se svakako priključuje gospođa Radeta, koju moram sada da pomenem iako ste rekli da je zatvoren taj krug replika, koja me je pomenula u najgorem mogućem kontekstu iznoseći jedan veliki deo laži i oslanjajući se na hrvatski tisak.

Nije nikakvo čudo što Vojislava Šešelja nije glas da on nije ništa drugo nego jedan najobičniji hrvatski špijun i čovek koji radi za Hrvate, pa onda, eto, imamo i stalno zaklinjanje i pozivanje na napise hrvatskog tiska. Oni koji se pozivaju na napise hrvatskog tiska, neka im to služi na čast.

(Dragana Barišić: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Nataša Jovanović, povreda Poslovnika.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Ja sam se javila, kolega Marinkoviću, još pre deset minuta, posle izlaganja Boška Obradovića.

Naime, trebalo je da vi, kao jedan, pre svega...

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Jovanović, molim vas, ja vodim sednicu, ne vodite je vi. Ako želite da govorite o mojoj povredi Poslovnika posle govora dr Dragane Barišić i dr Sande Rašković Ivić, to je meni prihvatljivo, ali nemojte preuzimati na sebe da rukovodite sednicom i da reklamirate Poslovnik na ono što je bilo i što je prošlo, molim vas.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Povredili ste član 27, povredili ste član 107. jer niste zaštitili dostojanstvo Narodne skupštine.

Naime, bili ste u obavezi da zaštitite vašu koleginicu i potpredsednika Skupštine gospođu Vjericu Radetu od agresije i, rekla bih, zaista neuračunljivog ponašanja Boška Obradovića. Vi ste mirno sedeli i ćutali. Insistiracu da se Skupština izjasni o ovom u danu...

Njemu to nije prvi put. On je na jednog člana RIK-a fizički nasrtao, naravno po direktivi Skota i onih koji su napravili veliku prevaru od Boška Obradovića i tog takozvanog pokreta Dveri. Zatim, kroz nasrtanje na predsednika Skupštine, a sada i verbalni nasrtaj na koleginicu Radetu. Vi ste to oćutali.

Šta da očekujete od čoveka koji se na današnji dan koji je veliki verski praznik, a zaklinje se da je veliki Srbin i pravoslavac, tako ponaša prema jednoj

ženi? Šta da očekujete od čoveka koji izmišlja i laže o svojim posetama najvećoj srpskoj svetinji, Hilandaru? Da to ne govorimo samo SRS i ja, svedoči Miloš Stojković, verski analitičar, koji je više puta u javnosti davao intervju i rekao da Boško Obradović izmišlja, da je prevario SPC i monahe na Hilandaru, pa čak da je i on lično morao iz restorana „Kraljevo“, koji se nalazi preko puta Pokreta Dveri, da mu donosi novac.

Gledam juče i danas, on kao koordinator svih ovih izdajnika sa kojima se udružio... Pa, sada da čujem šta će oni da dobacuju. A oni to jesu, jer su izdali Srbiju; oni i sada rade po nalogu srpskih neprijatelja, u veoma teškoj situaciju po naš narod na Kosovu i Metohiji. Šta da očekujete od nekog takvog, koji je čitavu svoju platformu pokušaja političkog delovanja zasnovao na lažima?

(Predsedavajući: Hvala.)

Još samo jednu rečenicu, gospodine Marinkoviću.

PRESEDAVAJUĆI: Ne mogu da vam dam još tu rečenicu jer stvarno je isteklo vreme i moraću, kao gospodinu Milojeviću, da vam oduzmem od vremena poslaničke grupe.

(Nataša Sp. Jovanović: Samo pokušaj.)

Moram to da uradim stvarno, jer moram da uvedem neki red.

(Vjerica Radeta: Kako ćeš njemu da oduzmeš kad on nema?)

Tako da vodite svi računa da poštujemo Poslovnik. Ja neću ovde... Pokušavam da budem neki mirotvorac, korektan prema svima, da imamo normalnu sednicu Parlamenta, a vi to zloupotrebljavate. Okej, sada ću početi da striktno koristim odredbe Poslovnika. Hvala.

Reč ima narodni poslanik dr Dragan Vesović, povreda Poslovnika.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Upravo ste učinili ono zbog čega sam ja reklamirao Poslovnik.

(Mihailo Jokić: Sedi onda.)

Želeo sam da zaštitite dostojanstvo Narodne skupštine, jer mislim da nije dostojanstveno reći kolegi da je neuračunljiv.

A na dobacivanje od kolege iz SNS-a da sednem, naravno da ću da sednem, samo da iskoristim priliku da kažem da se prema svecu trojari pišu. A braći u Manastiru Hilandar, bratu mom u Hristu Metodiju i svoj u Hristu bratiji, čestitam slavu Manastira Hilandar Vavedenje presvete Bogorodice, kad već nisam u prisustvu da s njima delim radost današnjeg praznika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima Vjerica Radeta, replika, pa onda dr Dragana Barišić.

VJERICA RADETA: Sanda Rašković Ivić je nešto najnemoralnije što postoji u ovom parlamentu. Ona je žena koja je kao predsednik stranke došla u Narodnu skupštinu – sad, kako ju je Skot ugurao, to je drugi deo priče – i stranci čiji je bila predsednik otela mandat; u međuvremenu je ne znam ni ja čija bila,

a sada je valjda kod Vuka Jeremića potpredsednik. Da li postoji nešto gore što može da se desi u Narodnoj skupštini i nešto što može da okalja lice Parlamenta kao to što je uradila Sanda Rašković Ivić? To je činjenica.

S druge strane, ono što je ona malopre govorila... Ja ću da podsetim Sandu Rašković Ivić na nešto što je njen tata Jovan Rašković govorio u leto 1990. godine. U razgovoru sa Franjom Tuđmanom i Slavenom Leticom Jovan Rašković je rekao, u leto 1990. godine: „Moja žena je Hrvatica. Moji unuci su Hrvati i ja želim da oni ostanu Hrvati, da ne bi imali kompleks zato što žive u Hrvatskoj“. E pa sad, ko ima interesa da za nekoga špijunira, to neka zaključe ljudi koji gledaju ovu Narodnu skupštinu a, bogami, i svi narodni poslanici.

Dakle, nemojte da se igrate, gospodo, da ulazite u igru tamo gde ne možete da pobedite. Vodite računa o sebi, o svom moralu, o svom integritetu.

A pošto to nema, onda mora da pronalazi, da laže, da nekog drugog ovo ili ono...

To što se njima ne dopada što ne mogu sa Srpskom radikalnom strankom... Ne mogu, ne bi nam valjda palo na pamet da idemo, daleko bilo, u koaliciju s ovom „agencijom za SIS“. Naravno, oni su gori od SNS-a. Mi smo opozicija i jednima i drugima i mi želimo da pobedimo SNS, ali da je mi pobedimo, a ne da šljam dođe posle njih.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Sanda Rašković Ivić: Replika.)

Puna mi je lista ovde. Otišlo smo stvarno predaleko, do Slavena Letice.

(Sanda Rašković Ivić: Replika!)

(Dijana Vukomanović: Porodicu joj napadaju!)

(Boško Obradović: Proziva joj oca!)

(Radoslav Milojević: Na šta ovo liči? Oca su joj prozvali. Ona ima obraza za razliku od tebe.)

Određujem, u skladu sa članom 112, pauzu. Ne može da se radi, nemojte se ljutiti, u ovakvim uslovima. Ili ćemo da radimo, ili nećemo da radimo. Hvala.

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Nastavljamo sa radom.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

(Marinika Tepić: Poslovnik.)

(Radoslav Milojević: Poslovnik.)

(Aleksandra Jerkov: Poslovnik.)

(Boško Obradović: Poslovnik.)

(Sanda Rašković Ivić: Poslovnik.)

Dao sam pauzu posle pozivanja na član 112.

Reč ima, po amandmanu, dr Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, jedan od prethodnih govornika je rekao – kako vam nije jasno šta opozicija radi. Pa jasno nam je šta jedan deo opozicije radi.

(Boško Obradović: Pa ti si pričao za Aleksandra Vučića i Tomislava Nikolića da su lopovi!)

Ramuš Haradinaj je rekao da će takse od 100% za proizvode iz centralne Srbije ...

(Boško Obradović: Kako te nije sramota?)

(Radoslav Milojević: Sedi dole!)

Samo vi vičite.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Martinoviću, izvinjavam se.

Ja znam da vi ovde želite da napravite neki kaos, incident, da nas izazovete da vas opominjemo, ali neće vam to uspeti.

(Radoslav Milojević: Ti praviš incident! Daj nam reč po povredi Poslovnika!)

Molim da obezbedimo kolegi Martinoviću da se obrati građanima i Narodnoj skupštini.

Izvolite.

(Boško Obradović: Poslovnik!)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dakle, Ramuš Haradinaj je rekao da će takse od 100% biti ukinute ili onda kada Srbija prizna nezavisnost Kosova i Metohije ili kada Aleksandar Vučić padne s vlasti.

(Boško Obradović: Poslovnik!)

Taj peščani sat koji je Ramuš Haradinaj postavio polako curi. Ovo je sada sve pešadija Ramuša Haradinaja. Bilo bi dobro da znamo ko ima koji čin. Bilo bi dobro da znamo ko ima koji čin u vojsci Ramuša Haradinaja. Na primer, ovaj „žuti“ koordinator, on bi mogao da bude general-lajtnant Ramuševe vojske. Ovaj ovde, što je upropastio Smederevsku Palanku, mogao bi da bude npr. potpukovnik.

(Radoslav Milojević: Sedi dole ...)

Ovaj bivši ministar pravde ...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojeviću, izričem vam opomenu.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: ... Mogao bi da bude major u vojsci Ramuša Haradinaja.

Dakle, građanima Srbije je sve jasno. Ovo je vojska Ramuša Haradinaja.

(Slaviša Ristić: Sa tobom je napravio vladu!)

Oni su poslani u Skupštinu Srbije da naprave kaos u Srbiji ...

(Boško Obradović: Prodao si dušu Haradinaju!)

... Zato što ističe rok koji im je odredio. Razumete o čemu se radi? Njima je Ramuš Haradinaj odredio rok.

(Boško Obradović: Gde ti je Ramuš?)

Zato su tako nervozni. Njima je Ramuš Haradinaj odredio rok od petnaest dana da moraju da sruše Aleksandra Vučića sa vlasti i taj peščani sat curi. Čovek je dao silne pare, a znate kakvi su Šiptari – hoće oni da daju, ali onda su nezgodni kad vam daju pare a vi ne odradite posao. E, zbog toga su oni tako nervozni. Ističe taj rok od petnaest dana, a nikako da sruše Aleksandra Vučića. Zato žuti prsluci, zato pozivi na nasilje, zato pozivi na paljenje Beograda, zato pozivi na rušenje.

Mnogo je nervozan ovaj „žuti“ koordinator.

Probajte još jedan žuti prsluk da obučete.

Nešto što je mnogo važnije...

(Boško Obradović: Vрати plate koje si pokrao narodu.)

Nešto što je mnogo važnije. Kao što znate, pre nekoliko dana jedan o tzv. lidera Saveza za Srbiju, Nebojša Zelenović, žalio se Savetu Evrope u Strazburu kako ga vlast u Republici Srbiji ugnjetava, odnosno kako se ugnjetavaju prava gradonačelnika Šapca zato što je on iz opozicije.

Sad ću vam pročitati samo jedan deo iz izveštaja DRI o poslovanju Grada Šapca za 2015. godinu, i bilo bi dobro, gospodine ministre, da ovo čujete, pa da vidite da Nebojša Zelenović nije nikakav politički mučenik, nego čovek koji je finansijski upropastio Grad Šabac, koji je toga svestan i onda pokušava da od sebe napravi političkog mučenika, pa se žali svojim političkim saveznicima u Savetu Evrope kako ga navodno mi iz Srpske napredne stranke ugnjetavamo. Ovo je, inače, samo jedan deo iz izveštaja DRI o poslovanju Grada Šapca.

A tu je i šabački „nahijski knez“, zna on najbolje o čemu se radi.

(Dušan Petrović: Može li replika?)

Naknada za korišćenje gradskog građevinskog zemljišta se, saglasno odredbama člana 45. Zakona o komunalnim delatnostima, ne utvrđuje od 1. januara 2014. godine. Ostvareni prihod u 2015. godini iznosi 43.801.000 dinara, što je 1.199.000 dinara manje od planiranih prihoda. Ostvareni prihod se odnosi na naplaćena potraživanja iz ranijih godina. Nenaplaćeno potraživanje na dan 31. decembra 2015. godine iznosi 178.613.000 dinara. Prema izjašnjenju odgovornog lica, poslato je 1.150 opomena i 139 rešenja o prinudnoj naplati.

Prihodi od davanja u zakup, odnosno na korišćenje nepokretnosti u državnoj svojini koje koriste organi, gradovi i indirektni korisnici njihovog budžeta, pa se onda kaže: „Grad Šabac raspolaže sa 12 jedinica poslovnog prostora ukupne površine 807 kvadratnih metara kojim upravlja JSP 'Stan' Šabac. Prezentovan nam je akt“, pazite ovo, Državnoj revizorskoj institucije prezentovan je akt, „iz 1966. godine, kojim je ovom preduzeću dat na upravljanje poslovni prostor kojim raspolaže Grad Šabac. Uvidom u Odluku o promeni osnivačkog akta JSP 'Stan' Šabac, od 7. juna 2013. godine, utvrdili smo da je Grad Šabac poverio ovom preduzeću da zaključuje ugovore o zakupu

i naplaćuje zakupninu i troškove korišćenja poslovnog prostora, odnosno da zaključuje ugovore o zakupu stanova.“

„Na osnovu izjašnjenja odgovornih lica u JSP 'Stan', na dan 31. decembra 2015. godine, svih 12 jedinica poslovnog prostora je izdato u zakup. Visinu zakupnine utvrđuje Nadzorni odbor preduzeća, a u slučaju novih zakupaca sprovodi se postupak usmenog javnog nadmetanja. Zakupnina se uplaćuje na poslovni račun preduzeća i ne uplaćuje se u budžet. JSP 'Stan' je u 2015. godini ostvarilo prihode od zakupa poslovnog prostora u iznosu od 9.421.000 dinara. Nenaplaćeno potraživanje po osnovu zakupa iznosi 1.263.000 dinara.“

Najgore od svega je sledeće: „Grad Šabac u svojim poslovnim knjigama“ – evo, tu je „nahijski knez šabački“, zna on o čemu se radi – „na dan 31. 12. 2015. godine vodi 72 stana kojima raspolaže na osnovu Zakona o stanovanju. Na osnovu izjašnjenja odgovornih lica“, među kojima je i gradonačelnik Nebojša Zelenović, „utvrđeno je da je korišćenje tih stanova do 2001. godine Grad regulisao zaključivanjem ugovora o korišćenju stanova. Nakon 2001. godine, propisana je obaveza zaključivanja ugovora o zakupu i naplaćivanje zakupnine. Grad je zaključivao ugovore o zakupu samo za one stanove za koje su podneti zahtevi za otkup. Korisnici navedena 72 stana“, dakle 72 stana u gradu Šapcu, „koriste ove stanove bez zaključenih ugovora i bez plaćanja zakupnine.“ Grad Šabac je time ostvario manjak u budžetu od 9.421.000 dinara itd., itd.

Dakle, u pitanju su ljudi koji pljačkaju gradove kojima stoje na čelu. Nisu to nikakvi politički mučenici, nisu to nikakvi opozicionari. To su ljudi koji sistematski upropašćavaju lokalne samouprave kojima stoje na čelu, a tipičan primer takve lokalne samouprave koju sistematski upropaštava „kavez za Srbiju“ jeste Grad Šabac. Zbog toga SNS skreće pažnju građanima Srbije i građanima Šapca da su u pitanju ljudi koji se bave kriminalom, koji su na sebe navukli odela političara da bi se spasli od krivičnog progona i da bi se spasli od zatvora. A kako se to radi, to je Nebojšu Zelenovića naučio njegov politički otac, „nahijski knez šabački“, ovde prisutni Dušan Petrović.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Ima puno prijavljenih. Da li se neko javlja za povredu Poslovnika?

Reč ima dr Sanda Rašković Ivić.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Gospodine predsedavajući, ja reklamiram član 107, dostojanstvo Narodne skupštine.

Naime, vi ste prekršili ovaj član time što ste dopustili gospođi Vjerici Radeti da vređa, ne samo mene kao narodnog poslanika, mene to nije mnogo briga, jer od ljudi kao što je ona čovek da se plaši da ga ne pohvale, a kada ga pokude i kad mi kaže da sam nešto, da mi ona kaže da sam nešto najnemoralnije, onda ću to shvatiti kao kompliment. Međutim, ono što nikako ne mogu da

dozvolim jeste prebrojavanje krvnih zrnaca i vređanje i iznošenje stvari o mom pokojnom ocu Jovanu Raškoviću, koji je ikona mnogih krajiških Srba, kojeg mnogi Srbi u Srbiji i širom bivše Jugoslavije i dan-danas, više od 26 godina od njegove smrti, poštuju. Gospođa Radeta je pokazala jedan neviđeno nekrofilski poriv, jer ona se spori i napada Jovana Raškovića, broji krvna zrnca njegove porodice. Ona je i onu nesrećnu Hatidžu takođe napadala, znači, opet mrtvu ženu, i za to se izgleda specijalizirala.

Još bih nešto rekla. Takođe, vi dozvoljavate, gospodine predsedavajući, da ovde gospodin Martinović i ostalo društvo iz Srpske napredne stranke sistematski vređaju sve ljude, ne samo iz Saveza za Srbiju nego i druge narodne poslanike opozicije, a upravo su oni konjica Ramuša Haradinaja, u kojoj se ne zna ko je konj, a ko je jahač.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.) Hvala.

Reč ima dr Dragana Barišić, povreda Poslovnika.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući. Član 108, o redu na sednici Narodne skupštine starate se vi. Još malopre sam imala pravo na repliku jer je moja uvažena koleginica neuropsihijatar, ali iz suprotnog tabora, iz Đilasovog tajkunsko-ljotičevskog režima, rekla i imala nešto protiv što ja govorim po amandmanu, koji imam pravo da podnesem i da ga branim, i spominjem svoj grad.

Ne stidim se toga da kažem da sam Srpkinja, da dolazim iz Kruševca, mog voljenog Kruševca, i da govorim o gradu u kome živim i u kome rastu moja deca. Inače, politika koju predstavljam jeste politika gospodina Aleksandra Vučića i ponosim se time i, za razliku od onih čije govore pišu strane ambasade i skupocene bunde, govore koje izlažem u ovoj skupštini pišem ja lično. U stvari, ne pišem ih, nego ih govorim iz glave, jer je jednostavno ono što je urađeno u prethodnih nekoliko godina vidljivo i građani to potvrđuju iz izbora u izbore.

Inače, kada čujem moju uvaženu koleginicu da kaže da je „Oluja“ legitimna vojna akcija, ja se stidim što sam koleginica iste jer smatram da je „Oluja“ najmonstruozniji zločin protiv srpskog naroda. Zato je sramota da neko u ovom domu bilo šta kaže na tu temu a da ne osudi zločin protiv srpskog naroda.

Šta može da priča, da misli bolje ovom narodu, da se zalaže za bolju Srbiju? Pa njen pokojni otac se prevrće u grobu kad vidi s kim je sada i šta radi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

VERICA RADETA: Član 32.

Najpre, gospodine Marinkoviću, ja ne mogu, recite gospođi Sandi Rašković Ivić, pošto ja po Poslovniku govorim, tačno kako treba, recite Sandi Rašković Ivić da ja ne mogu ni za šta da se „specijaliziram“, ja mogu da se specijalizujem eventualno.

Istina je da ja nisam prebrojavala njena krvna zrnca i njene dece, nego je to radio njen tata. Ja sam samo citirala Jovan Raškovića. To što on nije živ zaista nema nikakve veze. Znae, ta floskula „o mrtvima sve najbolje“, to je nešto što je apsolutno neprihvatljivo; svi ćemo mi jednog dana biti mrtvi i, naravno, o svakome će se govoriti ono što je zaslužio dok je bio živ, pa tako i o meni, a bogami i o Sandi Rašković Ivić. Pamtiće generacije Srba da je ona istom tom Slavenu Letici u emisiji rekla da je „Oluja“ legitiman čin ustaške vojske.

(Sanda Rašković Ivić: Lažeš.)

To je istina. Kao što je istina da je njen tata Jovan Rašković rekao Franji Tuđmanu i Letici da smo mi Srbi lud narod.

Dakle, sve je to apsolutno istina, sve je to ostalo nezabeleženo i zaista je jadno da se neko na ovaj način pere i stidi svoga oca. Ako je to rekao, rekao je. Ako je ona... Ali je problem, veći problem to što je ona posle svega opravdala „Oluju“ kao legitiman čin i što je rekla da je u Srebrenici bio genocid.

Ja sam s njom bila u jednoj emisiji i dokazala sam joj da je ona sve to rekla. Imala sam sve crno na belo, pa je ona rekla – ja sam samo ponovila šta je rekao voditelj. Zamislite! Rekao voditelj i ona to ponovila. I rekao Slaven Letica, i ona to ponovila. Dakle, ne može Sanda Rašković Ivić da se opere od onoga što je rekla, može koliko god hoće i može da se specijalizira za šta god hoće, ali njena specijalnost je – nemoralna žena i narodni poslanik. Nemoralna.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

(Poslanici opozicije: Na šta ovo liči?)

(Maja Videnović: Opomenu joj daj.)

(Poslanici opozicije negoduju.)

Ja još jednom moram da pozovem da ...

Vi očigledno imate isti scenario kao juče. Juče ste mobingovali Maju Gojković, danas mene i kolegu Arsića. Pokušavate ...

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Ne.)

Zbog nemogućnosti da nastavimo po ovom amandmanu, dajem pauzu, u skladu sa tačkom 112, od pet minuta.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

(Boško Obradović: Replika.)

(Sanda Rašković Ivić: Replika.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik mr Igor Bečić.

Izvolite, kolega Bečiću.

IGOR BEČIĆ: Poštovani predsedavajući, sve maske su pale u ova dva dana, jer ovde je na sceni specijalni rat protiv Srbije. Poslednji postupci Prištine predstavljaju teško kršenje CEFTA sporazuma, čime se ugrožava pravo na život Srba na Kosovu i Metohiji i, takođe, regionalna stabilnost. Oslobođanje zločinca Nasera Orića i njegove pretnje Vučiću, izjave Hodžaja i njegovi pozivi i pritisci na stvaranje antisrpskog pakta, pripreme zločinaca u Prištini za formiranje vojske Kosova 14. decembra i krajnji cilj – proterivanje srpskog naroda sa Kosova i Metohije jer mu se onemogućava opstanak.

Mesecima do sada bila je prazna sala prekoputa, a onda je samo jedna tranša dolara i šaka evra od Đilasa i onih koji žele Srbiju na kolenima dovoljna da se sala napuni opozicionarima koji su samo jednu rečenicu naučili iz Đilasovog programa i naloga – mrzimo Vučića, mrzimo Srbiju.

Oni koji su izbacivali cele poslaničke grupe iz ove sale danas govore o urušavanju Parlamenta.

Činjenica je da je Srbija, sa predsednikom Vučićem na čelu, počela da postiže pobeде, sprovodi uspešno reforme, otvara radna mesta, ozbiljno podiže svoj međunarodni ugled i postaje lider u regionu, faktor stabilnosti i postaje međunarodno uticajna, i to za rezultat ima priznavanje kosovske nezavisnosti jedne po jedne zemlje.

Jasno je da zbog svega ovoga imamo da se udružuju oni koji žele da vide Srbiju na kolenima, lak plen da pljačkaju i otimaju. Oni koji svaki put kada je Srbiji teško pokušavaju praveći haos da destabilizuju Srbiju, oni koji najčešće napadaju kada krenu napadi, oni koji bi želeli da vide Srbiju na kolenima ne žele dobro svom narodu. Žele samo da se dodvore onima koji najviše plaćaju, da li je to Đilas, da li je Vuk Jeremić, da li su Amerikanci, Britanci, Hrvati, Albanci, nema veze, samo da je u čvrstoj valuti.

Pod izgovorom da se bore za prava građana, srpski opozicionari dela opozicije planiraju da u Beogradu primene francuski scenario, koji podrazumeva paljenje državnih institucija i kulturnih dobara. Protestuju u Narodnoj skupštini zbog cena goriva u Srbiji. Makron mora da razgovara i izađe u susret onima koji su zapalili pola Pariza. Da li ti to, Boško, pozivaš da se zapali pola Beograda? Ideja im je da paleći Beograd, pljačkajući radnje, bez straha da će izazvati krvoproliće, pokušaju da se dokopaju vlasti znajući da im na izborima to u skorije vreme neće poći za rukom.

Dok govore o tome da je Makron morao da izađe u susret onima koji su zapalili pola Pariza, Obradović zaboravlja da su sukobima u francuskoj prestonici stradale najmanje tri osobe i na stotine su povređene. Da li to želite u

Beogradu? Izgleda da Boško Obradović, kome nije strano da nasrće na žene, razume samo jezik nasilja i ne mari mnogo za žrtve.

(Boško Obradović: Da li si normalan?)

Na kraju, ne možete drugačije da skupite ljude na vašim skupovima pa dajete nadu huliganima da će, ako dođu na skup, moći da pale i pljačkaju u Beogradu.

Da li ćete, ministre, da oporezujete ove dobijene pare prekoputa, bar da građani Srbije imaju nešto koristi od toga? Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bečiću.

Maja Gojković ima reč.

(Narodni poslanici negoduju.)

Poznato je ovo nama sve, ne morate sve na bis da radite, pustite nas da radimo i učestvujte u radu najnormalnije.

Maja Gojković ima reč.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Da li smem ili ne smem? Mislim, da pitam ovu grupu od 12-13 poslanika koji urlaju već dva dana.

U čemu je problem? Mislim, ne razumem vas uopšte. Ne znam, je l' ste išli da spavate ili je ovo nešto novo danas, drugi čin „Umri muški“, šta?

Poštovani predsedavajući, molila bih da se vi izjasnite da li mogu da govorim o povredi Poslovnika ili da se povučem pod ovim pritiskom silnim. Evo, strašno sam se uplašila, od njih 13, 10 urla i ...

(Predsedavajući: Braniću to vaše pravo do kraja. Izvolite.)

Hajde, hvala vam. Znači, samo sam želela, ako kolege prihvate, 106, 108. Stvarno nemam nikakvu zlu nameru osim da kažem da je ovo vaše ponašanje stvarno smejurija jedna danas.

(Aleksandra Jerkov: Vi ste smejurija.)

Jeste, ja sam smejurija, ali vi čeznete da budete kao ja jednog dana. Polako, polako, ide život, još 20-30 godina i biće nešto od vas. Nije problem. Samo polako.

Znači, 106, nije dozvoljeno dobacivanje, nije dozvoljeno ometanje govornika na drugi način – znači, urlanje nije predviđeno Poslovníkom, Konstantinović zaboravio da napiše – kao i svaki drugi postupak koji ugrožava slobodu govora.

Na šta je ličilo ovo, predsedavajući, dok je poslanik Igor Bečić govorio, izlagao i – čitao?

Hoćete li vi da mu zabranite da čita? Hoće li demokratska opcija da zabrani da se čita? Šta da čitamo, to što ste vi pripremali? Hajte, molim vas.

Znači, dužni ste, po članu 108, da primenjujete, nemojte da se bojite, samo hrabro. Oni su hrabri samo kada su u grupi, kada ovde sede i urlaju na vas,

misle da ćemo mi da umremo od straha i prestanemo da primenjujemo Poslovnik.

(Aleksandra Jerkov: Što vi ne predsedavate?)

Ne znam da li znate da po onom roku koji je Veselji... A vi znate, to vam je drugar, na skupovima se baš ne bunite, i Haradinaj...

Nemojte da negodujete, znamo kako se ponašate, ne napuštate skupove zbog zvezdice, to je kod vas već rešena stvar.

Znači, rekli su da Vučić mora da padne za toliko i toliko dana. Ostalo je još četrnaest dana. Lepo da odete nešto da pojedete, da se presvučete, ravne cipele, stajaćete duže od četrnaest dana. Vučić pasti neće, zato što to ne zavisi od vas, nego od građana Srbije.

I pošto Veselji ne može da ga sruši iz Prištine, ne može da se približi ovamo, vi ste tu da pravite haos u Srbiji onda kada joj je potrebna podrška i kada je potrebna građanima Srbije koji žive na teritoriji Kosova i Metohije, koji su šokirani vašim ponašanjem, koji zovu ovde Parlament Republike Srbije, koji su očekivali da vi danas stojite ovde u ime slobode njihove i njihovih života, a ne da stojite ovde zbog lažnih povreda Poslovnika i zato što nemate šta da kažete i hoćete da srušite poslednji bastion odbrane Republike Srbije, a to je Aleksandar Vučić.

Nama je jasno šta radite i samo napred! Samo napred, građani Srbije vas gledaju.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Marko Đurišić: Poslovnik.)

(Marinika Tepić: Poslovnik.)

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Marko Đurišić: Poslovnik.)

(Aleksandra Jerkov: Poslovnik.)

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Znači, pošto oni urlaju na vas i pošto nije lako voditi sednicu ...

(Radoslav Milojević: Dva puta dobija reč po Poslovniku.)

Evo ih, samo kamere neka pokažu. Moram da vičem, jer urlaju pa me ne čuju dobro u prenosu.

Da li mogu da završim? Ne čujem sama sebe.

PRESEDAVAJUĆI: I ja vas vrlo teško čujem, ali izvolite.

Nadam se da će se urazumiti.

MAJA GOJKOVIĆ: Imam vremena, nije problem, oni nemaju vremena. Dakle, kada mi dozvole da vam odgovorim, ja ću odgovoriti. Ne mogu, znate koliko sam potrošila u apoteci već na one pastile da mogu da govorim, jer sam promukla, nadvikujem se sa poslanicima? Evo, sačekaću.

(Marko Đurišić: Poslovnik. Hoće ovako svi dobiti po Poslovniku?)

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

MAJA GOJKOVIĆ: Teško je, kao i u Haškom tribunalu, danas reći da ili ne, moram da objasnim zašto ne. Nije lako reći da ili ne.

(Maja Videnović: Šta je ovo? Kako je dobila reč?)

(Radoslav Milošević: Dva puta zaredom dobija reč. Daješ Maji da odgovori i po povredi Poslovnika.)

Pa ne, samo zato što vi...

Sačekacu, borim se za reč. Sloboda govora mi je ugrožena.

(Marko Đurišić: Poslovnik.)

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Radoslav Milošević: Poslovnik.)

(Aleksandra Jerkov: Poslovnik.)

Da li mislite da ćete napraviti neki rezultat ovim?

Po Poslovniku, Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Pa ja bih molila ako Boško Obradović može da mi da jedan žuti prsluk?

(Boško Obradović: Predsedavajući, Poslovnik.)

(Narodni poslanici negoduju.)

(Narodni poslanici pričaju uglas.)

(Boško Obradović: Nije normalno da ne daš ljudima da govore. Samo gore praviš.)

(Sandra Božić: Vрати se na mesto.)

(Narodni poslanici pričaju uglas.)

Znate kako se ovo završava? Počnu da vas tuku. Doživela sam ja to, nije problem.

Znači, molila bih da mi dozvole da se izjasnim.

(Aleksandra Jerkov: Poslovnik.)

Da li mogu da se izjasnim, da me čuju, jako je važno zbog zapisnika? Nije sednica regularna ako se ne izjasnim.

Molim vas, predsedavajući, da napravite red u sali, da zamolite Boška Obradovića da nama da žute prsluke, jer nas maltretiraju. Mislim, isto onako da ga skinu kao što ga je skinuo kada je išao na ručak. Ne nosi ga stalno, da da nama.

Da li vidite kako to izgleda samo kada neko uzme pa ih imitira? Samo sam htela da pokažem kako se ponašaju, ništa više.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam.

(Narodni poslanici pričaju uglas.)

(Narodni poslanici negoduju.)

Neću vam apsolutno dozvoliti da tako delujete i da destruktivno delujete na rad Narodne skupštine i ove sednice.

Nastavljamo sa radom.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Radoslav Milojević: Poslovnik.)

(Narodni poslanici pričaju uglavnom.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite, dr Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri, kolege poslanici, moj amandman se odnosi na Centralni registar, koji je elektronski servis za operativno ... , pušten za rad, koji podrazumeva da svi građani Srbije mogu u svakom trenutku da znaju da li su prijavljeni ili odjavljeni kod svojih poslodavaca i mogu tačno da znaju da li je njihov radni status definisan od strane poslodavca.

Ali mi danas imamo situaciju u Parlamentu da neki poslanici ne žele uopšte da razgovaraju ni o ovom zakonu i mislim da su, predsedavajući, u prilici da daju širu temu, tj. da pričamo i o budžetu Srbije i mislim da je ovaj amandman, kao i svi amandmani mojih kolega, u cilju poboljšanja zakona koji upravo radi na digitalizaciji Srbije.

Kada pričamo o cenama goriva, mislim da ste imali priliku da u prisustvu ministra energetike pitate za cenu goriva, da vidite da je cena goriva manja nego što je prošle godine bila, da cenu goriva definiše cena sirove nafte i cena koja se odnosi na deo akciza uslovljena kursnom razlikom rasta dolara.

(Poslanici opozicije dobacuju.)

(Predsednik: Izvinite, kolegice, ja se vama izvinjavam.)

Ništa, sada obrazlažem, predsedavajuća, da čujete koji problemi muče one koji žele ovde da čuju odgovore na pitanja kroz određene povrede Poslovnika, a koji ne žele da kažu da li se slažu s onima koji uvode takse od 100% Srbima koji žive u Kosovskoj Mitrovici ili se protive tome, jer će budžet Srbije morati da podrži taj narod koji živi na Kosovu i Metohiji i da omogući normalan život ljudima tamo. Znači, budžet Republike Srbije definiše i davanje iz budžeta Srbima koji se nalaze na prostoru Kosova i Metohije.

Na poslanicima je ovde, svima, da se izjasne šta misle o problemima koji su se desili u istom trenutku i kod Srba koji žive u Crnoj Gori, i onih koji su u Makedoniji i onih koji su u Republici Srpskoj i kako to da odjednom preko noći projekat „velike Albanije“ počinje da živi na ovim prostorima. To su sve teme o kojima možemo ovde da pričamo...

(Marko Đurišić: Ne možemo reč da dobijemo, pa zato pričamo. Ko je glasao za Kadrija Veseljića?)

... Pa čak i kada je u pitanju budžet Republike Srbije, a pogotovo kada je Centralni registar kao...

PRESEDNIK: Marko Đurišić, opomena. Ne možete ovako da se ponašate.

(Marko Đurišić: Samo vi meni dajte reč.)

Ne možete da ometate koleginicu i da joj dobacujete sve vreme.

(Marko Đurišić: Samo vi meni dajte reč.)

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem vam, predsedavajuća.

PRESEDNIK: Ostavite je da završi svoj govor i nemojte da se ponašate, niko se ovde u Parlamentu ne boji.

(Marko Đurišić: Samo vi meni dajte reč.)

Hoće, samo da završi kolegunica.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Završila bih na kraju da se vlast osvaja na izborima, a ne na ulici, i nikakvi žuti prsluci neće doneti vama ni građanima Srbije nešto dobro.

Prema tome, plan, program, predlog, rešenja, izvol'te, dajte neka građani odluče o tome na izborima.

PRESEDNIK: Marko Đurišić, imate minut i 49 sekundi i to je vaše vreme.

(Marko Đurišić: Dajte mi reč.)

Apsolutno pokušavam, ali kada bi vas kolegince koje stoje iza vas pustile da govorite.

(Poslanici opozicije dobacuju.)

Da, samo što ste svi prijavljeni.

To možete da pričate nekom drugom.

Onda ću ih ja odjaviti.

(Poslanici opozicije dobacuju.)

Ko više? Svi vičete.

Niste svi, ipak ima i nekih kod vas koji ne žele da se pridruže ovom cirkusu.

(Marko Đurišić: Da li mogu ja da dobijem reč?)

Može svakako, neka se odjavi Aleksandra Jerkov, neka se odjavi Marinika Tepić itd., da naprave prostora. Nemojte da se pravite da ne znate kako funkcioniše sistem.

Hajte ponovo, izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Imam minut i 49 zato što nemam petnaest sati, koliko ste ukrali objedinjujući raspravu, ali je više nego dovoljno da pročitam vest od 7. septembra 2017. godine – za predsednika parlamenta Kosova izabran je Kadri Veselji, za njega je glasala Srpska lista.

Potpredsednik parlamenta gospodin Simić, predstavnik Srpske liste, izjavljuje – idemo sledećeg dana na konsultacije kod predsednika Aleksandra Vučića da vidimo da li ćemo u vladu.

Ko je ovde Haradinajeva vojska u Srbiji? Ko je ovde Tačijeva vojska u Srbiji? Da li oni koji su Haradinaja izabrali za predsednika vlade Kosova ili mi koji smo bili protiv toga? Možete da ponavljate te laži koliko god hoćete puta...

(Isključen mikrofoni.)

PRESEDNIK: Hvala, prošlo je vaše vreme.

(Marko Đurišić: Ja imam minut i 49 sekundi.)

Minut i 49, proverite u sistemu.

(Marko Đurišić: Posle 47 sekundi ste mi oduzeli reč!)

Dobićete opomenu svi, ne možemo ovako da radimo.

Nemojte da urlate na mene. Nisam ovde u Parlamentu da biste se vi izživljavali.

(Aleksandra Jerkov: Ne, mi smo da biste se vi izživljavali.)

Aleksandra Jerkov, nemojte da dobacujete, vas ama baš ništa nisam pitala, ništa. Ne komuniciram sa vama.

(Maja Videnović: Vi ste učiteljica?)

Nisam ja učiteljica, nego vodim sednicu, a vi ste slika i prilika vaše političke opcije. Tako je.

Jako je ružno, gospodine Đurišiću, vi ste u ovom momentu napali Srbe koji žive na Kosovu i Metohiji i vi njih osuđujete što se na svoj način bore za opstanak na toj teritoriji. Lako je vama u centru Beograda da držite pridike i da se smežete poslanicima Srpske liste na Kosovu i Metohiji. Vi nešto znate o njihovom životu?

Pauza pet minuta, ovo stvarno... Prevazišli ste sami sebe. Prevazišli ste sami sebe danas.

(Marko Đurišić: Šta ste rekli tamo? Ko je prijatelj Veseljija?)

PRESEDNIK: Svima ću izreći opomene, svima, za ovo ponašanje.

Vaš zadatak je da napravite kaos u Srbiji. Neće vam uspeti. Niko se ovde sa ove strane neće valjati u blatu koje ste sami pripremili. To da vam bude jasno.

(Marko Đurišić: Nisu ovo devedesete. Niko se vas ne plaši. Minut jedan mi dajte da govorim.)

Tako je. Mene ne može niko da se plaši, mene ste i fizički tukli. Juče ste me vređali, brutalno. To su žene, vaše poslanice, svaka vam čast. Dame, koje se smeju na uvredu jednoj ženi koja se bavi politikom 28 godina. Sram vas bilo! Nijedna se nije setila da se izvini ovde danas, nijedna.

(Marko Đurišić: „Sram te bilo“ nije uvreda? Ja sam dobijao opomene za „sram te bilo“.)

Rukom nemojte da pokazujete na mene.

Da, da, Marko Đurišić, sve je jasno.

(Marko Đurišić: Nemojte da me psujete. Zašto me psujete?)

Ja sam vas opsovala? Sram vas bilo.

Tako je, samo puno opravdanja za vašeg ministra kulture. Samo napred.

(Posle pauze.)

PRESEDNIK: Da li želite da iskoristite vaše dvadeset tri sekunde ili ne?

(Poslanici opozicije dobacuju.)

Vas nisam pitala, samo Marka Đurišića. Nema potrebe da vas petnaestoro više šta hoće.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

I te dvadeset tri sekunde sasvim su dovoljne da kažem da ste vi ti koji ne vodite brigu o Srbima na Kosovu i Metohiji. Vi koji tajno pregovarate sa Tačijem u poslednje dve godine, vi koji ste napravili dogovor po kojem će nekoliko desetina hiljada Srba, ako se progura dogovor o razgraničenju, ostati van Srbije.

To je onaj koji ne brine o interesima građana... (Isključen mikrofoni)

PRESEDNIK: Evo, potrošili ste sada, imali ste i tri sekunde više.

Da li reč želi Zoran Živković? (Da.)

Vi imate vreme i u sistemu ste.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Koliko imam vremena?

(Predsednik: Ukupno sedam minuta i četrdeset pet sekundi, ako niko neće da govori iz vaše grupe.)

To je naša stvar.

Znači, naravno da je rasprava o budžetu najvažnija nakon rasprave o izboru Vlade. Pošto smo tu nesreću o izboru Vlade već imali, ova rasprava o budžetu je definitivno stvar koja je najvažnija u parlamentarnom životu jedne zemlje.

Predsednice, neki urlaju, pa bih molio da me zaštitite. Urlaju neki, kao što vi kažete, pa bih molio, ako mogu, da čujem tišinu.

Znači, treba se baviti činjenicama. Svaka ozbiljna rasprava mora da bude zasnovana na činjenicama. Činjenice su vrlo jasne. Ja sam pitao ministra finansija, koji je ponovo pobegao, da mi kaže koliko je bilo zaposlenih 4. marta 2003. godine. Juče i prekjue beži i ne kaže. Zašto? Zato što je tada bilo više zaposlenih nego danas, po svim relevantnim podacima. Ne po nekom statističkom šibicarenju, nego po podacima. To je očigledan dokaz, jedan od dokaza, da je ceo budžet prevara koja je napravljena, da li neko mali, da li neko veliki, u svakom slučaju, krade se maksimalno.

Činjenica je, takođe, da je jedna od prethodnica, gospođa Tomić, ako se ne varam, rekla u prepodnevnom delu sednice da je Hilari Klinton rekla da sve vlasti na Balkanu treba da budu srušene i da to sad ova ekipa koja ovde stoji radi. Tako ste rekli, ako se ne varam.

Samo da vas podsetim novom činjenicom – da je Vučić Aleksandar, predsednik vaše partije, bio u izbornom štabu Hilari Klinton da joj da podršku kad je bila na izborima protiv Trampa. Na pitanje jednog ozbiljnog novinara – a šta vam to treba, zašto ste tako odlučili, on je rekao – zato što sam pametan. I to je činjenica. Tramp je pobedio na tim izborima, i to je činjenica.

Činjenica je da svi oni koji pričaju da je rešenje u Srbiji da opozicija bojkotuje Parlament, da je to najveća glupost. I ova dva dana su dokaz za to. Tako treba da se nastavi svaki dan – i oni koji nisu došli danas, a iz ovog su dela, da dođu sutra. Tako se borimo za Srbiju, za Srbe i za sve druge.

Činjenica je da je osnovno merilo u budžetu koji je pred nama prevara i krađa. Evo, da vam kažem, vezano za budžet, šta su amandmani koje sam, između ostalih, i ja potpisao. Recimo, da se Narodnoj skupštini umanju 633 miliona i nešto za stavku – usluge po ugovoru, zato što je takva ista stavka, od 34 miliona, evo, i kod predsednika Republike – usluge po ugovoru. To je muvanje uvek. Imate to kod predsednika Vlade – 18 miliona; imate to u Ministarstvu spoljnih poslova – 12 miliona; imate to u svim ministarstvima. To mu dođe nekih 15-16 milijardi, usluge po ugovoru. To je tamna strana. To ne postoji nigde.

Na sajtu CIA, na sajtu ruske službe možete da nađete šta se za šta daje, koliko para, na sajtu Pentagona. Samo ovde u Srbiji sajt BIA ne postoji. To je velika tajna. To je strašno velika tajna, da li se biraju pločice ovakve ili onakve, da li su fugovane ili nisu, to ne sme da zna srpski narod.

Takođe, po predlogu amandmana koji smo dali, da se smanji za Kancelariju za odnose sa Rusijom i Kinom, da se svede na nulu, pošto to ne služi ničemu. Ne znam šta Tomislav Nikolić radi, sa kojim znanjem, obrazovanjem, ugledom, čašću ili bilo čime može da radi takav posao.

Takođe, da se prepolove sredstva posebnih namena, da se smanje za četrnaest i nešto milijardi. To su ove pare koje se bacaju okolo, navodno za novo zapošljavanje, za koje smo utvrdili da ga nema, a to je dokazano time što ministar beži nekoliko puta, iz istih razloga.

Činjenica je, takođe, da nas ovde prozivate da mi saradjujemo sa neprijateljima Srbije i Srba. To nama kažete. Pa čak i da je tako kao što neki kažu, kako taj vaš veliki ugled u svetu, ugled vašeg predsednika, ugled svih vas, nije dovoljan da spreči taj zulum prema Srbima? Kako to Vučić nije sredio već sa Trampom, s kojim se redovno viđa? Ili sa Putinom, koji ga svaki drugi dan odlikuje? Ili sa Angelom, koja, da li će da ode, da li neće, ali je s naše strane zbog Vučića. Ili sa Haradinajem, s kojim se on slikao? Ja ne. Moj prethodnik ne. Ne znam nikoga od mojih naslednika koji su se slikali s njim. To su činjenice.

Ako ste vi toliko moćni, pa zaštitite te jadne Srbe dole po Kosovu, a ne da ih prvo terate da uđu u parlament sa ratnim zločincima, pa da uđu u vladu sa

ratnim zločincima, pa da idu na proslave godišnjice stranaka tih istih ratnih zločinaca. Imate fotografije za sve to.

A onda nas optužujete. Gde ste mene videli sa bilo kim? Ide se po stranim ambasadama? Da vam kažem, u Beogradu su inače strane ambasade, nema domaćih ambasada. To shvatite jednom, to je osnova politike.

Činjenice su da je jedan poslanik, ja vas pozivam da me čujete dobro, citiram, sam za sebe rekao da je bio magarac. To je činjenica. To je šef vaše poslaničke grupe. Činjenica je da od magarca nikad nije postao čovek, nigde. I to je činjenica, i po medicini, i po čudima, i po Crnoj Reci i po bilo čemu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Reč ima Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Nekako se borim za svoje pravo da govorim.

Ja bih po amandmanu na isti način kao moj uvaženi kolega, ali samo jednu rečenicu ću reći po amandmanu, koji je on dobro obrazložio i treba razmisliti da li da ga prihvatimo.

Da vam kažem da ste vi trenutno u koaliciji, u tom savezu za svašta nešto, za upropaštavanje Srbije uglavnom, sa partijom koja je bila pre neki dan na proslavi Dana zastave na teritoriji Kosova i Metohije, gde su se cerekali iznad albanske zastave i kleli jedni drugima na ljubav i na ujedinjenje.

(Marinika Tepić: Kažite, ne izmišljajte.)

Jedan političar iz Srbije. Znete vi valjda ko dolazi na sastanke, s kim ste zajedno i s kim ovde nastupate zajedno, s kim ste juče i stajali ovde povremeno, prekjuče, kad smo počeli.

Ma, neću ja da radim to što vi radite. Ja ću da govorim onako kako ja hoću.

A šta ste sve podstakli u ova dva dana, ne mogu da vam objasnim. I neću se više javljati za reč. Evo, obećavam.

(Balša Božović dobacuje.)

Balša, to ako ostvarite, vaše pretnje, možda nikad više. Možda nikad više. Nije problem.

Da vam pročitam šta vaš uvaženi kolega, ovako kako ste podstakli tu mržnju i hajku, i uopšte i prema ženama koje se bave politikom, a kamoli prema predsedniku Parlamenta države, a ipak sedite u tom parlamentu... Ovako kaže vaš ministar u senci, uvaženi glumac, predstavnik građanske opcije u ovoj državi, jer je danas opet poludeo načisto zbog vašeg cerekanja ovde, što sam se ja žalila što mi se niste izvinili. Ne znam da li se drogira, to je ipak opravdanje. Ne drogira se on, on ovo piše svesno. I to je slika Saveza za Srbiju.

(Marinika Tepić: Znete vi i druge koji se drogiraju.)

„Izvinjavam se fuksama“... Meni je teško ovo da čitam, ali ovo čitam zbog žena u Srbiji koje možda razmišljaju kod kuće da se bave politikom.

„Izvinjavam se fuksama što sam ih stavio u istu rečenicu sa Majom Gojković.“
To je od malopre.

(Marinika Tepić: A vi čitate tvitove?)

To je vaš kolega. Evo, čeka vas tamo na protestu, za koji dan slikaćete se zajedno, grliti i ljubiti. Nemojte, Marinika Tepić, da mi dobacujete, kao boga vas molim, budite sekund pristojna žena, sekund jedan.

(Marinika Tepić: Što se bavite Tviterom? Bavite se Skupštinom.)

Vama je dobacivanje to što neko iz vašeg društva i najbližeg okruženja kaže za predsednika Parlamenta da je fuksa i ne odustaje od toga, jer je vama to smešno, zabavlja vas i niste smogli snage da ustanete i da kažete „izvini“, ili da se ogradite od primitivca par ekselans Srbije, koji je vaš stranački kolega. Nastaviću da čitam dalje zbog građana Srbije i zbog ovih mojih koleginica. I nemojte više da glumite da ste član Ženske parlamentarne mreže, da držimo neke glupe konferencije u kojima svi, kao – e, baš smo nešto postigle. Šta ste postigle? Mržnju Sergeja Trifunovića prema ženama u Srbiji.

I ostavite me da pročitam, jer vi niste predsedavajući. I nećete to skoro biti, zato što narod neće glasati za žene koje mrze druge žene.

„Objasnite mi samo“, obraća se meni uvaženi ministar u senci vašeg saveza, „vama je dozvoljeno da nas vređate, nazivate đubradima, izdajnicima, da nas udarate štanglama za vrat, a onda kada uzvratimo istom merom ili sličnom merom vi glumite moraliste i zgražavate se.“ Pa onda ide vrhunac prostakluka: „Pa ne može to tako, smradino, pizdurino, fukso i govno. Ne može.“

(Dijana Vukomanović: Na šta ovo liči?)

I stvarno ne može. Mi predstavljamo pristojnu Srbiju, a vi predstavljate ovaj ološ ovde.

(Radoslav Milojević: Ko predstavlja ološ?)

To je vaša slika. I vi stojite dva dana i ne možete da se izdignete iz mulja koji ste juče uneli u ovaj parlament, da kažete – mi se ograđujemo od ovog, Sergej Trifunović nam ne treba, ovo je prostakluk i ne sme ovako u Srbiji da se ponaša.

Možete sada da mašete koliko god hoćete, dva dana je prošlo, 48 sati, vi ste vašim ponašanjem podstakli mržnju, divljaštvo i crtanje mete na mojoj glavi.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Marijan Ristićević, po Poslovniku.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 103. i član 106.

Pod broj jedan, trebalo je da dobijem reč malopre. Broj dva, moj kolega poljoprivrednik... Evo ih, opet lupaju...

(Narodni poslanici opozicije negoduju lupanjem o poslaničke klupe.)

... Moj kolega poljoprivrednik, mučen seljak, zbog poljoprivrednih radova pomešao je dnevni red. Gospodine predsedavajući, na dnevnom redu je zakon o Centralnom registru osiguranika. On je govorio o budžetu. Pomešao je dnevni red, verovatno zbog toga što je prethodno pomešao piće. Ne znam da li su uz piće služili neke gljive.

On je govorio o šibicarenju, vi ste ćutali. Verovatno ste ćutali zato što se on u taj sport najbolje razume. Verovatno zbog toga.

On je govorio o sajtu CIA, šta piše na sajtu CIA. Verujem da vi znate da on zna šta piše na sajtu CIA. Tamo piše da za vreme dok je on bio ministar unutrašnjih poslova, savezni, da su mu ubili premijera i da je zahvaljujući njemu došlo do isključenja kamera.

Dakle, gospodine predsedavajući, ubuduće malo više povedite računa o tome. Jeste da je zimsko prskanje, jeste da su zimski radovi, jeste da imate za razumevanje kolege poljoprivrednika, jeste da su drugi više galamili a on prvi dobio opomenu, šta ćete – mučen seljak. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Dušan Petrović, izvolite.

DUŠAN PETROVIĆ: Član 32. stav 3, o ovlašćenjima potpredsednika, pošto sam ovde i lično pomenut, a i ogroman broj neistina iznet o tome šta se u Šapcu dešava, ne samo kada je gospodin Martinović govorio nego i neki drugi poslanici.

Prva stvar, činjenica je da u revizorskom izveštaju o kome se ovde govorilo stoji jedna potpuno tačna stvar, koja je neoboriva – da budžet Grada Šapca nije oštećen ni za jedan jedini dinar.

(Boban Birmančević: Gde to piše? Pa što je onda podignuta krivična prijava?)

Piše u izveštaju DRI.

A onda je nastala neviđena hajka poslanika SNS-a, ministara SNS-a da gradonačelnik ide na sud, pa ga oslobodio sud, pa su onda napali na sud. Pa gde ćete nego u Strazbur da branite svoju državu i svoj narod?

Danas na računima Grada Šapca imamo 850.000.000 dinara i Grad Šabac je ušao u velike investicije. Grad Šabac je u ovoj godini oštećen za četiri miliona evra, i o tome sam ovde amandman stavio, kao što je 145 gradova i opština u Srbiji neprimenjivanjem Zakona o finansiranju lokalnih samouprava i Zakona o budžetskom sistemu oštećeno za 116.000.000 evra. To je činjenica.

I činjenica je, što je bilo više puta rečeno ovde, da je šef poslaničkog kluba Srpske napredne stranke sam za sebe rekao da je magarac, nedavno. Ja samo mogu da kažem – nije srpski njakati. Hvala vam lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala vam.

Reč ima dr Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Jesam ja, Šane, rekao da sam magarac, ali, za razliku od tebe, nisam lopov. A ti si bio i ostao najobičniji lopov i kriminalac i ništa se nisi promenio od 2000. godine pa do danas.

U izveštaju DRI stoji da Gradska uprava grada Šapca drži neprijavljena 72 stana i ne naplaćuje zakup za 72 stana koja su u vlasništvu Grada Šapca. A samo za dvanaest lokala – dakle, ovde ne pričamo o stanovima, pričamo o dvanaest lokala – u 2015. godini je, piše u izveštaju DRI, Grad Šabac ostvario prihode budžeta manje za 9.421.000 dinara, koliko iznose prihodi zakupa poslovnog prostora kojim upravlja JP „Stan“ Šabac.

Dakle, ovo je samo deo iz izveštaja DRI, u kome jasno stoji kako Dušan Petrović, Nebojša Zelenović i ostali pljačkaju građane Šapca.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam.

(Dušan Petrović: Replika.)

Nemate pravo, dosta je s ovakvim obraćanjem i ovakvim diskusijama.

(Dušan Petrović: Kako, pa rekao mi je da sam lopov.)

Imam ovlašćenja u skladu sa članom 27.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, moj amandman odnosi se na unapređenje rada organizacija nadležnih za registraciju pravnih i fizičkih lica.

(Narodni poslanici opozicije negoduju lupanjem o poslaničke klupe.)

U ove organizacije spadaju: Agencija za privredne registre ...

Kada bi ove kolege prekoputa prestale da lupaju, možda bi i čule nešto o Predlogu zakona, koji očigledno nisu pročitali pa se zato deru ovde danas ceo dan.

Dakle, u ove organizacije i organe spadaju APR, Privredni sud, Advokatska komora i one organizacije i organi koji su nadležni da vode registre o licima koja obavljaju određenu delatnost. Upravo Centralni registar će...

(Boško Obradović: Dole Vlada.)

Upravo Centralni registar će te podatke iz baze podataka koristiti te su, shodno tome, organi i organizacije dužni da na dnevnom nivou šalju te podatke elektronskim putem u jedinstvenu bazu. Pošto će Centralni registar koristiti te podatke, biće dužan da obezbedi elektronsku povezanost svih registara i baza podataka onih organa i organizacija koji vode registar o licima koja se bave nekom delatnošću koja je registrovana.

Za potrebe socijalnog osiguranja, Centralni registar će svakom korisniku dodeliti jedinstveni broj.

(Boško Obradović: Lopovi.)

Taj jedinstveni broj...

Evo, neko više „lopovi“ dok ja pričam. Nije zanimljivo.

Taj jedinstveni broj će biti uvezan sa jedinstvenim matičnim brojem građana i sa poreskim identifikacionim brojem. Da bi sve to funkcionisalo besprekorno, ja sam upravo podnela amandman kojim se zalažem za unapređenje rada organizacija i organa koji su ovlašćeni da vode određene registre o kojima sam upravo govorila.

Centralni registar je elektronski servis, koji je pušten u rad 2013. godine. Taj portal je namenjen onim obveznicima koji podnose prijave na obavezno socijalno osiguranje, ali je namenjen i osiguranim licima, tako da je namenjen zapravo građanima koji koriste taj portal.

Potrebno je organizovati efikasno vođenje ovog registra, objedinjavanje baza podataka, stvaranje pravnog osnova da Centralni registar koristi podatke iz drugih baza podataka. Potrebno je smanjiti troškove administracije, uspostaviti efikasniju kontrolu naplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje. Zato je potrebno doneti zakon koji će urediti osnivanje, organe i delatnost Centralnog registra, kao i organizacija obaveznog socijalnog osiguranja, delatnost organa i organizacija nadležnih za registraciju pravnih i fizičkih lica, organa koji vode službene evidencije o ličnim statusima građana i odnose Centralnog registra sa drugim pravnim subjektima.

Još sam želela da kažem da, zahvaljujući merama fiskalne konsolidacije od 2014. godine, Srbija ide uzlaznom putanjom i beleži ekonomski rast. Tri godine zaredom imamo suficit u budžetu, dugovi se vraćaju, privlače se investitori i smanjuje stopa nezaposlenosti, i to do te mere da danas možemo da kažemo da postoji istorijski trenutak kada je nezaposlenost najmanja.

Ono što je jako važno, a o čemu je govorio pre nekoliko dana upravo i ministar Đorđević, koji je ovde, jeste da je Srbija pristupila fondovima Evropske unije. Mi smo prva zemlja koja je pristupila RED fondu iako nismo članica Evropske unije. Mi smo pristupili i Socijalnom fondu iako nismo članica EU. Njega su zemlje zapadnog Balkana potpisale ovde u Beogradu i dobili smo podršku da možemo da učestvujemo u projektima sa drugim zemljama koje jesu članice EU.

Vidite, ja sam govorila, obrazlagala sam amandman koji sam podnela, i nije bilo teško jer sam pročitala Predlog zakona na koji sam podnela amandman. Meni je jako žao što se mržnja sa raznih društvenih mreža prenela ovde u Parlament i što ovde parlamentarni predstavnici Saveza za Srbiju pokušavaju da sprovedu jednu torturu svakog predsedavajućeg i poslanika SNS-a na taj način što se deru celog dana, što ne učestvuju u raspravi, što iznose neistine o

tome kako se njima ne dozvoljava da se jave za reč. Radi se o jednoj potpuno nebuloznoj situaciji, prvo, zbog te nakazne koalicije koja ima ovde svoje predstavnike a, drugo, jer izgleda da ovde lopove brine šta je sa budžetom pa se valjda zbog toga deru celog dana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Po amandmanu reč ima Nataša (Spasoje) Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Javila sam se, gospodine Marinkoviću, i malopre po amandmanu kolegice Tomić. Niste mi dali reč iako sam bez uke i buke četrdeset minuta strpljivo čekala. Uvezaću oba amandmana.

Kolegice Tomić, vezano za agendu Generalne skupštine UN i sedamanest prioriteta, pošto ovi ovde koji pokušavaju i mene da ometaju da govorim, iz ovog „SIS“, što bi rekla Vjericica, „saveza za izdaju Srbije“, ne znaju o čemu se tu radi... Dakle, radi se o veoma ozbiljnoj stvari kojom bi se Srbiji omogućilo da se smanji siromaštvo, da se izvrši potrebna registracija i evidencija svih onih kojima je pomoć potrebna. A da bismo to uradili, potrebno je da imamo mogućnost da pomognemo našim sunarodnicima na Kosovu i Metohiji.

Morate da shvatite, i to nije nikakva teorija zavere, ovde su ministri iz Vlade Republike Srbije, tu su kolege narodni poslanici, da je ovo veoma ozbiljan trenutak za zemlju.

Ovo što oni urliču, viču i lupaju o klupe, to je nešto što je njihovo pravo i to meni ne smeta, ali to ne bi bilo ništa sporno da to nije sinhronizovana akcija s onima koji nam otimaju Kosovo i Metohiju.

Vi sada da pitate Sandu Rašković Ivić, bilo koga od njih ovde, šta predstavlja ta agenda, oni pojma nemaju. Ona možda zna kako se vrši registracija izbeglica, jer je za to stavila u svoj džep 500.000 dinara. Žena je bila na čelu Komesarijata pa kaže – dao mi je OEBS. Naravno da izmišlja. Zato se ona i udružila sa Boškom Obradovićem, koji na isti način otima, pljačka iz budžeta Republike Srbije, pere novac. Sve to rade, i ovo ništa nije slučajno, budite sigurni u to, u trenutku kada jednom od poslanika, kolegi Ostoji Mijailoviću, i košarkašima KK „Partizan“ Šiptari ne dozvoljavaju da uđu na Kosovo i Metohiju.

Ja govorim po amandmanu, naša poslanička grupa ima devetnaest minuta. A vi se malo umirite, gospodine Marinkoviću, jer o registraciji pravnih lica i o vama ću da govorim na kraju svog izlaganja. Dakle, što se tiče njih i njihove politike, ja ne znam zašto vi uopšte... To je vaš način, dobro, branite se i branite vlast. Ali kada bi neko iz Srbije trebalo od ovakvih da se brani, pa, znate, oni su jedna šaka onih koji su izgubili sve onog trenutka kada su pali s vlasti.

Ja se sećam i ovog Živkovića i svih ovih likova ovde. Znače, on je pao s vlasti na osnovu argumentacije Srpske radikalne stranke o lopovlucima, o izdaji,

o kriminalu, o zloupotrebama, o otpuštanju radnika. I sada, da neki takvi remete nešto, da govore nama o demokratskim procedurama? Da jedna Sanda Rašković Ivić, koja je bila potčrko Jeremića i Tadića i svih da bi bila ambasador, da bi bila na funkcijama, kaže Vjerici Radeti da ona nju ne treba da hvali jer bi to za nju bila uvreda?! Pa uvreda je da vi to uradite, gospođo, jer Vjerica Radeta, za razliku od vas i vaše porodice... A imamo sve šta je vaš otac govorio u kabinetu Franje Tuđmana; valjda nije znao da se snima pa je Franji govorio da je divan čovek, kome se on divi, pa treba da izađe na izbore 1990. godine u Srbiji, a Srbi su, znate, agresivni, mi ovde, Srbijanci. Dakle, ja se u tome prepoznajem jer sam iz Šumadije.

(Narodni poslanici opozicije lupaju o klupe.)

Dakle, takvi ljudi pokušavaju nama nešto da spočitavaju i ja moram onda i na to da se vratim.

Znate, ako se jednom zloupotrebi položaj koji imate, ako se opljačka budžet, kao što je dotična gospođa uradila, manipulacijom sa izbeglicama sa Kosova i Metohije, to ćete da radite uvek. I onda vi kažete – znate, jedna Vjerica Radeta, ona tako priča jer je u dogovoru s nekim i ona brani vlast i tako nešto.

Vjerica Radeta je časna Srpkinja iz Livna, gde su ustaše, kojima je Sanda Rašković Ivić rekla da je legitimna okupacija Republike Srpske Krajine, 1941. godine ubile njenog dedu Stevu solunca i 1.600 Srba u Livanjskom polju. Vi mi tada niste dali mogućnost da govorim.

Dakle, gospodine Marinkoviću, ja mislim da vi uopšte niste ni u ovom trenutku skoncentrisani da pratite ni amandman kolegice Tomić, ni amandman Jelene Žarić Kovačević. Jer da jeste, vi biste se zapitali, takođe kod evidencije i registracije fizičkih lica, preduzetnika (je l' tako, kolegice Kovačević) i pravnih lica, kako je moguće da na Višoj preduzetničkoj školi, na kojoj vi radite, a tamo valjda moraju da se plaćaju doprinosi za obavezno socijalno osiguranje, Rasim Ljajić, predsednik stranke u kojoj ste vi još uvek, a valjda pretendujete da budete predsednik te stranke kada njega ovi oteraju ili kada podnese ostavku, što nije dosad uradio, može da radi kao predavač i saradnik u nastavi, to stoji na zvaničnom sajtu Agencije za borbu protiv korupcije, i da prima platu od 75.000 dinara. Objasnite mi kako jedan čovek, Rasim Ljajić, može kao lekar, koji nije završio ni magistarske ni doktorske studije, da radi u nastavi na školi u kojoj ste vi predavač, i jedan od vaših kolega iz poslaničke grupe.

Sve su to pitanja na koja vi nemate odgovor. Zato vam ozbiljno govorimo, SRS nikome ništa ne zaboravlja. Sve ćemo do detalja da govorimo o zloupotrebama, o mahinacijama, a pre svega o pljački države i naroda i vašoj neodlučnosti da zaštitite Srbe na Kosovu i Metohiji.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Balša Božović: Povreda Poslovnika!)

(Marinika Tepić: Povreda Poslovnika!)

(Sanda Rašković Ivić: Replika!)

Daću reč i po Poslovniku i akonto svih prava kada prestanete da vičete.

(Boško Obradović: Dajte pravo na repliku Sandi Rašković Ivić.)

Na taj način nećete, rekao sam vam na početku, ništa postići.

(Dejan Nikolić: Odustali smo svi, dajte reč Sandi Rašković Ivić.)

(Goran Ćirić: Odustali smo svi, dajte reč Sandi Rašković Ivić.)

Možete vikati, možete lupati, udarati, pokušavati da dođete ovde, možda i ...

(Balša Božović: Odustali smo svi, dajte reč Sandi Rašković Ivić.)

Šta ćete da probate, ja to ne znam, ali kada budete obezbedili da možemo normalno da radimo...

(Maja Videnović: Odustali smo svi, dajte reč Sandi Rašković Ivić.)

Molim vas za džentlmenski dogovor i za pravila ponašanja u Narodnoj skupštini, u skladu sa Poslovníkom i u skladu sa Zakonom o Narodnoj skupštini.

(Aleksandra Jerkov: Odustali smo svi, dajte reč Sandi Rašković Ivić.)

(Balša Božović: Povreda Poslovnika!)

Pokažite to građanima i svima nama, da možemo normalno da radimo. Stvarno ne znam čime sam ja to zaslužio i bilo ko, pogotovo ministri koji su danas ovde da diskutuju o budžetu. Stvaramo jednu jako lošu sliku o Parlamentu, ali dobro, građani će to oceniti.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Izvolite.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, cenjeni ministri u Vladi Republike Srbije, dame i gospodo poslanici, na osnovu člana 161. stav. 1. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije, podneo sam amandman na Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja. Predlažem da se u članu 1. Predloga zakona doda stav 2, koji glasi: „Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređivanje privatnog sektora“. U tom smislu, ovim amandmanom dodatno se definiše predmet ovog zakona.

Republika Srbija je prethodnih godina sprovodila niz reformi sa ciljem modernizacije državnog sistema uprave. Taj trend se nastavlja...

(Narodni poslanici Balša Božović, Sanda Rašković Ivić, Aleksandra Jerkov, Radoslav Milojević, Dejan Nikolić, Marinika Tepić, Miroslav Aleksić, Boško Obradović, Maja Videnović prilaze stolu predsedavajućeg.)

PRESEDAVAJUĆI: Prekidam rad Narodne skupštine i nagoveštavam poslanicima da, u skladu sa Poslovníkom, ne smeju da prilaze predsedavajućem. Molim narodne poslanike da to ne rade kako se ne bih pozvao na Poslovník. Hvala unapred na razumevanju i molim vas da nam obezbedite da nastavimo da radimo, zbog građana Republike Srbije.

Ne želim nikoga da slušam, imate sedišta, mesta, javite se slobodno, nije nikakav problem. Parlament je demokratski, javite se.

Dajem pauzu.

Ja vam samo govorim da, u skladu sa Poslovníkom, nemate pravo da prilazite. Hvala.

Pauza je petnaest minuta. Hvala.

(Posle pauze.)

PREDSIEDNIK: Reč ima narodni poslanik Sanda Rašković Ivić, replika na izlaganje Nataše Jovanović.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Hvala, gospođo predsednice. Ovu repliku sam zaista jako dugo čekala.

Zaista je meni lično jako teško da slušam ovoliku količinu uvreda od strane koleginica, moram tako da ih nazovem jer su deo ovog parlamenta, iz Srpske radikalne stranke, ne samo na moj račun nego i na račun mog pokojnog oca. To nije upereno samo prema meni, nego je upereno prema svim ženama ovde, koje mogu da budu vređane i čiji roditelji, očevi i majke mogu da budu provlašćeni kroz blato i kroz laž.

Ove dve gospođe iz Srpske radikalne stranke – moram da se referišem na Natašu Jovanović, jer za nju sam i dobila repliku – najgorim rečima su ocrnile mog pokojnog oca, koji je, kao što sam već rekla, bio i ostao ikona krajiških Srba, i ne samo krajiških Srba. Moj otac je bio čovek mira, čovek dogovora i ja sam uverena da mnogi ljudi danas, pa i oni koji pripadaju Srpskoj naprednoj stranci, smatraju – da je slušan moj otac, a ne neki drugi, a ne Milošević i oni koji su mu duvali pod krila, a to je bio Šešelj, danas bi Srbi bili na svojim mestima, bili bi u Krajini i ne bi došlo do ovolike muke, nesreće i krvoprolića.

Još nešto da kažem, ovde se moj otac u diskursu gospođe Jovanović maltene pokazuje kao izdajnik, kao saradnik Hrvata i hrvatske službe. Međutim, ja bih njima odavde preporučila knjigu...

(Isključen mikrofón.)

PREDSIEDNIK: Vreme. Zahvaljujem.

(Sanda Rašković Ivić: A ne date?)

Ne da ne dam, ovo sam u konsultaciji sa svojim uvažanim kolegama uradila, da pokažem kako neko zaista treba da dobije repliku, a kako nemate solidarnost kada se vređa nečiji otac, a nije nekog od vas i kada se vređa žena u ovom parlamentu, a nije neko od vas.

(Boško Obradović: Povreda Poslovníka.)

Sada idemo dalje zato što je stvarno bilo dosta.

Da, na Tviteru, to je vaša slika, da imate opravdanje za bljuvotine koje se iznose na moj račun, ja ću to ponoviti, na moj račun, zato što se crta meni

meta na čelu, što se na moj račun iznose morbidne optužbe i svako na ulici posle toga što je izneto na moj račun može da mi priđe i uradi šta god hoće zbog hajke koju vodite dva dana protiv mene.

(Marinika Tepić: Povreda Poslovnika.)

Nema Poslovnika i nema više haosa u ovom parlamentu. Ako vam je do haosa, pogrešili ste zgradu parlamenta.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Jovan Palalić.

Da li je Jovan Palalić ovde?

Da li neko drugi ko ima vreme za raspravu želi da raspravlja? (Boško Obradović: Da.)

Samo da proverim da li imate vreme za raspravu.

Zoran Živković prvi ima vreme od prijavljenih.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Ja sam potpuno iznenađen vašom konstatacijom da ste ugroženi i pozivam sve nadležne službe, bilo da su to ljudi iz policije, iz tajne službe ili nekih drugih specijalnosti, da vam pomognu, jer nijedna žrtva nova, ma kakva bila, ne bi bila bilo kome prijatna među nama. Ali bojim se da imate pogrešnu predstavu i da ponovo pravite cirkus ni oko čega i siguran sam da je vaše zdravlje na dobrom mestu, a vaša bezbednost potpuno zaštićena.

Što se tiče budžeta, budžet je lopovski, prevarantski, naprednjački...

PREDSEDNIK: Ovo nije po amandmanu, uvaženi kolega. Vodićemo sednicu onako kako je trebalo od početka. Ovo nije po amandmanu.

Da, naravno da sam ja zdrava.

Nemojte da kvarite mikrofona. Izdržali ste dvadeset sekundi da radimo kako treba da se radi.

Na član 1. amandman je podneo poslanik doc. dr Mihailo Jokić.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Ja vas molim da ugasište mikrofona, osećam se neprijatno s upaljenim mikrofonom.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Mihailo Jokić.

MIHAILO JOKIĆ: Molim vas, poštovana predsedavajuća, poštovani ministre, hoću da kažem da je u ovom trenutku najvažnije da budžet za 2019. godinu obezbedi cenovnu i finansijsku stabilnost. Mislim da ste vi ovim budžetom to postigli. Ja ću analizirati ono što je najvažnije, a to je makroekonomska politika koja je predviđena za 2019. godinu.

Ono što je novo, što ste vi tehnički uradili u ovom budžetu, jeste da ste izvršili artikulaciju bruto domaćeg proizvoda. Ja vam u ime svih nas poslanika zahvaljujem, jer BDP pokazuje sve, mada ću posle toga govoriti i o tome da treba taj bruto domaći proizvod zameniti bruto nacionalnim proizvodom.

Vi ste ovde konstatovali da će lična potrošnja biti ista. Znači, upoređujemo budžet u 2018. i 2019. godini, da će lična potrošnja, što predstavlja jedan sabirak u BDP-u, biti ista, da će državna potrošnja sa 0,6 procentnih poena u 2019. godini biti 0,3 procentna poena, što znači da će državna potrošnja biti

manja. Šta to istovremeno znači? Da oni koji su rekli da je ovaj budžet izborni ...

(Boško Obradović: Po amandmanu.)

Molim vas. Molim vas, tiše malo.

Po amandmanu, da.

(Predsednik: Molim poslanika Jokića da se obraća meni koja vodim ovu sednicu.)

Izvinjavam se. Molim vas da mi omogućite koncentraciju.

(Predsednik: Dobacivanje zanemarite.)

Molim.

Znači, državna potrošnja je smanjena, ne dolazi u obzir kvalifikacija ili obeležje da je budžet izborni. Mislim, to je smešno.

Dalje, deflator BDP-a, pazite, vrlo važan pokazatelj, bio je 2,4; vi predviđate u 2019. godini 3,3, što je vrlo bitno, kreće se u onim granicama 3 plus minus 1,5%.

Dalje, saldo domaćeg računa, odnosno tekućeg državnog računa, a to je razlika između uvoza i izvoza, bio je 5,2 indeksna poena, sada će biti minus 5 poena, ali taj minus mi pokrivamo, što ste vi lepo napisali, direktnim investicijama, što ćemo učiniti i u 2019. godini jer će to biti 5,7 procentnih poena.

Ono gde ste vi isuviše skromni i konzervativni – imamo fiskalni rezultat plus 0,6 u 2018. godini, da li je tako, a vi predviđate minus 0,5 u 2019. godini. Znači, postoji neki obzir da neće biti, ali ja mislim da će rezultat biti mnogo bolji u 2019. godini.

Ono što želim da kažem jeste da je bruto domaći proizvod američka kategorija, koja je izmišljena za zemlje u razvoju, da se zaštite multinacionalne kompanije. Mi i ostale zemlje, znači van Amerike, moramo se boriti da svoje poslovanje iskazujemo u bruto nacionalnom dohotku, jer bruto domaći proizvod sadrži i ono što se proizvede u Srbiji a ne ostaje u Srbiji. Zbog toga, moramo se skoncentrisati na bruto nacionalni dohodak. Da bismo to postigli, moramo celokupno svoje trgovinsko poslovanje, sve svoje trgovinske i ekonomske odnose sa zemljama u okruženju, sa zemljama u Evropi i svetu vezati za nacionalnu valutu. Dolar je, ja sam to jednom prilikom rekao, sad ću da ponovim, najveće zlo koje je zadesilo svet.

PRESEDNIK: Hvala, vreme ste potrošili.

MIHAILO JOKIĆ: Molim?

PRESEDNIK: Vreme ste potrošili, poslaniče. Zahvaljujem.

MIHAILO JOKIĆ: Pa kad ću imati ja dovoljno vremena da kažem? Nikad nemam vremena. Mislim, stvarno... Evo, ni pola nisam rekao što sam mislio.

PRESEDNIK: Poslaniče, ja bih vas molila da barem vi ne vičete na mene.

MIHAILO JOKIĆ: Ne, daleko bilo. Izvinjavam se.

PRESEDNIK: Hvala.

Od prijavljenih, Boško Obradović ima vreme za amandman.

I nadam se da ste pročitali amandman.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Koristim vreme poslaničke grupe. I, da napomenem, apsolutno sam protiv ovog amandmana kolege Jokića. Smatram da ovaj amandman samo govori o tome da ako nismo dosad mogli da se uverimo da vladajuća većina govori istinu, ne znam kako sada da vam verujemo na reč.

Ovde ste svojevremeno obećavali da ćete doneti zakon o ispitivanju porekla imovine, pa ga niste doneli. Ovde ste svojevremeno obećavali da će javni izvršitelji da naprave ne znam kakav kvalitet u našem pravosudnom sistemu, a javni izvršitelji pljačkaju građane Srbije. Ovde ste u svoje vreme pričali da ćete pomoći domaću privredu i poljoprivredu, a pomažete isključivo strane firme i strane banke. Banke u Srbiji deru kožu s leđa građana Srbije. Krenuli ste čak i da rasprodajete naša prirodna i privredna bogatstva. Prodali ste PKB, prodali ste RTB Bor, prodali ste Aerodrom Beograd. Ko posle svega toga vama može bilo šta da veruje? Sve što ste rekli i obećavali pre izbora, slagali ste.

Konačno, evo, danas je objavljena i vest da je firma Tonija Blera raspisala poseban konkurs u Beogradu za dva savetnika, jer mu treba pomoć za savetovanje predsednika Vlade Srbije i predsednika države, što je dokaz da se i dalje Toni Bler nalazi na mestu savetnika Aleksandra Vučića. Postavljamo pitanje ministru finansija – da li se Toni Bler finansira iz budžeta i sa koje stavke ili se Toni Bler finansira na neki drugi način, i koliko se plaća Toni Bler kao savetnik?

Da li ijedna država na svetu uzima za savetnika ratnog zločinca koji ju je bombardovao, da mi navedete još jedan primer takve države koja je nešto slično uradila?

Ili, da mi navedete i odgovorite na pitanje zašto još uvek niste izašli iz vlade Ramuša Haradinaja. Zašto poslanici Srpske napredne stranke sede u toj vladi, sede u toj skupštini... (Isključen mikrofon.)

PRESEDNIK: Molila bih vas, o amandmanu, ovo nije u skladu sa predloženim amandmanom. Mislim da ste pomešali tačke dnevnog reda. Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Dušica Stojković.

(Mihailo Jokić: Replika.)

Nije vas spomenuo.

Reč ima narodni poslanik Dušica Stojković.

Izvolite.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice Gojković.

Uvaženi ministri sa saradnicima, drage kolege narodni poslanici, ja ću se vratiti na temu današnjeg dnevnog reda, a to je rasprava o Predlogu zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja.

Podnela sam amandman na član 1. ovog zakona koji se odnosi na osnovne odredbe. Moj amandman ide u pravcu unapređenja uslova osiguranih lica. Mogu vam reći, iako je ovaj Zakon o Centralnom registru usvojen još 2010. godine, Centralni registar je 2013. godine počeo sa radom, u praksi je zaista bilo brojnih poteškoća, brojnih nedoumica i otuda potreba za ovim novim zakonom, da se prosto sve one poteškoće koje su postojale u praksi uklone.

Donošenje novog zakona o Centralnom registru višestruko je značajno za prevazilaženje brojnih problema koji prate sistem naplate doprinosa za socijalno osiguranje s obzirom na to da kontrola naplate doprinosa nije bila dovoljno efikasna.

Ja sam neko ko dolazi iz grada Beograda i mogu vam govoriti o naplati doprinosa za socijalna davanja, kako je to bilo za vreme prethodne vlasti. Godine 2013, kada je Srpska napredna stranka preuzela odgovornost za vršenje vlasti u Gradu Beogradu, bivši gradonačelnik Grada Beograda ostavio nam je dug u iznosu od 1,2 milijarde evra. Struktura tog duga je bila takva da je prethodni gradonačelnik, ta perjanica i lider opozicije, bio dužan i svoj deci, porodiljama, trudnicama u glavnom gradu. Struktura duga Grada Beograda za vreme Dragana Đilasa bila je takva da je iznosila 662.000.000 evra za kredit, sa kamatama, koje će svi Beograđani isplaćivati do 2036. godine.

PREDSEDNIK: Hvala, vreme.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Da li želi reč?

SNEŽANA PETROVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministre, poštovane kolege narodni poslanici, uspostavljanje i vođenje centralne baze podataka u kojoj će biti objedinjene različite baze podataka za iste grupe korisnika u oblasti socijalnog osiguranja, u najkraćem, moglo bi se definisati kao razlog za donošenje predloženog zakona.

Kako bi povezivanje i objedinjavanje vođenja raznih vidova evidencija postalo dostupnije korisnicima i olakšalo izvršenje javnih službi, ukazala se potreba za uvođenjem elektronske uprave, odnosno kompjuterizacije postojećeg tzv. papir sistema, čiji je cilj uvođenje novih stilova upravljanja i određivanje strategija pri obavljanju poslova i dostavljanju važnih informacija.

Razvojem modernih informaciono-komunikacionih tehnologija javile su se različite ideje o primeni novih tehnoloških dostignuća sa ciljem organizovanijeg života korisnika različitih administrativnih usluga. Proizilazi da su zamisli, ideje i planovi, jednom rečju poslovanje različitih subjekata sa bazama podataka, nezamislivi bez informaciono-komunikacionih tehnologija.

Razvijene zemlje su odavno upotrebom novih tehnologija prešle u eru elektronskog poslovanja i na taj način u mnogo čemu pomogle svojim građanima. Zahvaljujući odgovornoj Vladi Republike Srbije, koja se stara o praćenju i implementaciji novih tehnologija i svetskih trendova, došli smo do vremena kada je i kod nas počela implementacija elektronske uprave u cilju efikasnijeg i bezbednijeg funkcionisanja javnih službi, a sve sa ciljem pomoći građanima i privrednim subjektima u obavljanju raznih administrativnih poslova.

U danu za glasanje podržaćemo predloženi zakon. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo poslanik Goran Nikolić.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Ognjen Pantović.

Izvolite.

OGNJEN PANTOVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministri sa saradnicima, Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja je nastavak sprovođenja politike ove vlade o digitalizaciji javne uprave.

Vlada Srbije ulaže velike napore na polju digitalizacije, a posebno digitalizacije javne uprave. Cilj je da Srbija dobije što ekonomičniju, transparentniju i efikasniju javnu upravu, a sredstvo za postizanje tog cilja je moderna i svima dostupna elektronska uprava. Nove tehnologije olakšavaju život građanima, ubrzavaju procedure, ali takođe olakšavaju posao i službenicima u institucijama Republike, pokrajine, gradova i opština. Danas imamo situaciju da se firme otvaraju za 24 časa, građevinske dozvole se mnogo brže dobijaju, moguće je koristiti elektronski potpis, elektronski pečat. Donesen je Zakon o elektronskoj upravi.

I ovaj Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja je odličan korak na ovom putu. Centralni registar je elektronska baza podataka i elektronski servis koji se zasniva na savremenim IT tehnologijama. Ovaj predlog zakona obezbeđuje zakonski osnov za povezivanje sa drugim registrima, kako bi se omogućio brži i efikasniji rad.

Pozivam sve kolege da u danu za glasanje podrže ovaj predloženi zakon. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo poslanik Milan Knežević.

Izvolite.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovana predsednice, uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije koji gledate ovaj prenos, podneo sam ovaj amandman na prvi član Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja.

Moje kolege su već pomenule da je svrha donošenja ovog zakona efikasnija kontrola naplate doprinosa za socijalno osiguranje, zatim, smanjenje troškova administracije i efikasnije funkcionisanje sistema socijalnog osiguranja, kao i povezivanje ovog registra socijalnog osiguranja sa Poreskom upravom.

Ali ja bih hteo da podsetim na nešto što naši sugrađani znaju i poslanici sigurno – postojala je u ovoj državi jedna služba koja se zvala Služba društvenog knjigovodstva (ili SDK). U vreme dok je ona funkcionisala nije mogao nijedan dinar, da li je lični dohodak, honorar, autorski honorar, bilo kakva isplata nije mogla da bude obavljena bez uplate doprinosa, u skladu sa zakonom države Srbije.

Ona je naravno funkcionisala, možda ne na odgovarajući način, ali je bila veoma značajna. Međutim, ona je 2003. godine, u vreme kada su krenule te privatizacije, ukinuta i onda su se pojavili problemi. Ukinuta je zato što je verovatno taj deo novca odlazio u nečije tuđe ruke. Zato su se pojavili oni problemi da su ljudi imali neuplaćen penzijski staž, neuplaćene doprinose za zdravstvo, pa je bilo potrebno da se povezuje penzioni staž, pa nisu mogli da idu na pregled...

Znači, jedan sistem je bio urušen u prethodnom, DOS-ovskom režimu. Sada je ovo uspostavljeno, naravno na jednoj više elektronskoj i digitalizovanoj...

PREDSEDNIK: Hvala, vreme.

Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Ana Čarapić.

Da li želi neko reč?

Izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, danas raspravljamo o Predlogu zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, o odličnom zakonskom rešenju, koje podrazumeva jedinstvenu bazu podataka osiguranika, osiguranih lica i evidencije obveznika doprinosa.

Dakle, Predlogom zakona predviđa se baza podataka koja je kompatibilna sa Poreskom upravom, Agencijom za privredne registre, Nacionalnom službom za zapošljavanje, PIO fondom i Republičkim fondom za zdravstveno osiguranje.

Zakonsko rešenje će u potpunosti doneti pune efekte objedinjene naplate. Podsetiću, objedinjena naplata je najbolji reformski poduhvat Vlade Republike Srbije, Vlade Aleksandra Vučića, i u primeni je od 1. januara 2014. godine. Upravo je objedinjena naplata doprinela fantastičnim rezultatima u naplati doprinosa. Zato je u 2019. godini predviđen 35 milijardi dinara veći penzioni

fond nego u 2012. godini. To su značajno velika sredstva s obzirom na to da nikada nismo imali stabilniji devizni kurs i nikad nižu stopu inflacije. Znači, u potpunosti ćemo popraviti i položaj naših penzionera i u narednom periodu.

Podsetiću građane Srbije, ovim zakonskim rešenjem se uspostavlja kontrolna funkcija naše države nad tokovima novca i nad obračunatim i plaćenim porezima i doprinosima, koju je naša država izgubila 2003. godine kada je bivši režim ugasio Zavod za obračun i plaćanje, koji je bio najbolje organizovana institucija u našoj državi, Zavod koji je štiti interese građana i u potpunosti kontrolisao novčane tokove.

Nakon toga, Republika Srbija, znači od 2003. godine, kreće putem pljačkaške privatizacije, gde je od 3.017 državnih preduzeća 2.000 preduzeća u potpunosti prestalo da radi, a hiljadu je na ivici egzistencije.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Veroljub Arsić.

Da li želite reč?

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodo ministri, raspravljamo o ovom obaveznom registru socijalnog osiguranja i zaista me iznenadilo da nijedan od mojih kolega poslanika nije dao odgovor odakle se puni fond socijalnog osiguranja, ali znaju da kažu moje kolege kako porezima i akcizama pljačkamo građane. Akcize na motorna goriva nisu povećavane od 2011. godine i gorivo je danas jeftinije nego što je bilo 2011. godine, u nominalnom iznosu.

Znači, problem je, izgleda mi, u tome da sada kada se svaki dinar od poreza, akciza i drugih fiskalnih opterećenja na ovaj ili onaj način vraća građanima niko od kolega poslanika bivšeg režima neće da kaže da se iz poreza i doprinosa primaju plate u zdravstvu, primaju plate u prosveti, primaju plate u policiji, primaju plate u vojsci, izgrađuju se auto-putevi, prave se škole. I najveći je problem to što građani mogu danas da vide svaki dinar gde je utrošen, zato je toliki otpor. Zato se i pravi neka scena kao što je bila u Francuskoj, zato što, za razliku od bivšeg režima, gde se danas novac troši, to se vidi, ne završava ni na Sejšelima, ni na Devičanskim ostrvima, nema potrebe da se nose ...

PREDSEDNIK: Hvala. Vreme.

Na član 1. amandman je podnela Ana Karadžić.

Da li želite reč?

ANA KARADŽIĆ: Poštovana predsednice, poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja jer želim da istaknem važnost digitalizacije kao jednog od prioriteta koje Vlada Republike Srbije sprovodi. Dakle, Vladi je važno da građani budu u fokusu i da je sistem upravo okrenut ka građanima i digitalizacija je način da se to i postigne. Čula sam skoro podatak da 500.000 sati ljudi godišnje čekaju u

redovima. Na ovaj način, to će automatski biti sprečeno, uštedeće se i novac i vreme. Centralni registar takođe digitalizacijom omogućava da se podaci razmenjuju između Ministarstva finansija, PIO fonda, zdravstvenog osiguranja, Poreske uprave itd.

Ovih dana razgovaramo o budžetu i o tome kako pored razvojnog imamo i socijalni aspekt, a to je povećanje plata i penzija i smanjenje nezaposlenosti. Takođe, postoji podatak da smo 2013. godine imali više od 25% nezaposlenih ljudi, danas je to oko 11,5%. Digitalizacija i ovaj pravac kojim se Vlade kreće omogućavaju da se napravi jedan transparentan sistem gde će svi moći da vide gde se novac ulaže, kako se novac troši. Na taj način smo omogućili dolazak novih investitora, otvaranje novih fabrika, novih radnih mesta i na taj način imaćemo realizovane te socijalne aspekta budžeta, znači povećanje plata, povećanje penzija i smanjenje nezaposlenosti.

Ja vas molim da u danu za glasanje podržite ovaj amandman. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela poslanica Aleksandra Jevtić.

Da li neko želi reč?

ALEKSANDRA JEVTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege, budžet opštine Vrnjačka Banja za 2019. godinu, kao i budžet Republike Srbije, predstavlja razvojni budžet jer je baziran na projektima i investicijama.

S obzirom na to da se radi o Vrnjačkoj Banji i da je to turističko mesto, potrebno je više ulagati, naravno, u infrastrukturu grada, pre svega zbog velikog priliva gostiju jer je broj prisutnih gostiju svakoga dana sve veći i dupliran u odnosu na stanovništvo.

Očekujem naravno, kao i do sada, podršku Vlade i njenih resornih ministarstava, da podrže kvalitetne projekte koji su doneti i da se pomogne, ukoliko ima mogućnosti, Opštini pošto smo odradili prvi deo gradnje bazena, odnosno ulaže se u trenažni centar za vaterpolo, koji će imati velikog uticaja na razvoj sporta u Srbiji. S obzirom na to da postoje ovako kapitalni projekti, molim vas da pomognete da se privede kraju upravo taj vaterpolo centar, da bi naša vaterpolo reprezentacija mogla da trenira, naši zlatni delfini.

Naravno, želim da vam se zahvalim i da vas zamolim, ukoliko ste u mogućnosti, da se u nekom trenutku izvrši analiza transfernih sredstava koja idu sa viših nivoa na niže nivoe, jer se Vrnjačka Banja trenutno nalazi na jako niskom nivou što se tiče tih transfernih sredstava, odnosno na godišnjem nivou to iznosi oko 89.000.000 dinara. Ja vam se zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Nemate više vremena, potrošili ste vreme grupe.

(Aleksandra Jerkov: Poslovnik.)

DUŠKO TARBUK: Zahvaljujem, predsedavajuća.

PRESEDNİK: Dugo ste izdržali da budete fini. Nije ničim povređen Poslovník.

(Marko Đurišić: Ne možete vi da znate to.)

Gospodine Tarbuk.

DUŠKO TARBUK: Poštovani ministre sa saradnicima, uvaženi građani Srbije, donošenje zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja višestruko je značajno za prevazilaženje brojnih problema koji prate sistem naplate doprinosa za socijalno osiguranje. Samim tim, kontrola naplate doprinosa biće još efikasnija.

S obzirom na to da će Centralni registar ustanoviti redovne mesečne analize i usaglašavanje podataka iz baze Centralnog registra o obveznicama uplate doprinosa – poslodavcima i osiguranicima u pogledu uplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, obaveštavaće se Poreska uprava o svim uočenim nepravilnostima radi daljeg postupanja. Može se zasigurno postići visok nivo naplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje i unaprediti nivo izvršavanja zakonskih obaveza. Mesečni izveštaj na nivou osiguranika ogleda se u obezbeđivanju potrebnih podataka kako bi se mnogo brže identifikovali nesavesni poslodavci i izbegle situacije da doprinosi ostanu neplaćeni, čime će radnici i njihova radna prava biti zaštićeni. Mislim da je ovo odličan zakon za radne ljude u ovoj zemlji.

Molim svoje poštovane i uvažene kolege da u danu za glasanje podrže ovaj zakon. Naravno, ako budu imali snage i vremena, i moj amandman. Zahvaljujem.

PRESEDNİK: Na član 1. amandman je podneo poslanik Bojan Torbica.

BOJAN TORBICA: Poštovana predsednice, cenjeni ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici, razlozi za donošenje zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja sadržani su u potrebi organizovanja efikasnog oblika za obavljanje poslova uspostavljanja i vođenja centralne baze podataka, u kojoj će biti objedinjene različite baze podataka koje se vode za iste grupe korisnika u oblasti socijalnog osiguranja. Uvođenje centralne baze podataka o obveznicima doprinosa za socijalno osiguranje, poslodavcima i osiguranicima između ostalog treba da obezbedi efikasniju kontrolu naplate doprinosa za socijalno osiguranje, smanjenje troškova administracije i efikasnije funkcionisanje sistema socijalnog osiguranja.

Amandman kojim sam predložio predviđa da se u članu 1. Predloga ovog zakona doda stav 2. koji glasi: „Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na efikasnost ustanova socijalne zaštite“.

Socijalna zaštita je delatnost kojom se obezbeđuje određeni stepen socijalne sigurnosti svakom čoveku i zadovoljavanje različitih potreba socijalne

zaštite građana i njihovih porodica. Zato se i osnivaju ustanove socijalne zaštite s ciljem ostvarivanja prava i pružanja usluga u oblasti socijalne zaštite, kao i radi obavljanja razvojnih, savetodavnih, istraživačkih i drugih stručnih poslova u socijalnoj zaštiti i ostvarenja drugih utvrđenih interesa. Izuzetno je važno da i predlogom ovog zakona, koliko je moguće, utičemo na njihovu efikasnost. Pošto se ustanove socijalne zaštite osnivaju i rade kao ustanove za decu i mlade ili kao ustanove za odrasle i starije korisnike, tj. služe za ostvarivanje prava i pružanje usluga u oblasti socijalne zaštite svim generacijama, od onih najmlađih do onih najstarijih, izuzetno je bitna njihova što veća efikasnost u radu, jer ćemo samo maksimalno efikasnim ustanovama socijalne zaštite uspeti da u potpunosti zadovoljimo potrebe njihovih korisnika. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela poslanica Sonja Vlahović.

SONJA VLAHOVIĆ: Zahvaljujem, poštovana predsednice.

Uvaženi ministri, kolege i kolegice, poštovani građani Srbije, već danima slušamo raspravu o najvažnijem zakonu, zakonu o budžetu naše zemlje. Već danima slušamo diskusije naših kolega iz opozicije, pojedinih, i shvatila sam da su oni postali opozicija ne samo vlasti i vladajućoj koaliciji, oni su ...

(Predsednik: Poslanice, budite ljubazni, samo o amandmanu.)

Jedan od reformskih zakona, koji je veoma bitan za budžet, iz seta finansijskih zakona, poštovana predsednice, što obezbeđuje i pozitivne ocene MMF-a, Evropske komisije, Svetske banke. Posle teških ekonomskih reformi i fiskalne konsolidacije došli smo do markoekonomske stabilnosti. Ponosna sam što sam poslanica Srpske napredne stranke, ponosna sam na Vladu Republike Srbije, zato što su vidljivi rezultati. Privredni rast je 4,5%, javni dug nam se smanjuje, inflacija je 2,3%, suficit umesto deficita u budžetu, smanjena nezaposlenost, a čuli smo da nije tačna informacija, 11,9% nam je smanjena nezaposlenost. Zaposlili smo 370.000 ljudi, cena rada nam je povećana, turizam nam je u porastu, životni standard naših građana je bolji. Povećali smo plate, penzije.

Ne očekujem od poslanika opozicije da vole Vladu Republike Srbije, da vole predsednika Aleksandra Vučića, ali očekujem da vole našu zemlju Srbiju. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo poslanik Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Drugarice i drugovi, dame i gospodo, poštovani ministri, zaista, komponenta socijalne ravnopravnosti, socijalne pravde jeste jako važan element, koji jeste ugrađen u ovaj zakon, ali mislim da njegovo isticanje u opštim odredbama i prihvatanje ovog amandmana može da donese samo na

kvalitetu u primeni ovog zakona, kao i u donošenju budućih podzakonskih akata koji treba da proprate realizaciju svega ovoga.

Naime, pitanje socijalne ravnopravnosti svih građana kroz stvaranje Centralnog registra je vrlo jasno profilisano interesom svakog od nas da svako prema svojim prihodima, ravnomerno, blagovremeno bude opterećen, bude obavezan, plati poreze i doprinose državi koje je dužan da da, jer samo apsolutnim obuhvatanjem svih korisnika, koji treba da budu obavezani i praćeni da li poštuju svoje obaveze, teret davanja može da bude pravično raspoređen, srazmerno prihodima koje građani imaju. Širenje obuhvata i blagovremeno praćenje jednostavno će obezbediti da poreske obaveze, socijalna davanja koja su svi obavezni kroz prihode koje imamo da uplaćujemo državi budu smanjena, da mi lično budemo manje opterećeni, a da teret bude ravnomerno podeljen.

Ono što je problem, to je što mi ovaj sistem, koji smo nekad imali jako dobro razrađen, ne ovako, u elektronskom obliku, brzom i efikasnom, kakav ovaj treba da bude... Nažalost, posle osamnaest godina od razaranja tog sistema krećemo ponovo ispočetka, ali bolje ikad nego ikad.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo poslanik Mladen Lukić.

Izvolite.

MLADEN LUKIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, donošenjem ovog reformskog zakona pravimo zdrav temelj za napredak društva i povećanje životnog standarda.

Razlozi za donošenje ovog zakona sadržani su u potrebi uvođenja centralne baze podataka o obveznicima doprinosa za socijalno osiguranje, poslodavcima i osiguranicima.

Cilj zakona je obezbeđivanje efikasnije kontrole naplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, smanjenje troškova administracije i efikasnije funkcionisanje sistema socijalnog osiguranja. Osnovna svrha i razlog jeste regulisanje razmene podataka u pogledu uplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje koja je uspostavljena između Centralnog registra i Poreske uprave, a koja je u potpunosti realizovana uspostavljanjem objedinjene naplate poreza i doprinosa po odbitku.

Kako je Centralni registar pre svega elektronski vođena baza podataka i elektronski servis koji se zasniva na IT tehnologijama, neophodno je bilo obezbediti i zakonski osnov za povezivanje sa drugim registrima i evidencijama u Republici Srbiji kako bi se omogućilo efikasnije i brže ostvarivanje prava i ispoštovali zahtevi u pogledu elektronske razmene podataka državnih organa, odnosno razvoja e-uprave, a sve u cilju povećanja efikasnosti kako Centralnog

registra tako i drugih organa i organizacija, korisnika podataka iz Centralnog registra.

S obzirom na to da Centralni registar predstavlja jedinstvenu bazu podataka svih osiguranika i osiguranih lica, ovim zakonom preuzimaju se nadležnosti u pogledu vođenja registra zaposlenih, izabranih, imenovanih, postavljenih i angažovanih lica. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDNIK: Poštovani poslanici, samo da vas obavestim o dopisu Radio-televizije Srbije da za koji minut neće više biti u mogućnosti da prate zasedanje Skupštine Srbije zbog preuzetih obaveza prenosa utakmice Evropskog prvenstva u rukometu za žene.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Nenad Mitrović.

NENAD MITROVIĆ: Poštovana predsednice, gospodo ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja.

U članu 1. Predloga zakona uređuju se osnivanje, organi i delatnost Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja, odnosi između Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja i organizacija obaveznog socijalnog osiguranja, organa nadležnog za poslove javnih prihoda, organa i organizacija nadležnih za registraciju pravnih i fizičkih lica, organa koji vode službene evidencije i registre o ličnim statusima građana i podataka koji su od značaja za obveznike uplate doprinosa, odnosi Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja sa drugim pravnim subjektima, kao i druga pitanja od značaja za rad Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja.

Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja između ostalog treba da obezbedi efikasniju kontrolu naplate doprinosa za socijalno osiguranje, smanjenje troškova administracije i efikasnije funkcionisanje sistema socijalnog osiguranja.

Pozivam kolege narodne poslanike da u danu za glasanje podrže Predlog zakona. Hvala.

PRESEDNIK: Na član 1. amandman je podneo poslanik Veroljub Matić.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo...

Izvinjavam se, Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ne, pa ja sam sledeći.

Dame i gospodo narodni poslanici, javljam se po svom amandmanu.

Dakle, ljubav prema hrani je najiskrenija ljubav. Džaba vam zlato i dijamanti kad nestane hrane i vode. Poljoprivrednici su, bez obzira na to što proizvode hranu i što na takav način ljude održavaju u životu, postali najsiromašniji sloj građana. Mislim da je dug za PIO i dug za zdravstveno osiguranje zemljoradnika oko dvesta milijardi, zajedno sa kamatom. Molim

gospodina ministra da ovo sasluša, jer se mora naći rešenje za dugove poljoprivrednika, koji iznose preko dvesta milijardi i približavaju se iznosu od dve milijarde evra. Mislim da bi trebalo razgovarati i ne kažnjavati one koji su to već redovno plaćali. Treba razgovarati da se za određen procenat duga proda poljoprivrednicima taj dug, recimo, da izmire to za 5–10% obaveza koje duguju i kamate, i da na takav način, s jedne strane, prihodujuemo i, s druge strane, rešimo poljoprivrednike dugova, da i oni mogu da overavaju zdravstvene knjižice i da mogu da budu zbrinuti, i na penzijski način i na način da će biti zdravstveno osigurani.

Predlažem da poljoprivrednici, koji su ove godine dobili značajno veća sredstva... Ovaj tamo što prigovara, u narodnoj nošnji, što glumi domaćina, kaže da je četrdeset jedna i po milijarda malo, a kad je on dobijao od Dušana Petrovića novac devetnaest milijardi je bilo puno, a isti kurs evra je bio.

Dakle, mi zahvaljujemo na tome što smo dobili sedam milijardi i šeststo više kao poljoprivrednici, ali molimo Ministarstvo finansija da razmisli o tome da se dugovi poljoprivrednika, koji za PIO i zdravstveno osiguranje iznose preko dvesta milijardi, na određen način kompenzuju – ili subvencijama ili da im se to proda za pet posto od stvarnog duga. Na taj način rešićemo njihov problem a pokazati onima koji su dosad plaćali PIO osiguranje da njih ne kažnjavamo, jer je iznos kamata daleko veći nego što je iznos duga. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolega Rističeviću.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Stanija Kompirović.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, građani Srbije, da se zemlja gradi, radi i napreduje govori i set zakona i Predlog budžeta koji se nalaze ispred nas i koji su na dnevnom redu. Pad nezaposlenosti, koja sada iznosi 11,3%, koji jeste prioritet Vlade, povećanje plata i penzija, sve to ćemo dobiti usvajanjem budžeta za 2019. godinu, a sve zahvaljujući politici našeg predsednika Aleksandra Vučića; mi ostvarujemo i otvaramo fabrike, izgrađujemo puteve.

Politika mira koju on vodi, pitanje Kosova i Metohije, koje je teško i kompleksno, zato naš predsednik čini sve da se ne ugrozi mir i stabilnost na tim prostorima... Već petnaest dana na prostorima Kosova i Metohije mirnim putem se borimo protiv terora albanske vlasti koja je na robu iz Srbije uvela takse od 100%. U 21. veku neko želi da nam uskrati osnovno pravo, pravo na život, hranu, vodu, pravo na lečenje, pravo na učenje, upravo na postojanje na tim prostorima Kosova i Metohije. Neće nas uništiti, hrabro i mirno odgovaramo na

te mere, naši studenti, majke, žene, izlazeći i pokazujući želju za opstankom na našim ognjištima. Zahvaljujući ekonomski jakoj Srbiji, i mi smo na prostorima Kosova i Metohije jači i jedinstveniji. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Izvolite, kolega Bogatinoviću.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, osnovna svrha ovakvog predloga zakona jeste regulisanje razmene podataka u pogledu uplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje koja je uspostavljena između Centralnog registra i Poreske uprave, a koja je u potpunosti realizovana uspostavljanjem objedinjene naplate poreza i doprinosa po odbitku.

Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na poboljšanje zaštite poljoprivrednih osiguranika.

Iskoristio bih priliku da se osvrnem na Program podrške sprovođenju mera ravnomernog regionalnog razvoja kroz učešće države u ekonomsko-finansijskim podsticajima za zemljoradnike i poljoprivredne zadruge u 2018. godini na celokupnoj teritoriji Republike Srbije. Na osnovu ovog programa raspisan je javni konkurs, a cilj Programa je sistemsko unapređenje poslovanja zadruga kao i kvaliteta života u ruralnim sredinama kroz ravnomerniju raspodelu dohotka i povećanje ekonomskih mogućnosti u sklopu ravnomernog regionalnog razvoja. Realizacijom Programa unapređuje se zadružni sistem i povećava konkurentnost ali se obuhvata i aspekt društvenih i socijalnih promena, u kojima su zadruge značajni akter.

Sa teritorije grada Leskovca na javni konkurs prijave sa propisnom dokumentacijom dostavilo je devet zemljoradničkih i poljoprivrednih zadruga, a bespovratna sredstva po Programu odobrena su za četiri zadruge, i to za: 1. Zemljoradničku zadrugu „Profesional SMS“ Donje Trnjane, 2. Poljoprivrednu zadrugu „Kumovi plus“ Vučje, 3. Zemljoradničku zadrugu „Petrović“ Gornje Krajince i 4. Zemljoradničku zadrugu „Gradac–voće“ Gradašnica. Po Programu, ukupno odobrena sredstva za četiri zadruge sa teritorije grada Leskovca za 2018. godinu iznose 36,4 miliona dinara. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, uvaženi kolega Bogatinoviću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Izvolite.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Sušтина ovog zakona je briga o siromašnima. Agenda o održivom razvoju do 2030. godine ima za cilj iskorenjivanje siromaštva i usmeravanje društva ka

održivom inkluzivnom razvoju. Srbija je usvojila ovu agendu i obavezala se na realizaciju ovih ciljeva. Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja nastavak je realizacije ove agende ali je ovo i reformski zakon, od čije će primene korist imati građani jer će administracija biti brža i efikasnija.

Dakle, cilj ovog zakona je veća transparentnost, efikasnija kontrola isplate socijalnih davanja ali i bolja međusektorska koordinacija institucija. Cilj ovog zakona je visok nivo naplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, kao i da se unapredi nivo izvršenja zakonskih obaveza.

Ono što je Vlada Republike Srbije uspjela za vreme mandata Aleksandra Vučića i sada Ane Brnabić jeste da reformskim procesima u isto vreme smanji stopu nezaposlenosti ali i poveća broj zaposlenih.

Amandman koji sam podnela na predlog ovog zakona dodatno definiše zakon. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Filipovski.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

JOVICA JEVTIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, na član 1. predloženog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja podnosim amandman u smislu dodavanja stava 2, koji preciznije definiše povezanost predloženog zakonskog rešenja sa ravnomernim razvojem Republike Srbije.

Inače, članom 1. Predloga zakona propisana je oblast koja se uređuje zakonom, a to je, pre svega, osnivanje, organi, delatnost Centralnog registra, kao i njegov odnos s ostalim organima u sistemu funkcionisanja socijalnog osiguranja. Usvajanjem ovog zakona obezbediće se jedinstvena baza podataka o obveznicima doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, osiguranicima i osiguranim licima u koju se podaci unose i u kojoj se čuvaju i dnevno elektronski ažuriraju.

Kako je Centralni registar pre svega elektronski vođena baza podataka i elektronski servis koji se zasniva na IT tehnologijama, neophodno je bilo obezbediti zakonski osnov za povezivanje sa drugim registrima i evidencijama u Republici Srbiji kako bi se omogućilo efikasnije i brže ostvarivanje prava i ispoštovali zahtevi u pogledu elektronske razmene podataka državnih organa, odnosno razvoja elektronske uprave, a sve u cilju povećanja efikasnosti kako Centralnog registra tako i drugih organa i organizacija, korisnika podataka iz Centralnog registra.

Osnovna svrha i razlog jeste regulisanje razmene podataka u pogledu uplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje koja je uspostavljena između Centralnog registra i Poreske uprave, a koja je u potpunosti realizovana uspostavljanjem objedinjene naplate poreza i doprinosa po odbitku.

Odgovorna socijalna politika, a svakako je predloženo zakonsko rešenje deo te politike, utiče na ravnomerni razvoj Republike Srbije u svim oblastima društvenog života, pa je podnošenje amandmana jedan vid podrške toj ideji, a već sam i ranije naglašavao da u svim zakonskim predlozima moramo dati podršku ideji ravnomernog razvoja čitave zemlje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jevtiću.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi ministre sa saradnicima, podnela sam amandman kako bih dodatno ukazala na značaj donošenja ovog zakona. Ovim amandmanom akcenat se pre svega stavlja na ostvarivanje socijalne ravnopravnosti.

Usvajanjem zakona omogućiće se efikasnija kontrola naplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, smanjenje administrativnih troškova i uopšte efikasnije funkcionisanje sistema socijalnog osiguranja.

Cilj Vlade Republike Srbije i našeg predsednika Aleksandra Vučića je da Srbija bude jedna moderna zemlja. Ovo je svakako jedan od zakona koji će doprineti tome da Srbija bude modernija zemlja jer je pre svega fokusiran na ostvarivanje, odnosno omogućavanje boljih usluga za sve građane Srbije.

Na ostvarivanje socijalne ravnopravnosti uticaće takođe budžet za 2019. godinu, jer je budžetom za 2019. godinu predviđeno 33 milijarde više sredstava u odnosu na 2018. godinu za povećanje plata u javnom sektoru, tako da ćemo imati povećanje plata 7–12%, pri čemu će najveće povećanje zarada u Srbiji imati medicinske sestre i tehničari – 12%, povećanje od 10% imaće lekari, 9% ustanove socijalne zaštite, prosveta, vojska, policija, 7% ostali budžetski korisnici.

Takođe, na ostvarivanje socijalne ravnopravnosti u Srbiji uticaće i povećanje minimalne cene rada, odnosno povećanje minimalne zarade u Srbiji od 1. januara. Svakako, na ostvarivanje socijalne ravnopravnosti uticaće i povećanje penzija, kao i jednokratna pomoć koju su naši penzioneri dobili u prethodnim danima. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Izvolite, kolega Filipoviću.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, mogu slobodno da kažem – i građani Srbije, jer će u odloženom prenosu ili u snimku oni koje interesuje ova diskusija

imati priliku da čuju šta smo mi govorili kada je deo opozicije koji je danas ovde pravio cirkus izašao iz sale, hoću da kažem da smo mi poslanici Srpske napredne stranke i deo opozicije koji je ovde ostao pokazali da je zaista za nas mera patriotizma to kako naši građani žive, kakvo je stanje u našoj državnoj kasi. Ono čime možemo da se pohvalimo jeste bolji standard naših penzionera i naših zaposlenih u javnom sektoru ali, naravno, i onih ljudi koji rade u privatnom sektoru.

U Srbiji je stanje sve bolje. Plate i penzije rastu na realnim osnovama. SNS i Vlada Republike Srbije su, mogu da kažem, odlučno i snažno posvećene tome da rešavaju probleme i najugroženijih slojeva našeg društva. Smatram da tu u narednoj godini ima prostora, i biće ukoliko privredni i ekonomski rast i stanje u društvu i finansijama dozvole, da još više pomognemo, možda i malo ravnopravnije, onim ljudima koji imaju niža primanja od dvadesetak hiljada dinara, kako bismo njihov nivo i standard života koliko-toliko pokušali da približimo životu i standardu ljudi koji žive bolje od njih. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Filipoviću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Gospodine ministre, kolegice i kolege, pred nama je jedan vrlo kvalitetan predlog zakona. Uložio sam amandman na član 1, na član koji se tiče opštih odredaba u ovom zakonu, upravo u cilju da pojačam napore predsednika Republike, Vlade Republike Srbije i ove skupštinske većine u ekonomskom i održivom razvoju Republike Srbije. Pa i ovaj dobar zakon upravo kreće u tom pravcu. Da je to tako, reći ću vam na osnovu jednog prostog primera.

Mi imamo sada velikih problema kod onih naših sugrađana koji su se devedesetih godina bavili nekim privatnim biznisom, znači od 1990. do 1994. godine. Sva dokumentacija koja se ticala njihovih socijalnih davanja, odnosno poreza, doprinosa, vodila se u nekadašnjem ZOP-u, odnosno Službi društvenog knjigovodstva. Od 1994. godine to je već preuzela Poreska uprava i tu nema problema, ti podaci postoje, ali za sve one ljude koji su do 1994. godine imali neke svoje privatne – u to vreme to su bile većinom STR ili možda neke apoteke – za većinu je problem naći dokumentaciju i ostvariti... Evo, sad većini njih stiže 65 godina starosti ili 40 godina staža i pokušavaju da ostvare svoje penzije – nisu u mogućnosti za taj period. Služba društvenog knjigovodstva, koja je 2000. godine uništena i ugašena, ne postoji. I Trezor... Proveravao sam u Trezoru, ne postoji arhiva iz tog perioda. U Poreskoj upravi opet ne postoji, jer Poreska uprava nije ni bila u obavezi da takvu dokumentaciju ima.

Na ovaj način, mi ćemo potvrditi upravo da se staramo o ekonomskom i održivom razvoju, da mislimo o budućnosti. Znači, niko u budućnosti,

zahvaljujući ovakvim merama i ovakvim zakonima, neće imati te probleme koje naši sugrađani u ovom trenutku imaju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bojaniću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić. Izvolite, prof. Atlagiću.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, gospodine ministre, ovaj zakon i amandman pridoneće boljoj kontroli naplate doprinosa za socijalno osiguranje, što će se odraziti na ubrzanu modernizaciju Republike Srbije, a motor ubrzane modernizacije Republike Srbije je predsednik Republike Srbije gospodin Aleksandar Vučić.

Bivši režim, oličen u Draganu Đilasu zvanom Điki Mafija, Vuku Jeremiću zvanom Vuk Potomak, Saši Jankoviću zvanom Sale Prangija, nije vodio računa o socijalnom osiguranju i centralnom registru, jer za vreme njihovog režima bez posla je ostalo 575.000, ovo je tačan podatak, radnika po raznim osnovama, ali je zato gospodin Đilas namestio petsto miliona svojim privatnim firmama.

Poštovani potpredsedniče, Jeremić ovih dana zamuckuje na sudu u Njujorku uhvaćen u petljanjima sa belosvetskim lopovima Patrikom Hoom i šekom Tidijanom Gadioom. Tu je odmah do njega i Saša Janković, Sale Prangija, koji ovih dana roni krokodilske suze zbog debakla Prištine za prijem u Interpol. Toliko tuge nisu pokazivali ni predstavnici pokrovitelja tzv. nezavisnosti Kosova.

Poštovani ministre, njima nije cilj unapređivanje socijalnog osiguranja i Centralnog registra, nego, preko satanizacije predsednika Republike Srbije, njegovog brata, njegovog sina i roditelja, omalovažiti ulogu i ličnost predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića dok čini nadljudske napore u traženju trajnog, kompromisnog i održivog rešenja za našu srpsku pokrajinu. Zaboravili su jedno: što ga više blate, što više prosipaju laži o njemu, što više satanizuju njega i porodicu, on je sve jači, sve snažniji, sve čvršći, čvršći od stene, nesalomiv. Znao zašto? Zato što preko njega građani Republike Srbije pretaču svoju energiju zarad budućnosti naše dece i naše otadžbine.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, prof. Atlagiću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Živan Đurišić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

ŽIVAN ĐURIŠIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, amandman koji sam podneo glasi: „U članu 1. Predloga zakona dodaje se stav 2, koji glasi: 'Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na monetarnu politiku'.“

U članu 1. Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, koji nosi naslov Opšte odredbe, nabrojane su oblasti na koje se odnosi ovaj zakon i koje se uređuje ovim zakonom: osnivanje, organi i delatnost Centralnog registra, kao i njegov odnos sa organizacijama obaveznog socijalnog osiguranja, organom nadležnim za poslove javnih prihoda i drugim organizacijama koje su nadležne za registraciju pravnih i fizičkih lica, organima koji vode službene evidencije i registre o ličnim statusima građana, odnos sa institucijama koje vode registre o podacima koji su od značaja za obveznike uplate doprinosa, kao i odnos sa drugim pravnim subjektima.

Ovaj zakon, jedan u setu zakona koje sada donosimo, a pre svega zakon o budžetu za 2019. godinu, doprineće daljem razvoju Republike Srbije kao i daljem uspešnom vođenju monetarne politike, zajedno s ostalim zakonima koji su na dnevnom redu ove sednice Narodne skupštine.

Republika Srbija izlazi iz procesa konsolidacije fiskalnog i monetarnog sistema, što je omogućilo da kurs dinara u 2018. godini bude stabilan i sa kontrolisanom i minimalnom inflacijom, što će ovim zakonima, pre svega zakonom o budžetu za 2019. godinu, biti omogućeno i ostvareno i u 2019. godini. Koliko je ovo značajno za čitav privredni i društveni razvoj zemlje, kao i za bolji život građana, znaju oni koji se sećaju kako je bilo onda kada je kurs dinara bio nestabilan, sa hiperinflacijom koja je uništavala privredne subjekte a ogromnu većinu građana dovodila na rub siromaštva. Monetarna i fiskalna politika, sa reformom političkog i ekonomskog sistema, programski su zadaci Srpske napredne stranke, na čelu sa predsednikom Aleksandrom Vučićem.

Zbog svega ovoga, pozivam narodne poslanike da glasaju za ovaj zakon.
PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đurišiću.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Izvolite, kolegice Janošević.

STANISLAVA JANOSHEVIC: Hvala, poštovani predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, kolege poslanici, u osnovi registra obaveznog socijalnog osiguranja je baza podataka obveznika, osiguranika, poslodavaca, što je naravno logično, međutim, u ovakvoj formaciji, u ovako razvijenom registru imaćemo apsolutan pregled naplate doprinosa za socijalno osiguranje. Najbitnije je da imamo konstantnu razmenu podataka, adekvatnu, istinitu, između Poreske uprave i Centralnog registra.

Baza podataka Centralnog registra umnogome se naslanja na informacione tehnologije. Drago mi je da ste to prepoznali u mnogim koracima ranije kada ste formirali i uveli u primenu elektronsku upravu.

Od oktobra 2018. godine, želim da naglasim, razvijena je i puštena u primenu info-linija, gde građani Srbije kontaktirajući s ljudima koji rade na toj info-liniji mogu da dođu do podataka koju je to dokumentaciju potrebno

obezbediti da bi mogli da omogućé lečenje dece ili odraslih u inostranstvu, da vide dokle je taj postupak stigao, kao i kada ée doći samo rešenje.

Republički fond za zdravstveno osiguranje u Zrenjaninu radi apsolutno dobro, sa svojim ispostavama u Novoj Crnji, Novom Bečeju, Žitištu i Sečnju. Republički fond za zdravstveno osiguranje je prebukiran u danima kada korisnici dolaze, odnosno u delu dana kada dolaze da bi overili svoje upute zarad lečenja van matične filijale. Drago mi je da je poboljšano stanje po pitanju ljubaznosti i efikasnosti rada ljudi koji omogućavaju overavanje tih uputa.

Po pitanju zdravstva, veliki je iskorak načinjen u gradu Zrenjaninu i bolnica „Đorđe Jovanović“ opremljena je angiosalom, rendgenima. Ova ustanova je akreditovana, uloženo je sto miliona dinara u bolnicu „Đorđe Jovanović“ i jako mi je bitno da kažem da ono što nam nedostaje jeste magnetna rezonanca, kako ne bismo slali bolesnike na dijagnostiku van matične filijale. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam puno.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Svetlana Nikolić Pavlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na prvi član Predloga zakona kojim se dodatno definiše predmet ovog zakona, gde posebno ukazujem na sagledavanje problema unapređenja medicinskih ustanova.

Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja predstavlja odgovor na potrebu za stvaranjem objedinjenog, ažurnog i elektronskog registra podataka o stanovništvu Republike Srbije. U tom smislu, odredbom člana 1. Predloga zakona predviđeno je formiranje centralnog registra stanovništva, odnosno uspostavljanje, vođenje, sadržina, način korišćenja, kao i druga pitanja od značaja za uspostavljanje i vođenje centralnog registra stanovništva Republike Srbije.

Razlozi za donošenje ovog zakona sadržani su potrebi organizovanja efikasnog oblika za obavljanje poslova uspostavljanja i vođenja centralne baze podataka, u kojoj ée biti objedinjene različite baze podataka koje se vode za iste grupe korisnika u oblasti socijalnog osiguranja.

Sve to ulazi u opis odgovornog delovanja predsednika Aleksandra Vučića, Vlade Republike Srbije, rukovodstva koje sprovodi program Srpske napredne stranke. Upravo takvo, efikasno i transparentno, delovanje stvara uslove za razvoj Republike Srbije.

Ovaj predlog zakona i ostali koji su na dnevnom redu uklapaju se u ambijent u kome se Srbija nalazi, a takva akta, stabilan budžet i rad isključivo u interesu građana Republike Srbije omogućavaju unapređenje osnovnih oblasti za bolji kvalitet života, a to su pre svega obrazovanje i zdravstvo. Tako ukupan budžet Ministarstva zdravlja za 2019. godinu iznosi 18.712.691.000 dinara. Predlog budžeta Ministarstva zdravlja za 2019. godinu veći je za 7,6% u odnosu na budžet za 2018. godinu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Reč ima narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi ministre sa saradnicima, predloženi amandman dodaje stav 2. u članu 1. predloženog zakona o Centralnom registru socijalnog osiguranja i dodatno definiše podsticaj razvoja Republike Srbije i finansijsku stabilnost.

Cilj zakona jeste da obezbedi kontrolu naplate doprinosa za socijalno osiguranje, smanji troškove administracije, postigne efikasnije funkcionisanje sistema socijalnog osiguranja.

Razmenom podataka u pogledu uplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje koja je uspostavljena između Centralnog registra i Poreske uprave i realizovana uspostavljanjem objedinjene naplate poreza i doprinosa postiže se bolja kontrola i, zasigurno, visok nivo naplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje i unapređuje nivo izvršavanja zakonskih obaveza. Ovo je još jedan iz seta zakona koji će unaprediti ne samo kvalitet života građana već i sigurnost i stabilnost.

Pre nekoliko dana smo čuli da je u Srbiji zabeležen istorijski minimum nezaposlenosti, koji iznosi 11,3%. Šta to znači? To pokazuje da ova vlada, na čelu sa predsednikom Vučićem, vodi odgovornu politiku, politiku koja vodi privrednom rastu i ekonomskom napretku, politiku koja dovodi i koja će dovesti investitore u Srbiju da otvore fabrike i nova radna mesta. Svaki zaposleni građanin znači da će jedna porodica živeti finansijski stabilnije, uz garantovanu socijalnu zaštitu, odnosno materijalnu bezbednost i zdravstvenu zaštitu, a svaki novi investitor će doprineti većem razvoju naše države.

Zaposleno je 370.000 ljudi više nego 2014. godine. To je odličan rezultat i ja vam čestitam na tome. Mi danas nastavljamo sa reformama koje će doprineti jačanju ekonomije i privrednom rastu i, što je takođe jako bitno, podizanju

ugleda naše zemlje u svetu kao stabilne države, pogodne za investiranje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Reč ima narodni poslanik Miodrag Linta.

MIODRAG LINTA: Ja sam već više puta u Skupštini govorio o jednom problemu koji muči 530 izbegličkih i drugih porodica čiji su stanovi izgrađeni sredstvima italijanske vlade. Poznato je da u Srbiji ima više hiljada stambenih jedinica koje su izgrađene sredstvima međunarodnih organizacija, ali nažalost samo ovih 530 porodica nema pravo otkupa svojih stanova. To je bilo predviđeno Memorandumom Vlade Srbije i Vlade Italije iz 2003. godine. Međutim, za vreme ministra Velimira Ilića, 2006. godine, opcija otkupa je ukinuta i ovih 530 porodica su diskriminisane punih deset godina. Dakle, radi se o 530 porodica u sedam lokalnih samouprava, u pitanju su Niš, Valjevo, Kraljevo, Čačak, Kragujevac, Pančevo i Stara Pazova.

Već više godina pokušavam da pomognem tim porodicama da se reši to pitanje, da se ispravi nepravda prema njima. Imali smo više sastanaka u nadležnim ministarstvima. Imao sam sastanak i sa premijerkom Anom Brnabić i njenim savetnikom. Apelujem još jednom i na kabinet premijerke, na nadležno Ministarstvo za građevinarstvo, saobraćaj i infrastrukturu da to pitanje stavimo na dnevni red, da se konačno tim porodicama omogući pravo otkupa njihovih stambenih jedinica. Neprihvatljivo je da među više hiljada izbegličkih porodica ima jedna kategorija koja nema to pravo. Nadam se da ćemo konačno to pitanje rešiti u narednom periodu i da sve izbegličke porodice čiji su stanovi i druge stambene jedinice izgrađene sredstvima međunarodnih organizacija budu izjednačene u svojim pravima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Linta.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša St. Jovanović.

Reč ima narodni poslanik Nataša St. Jovanović.

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predse-davajući.

Poštovani ministri, kolege narodni poslanici, juče i danas smo videli na delu kako se to, po srpskoj narodnoj, uspeh ne prašta. A uspeh je evidentan i nesporan. Mi se ponosimo velikim državnikom Aleksandrom Vučićem, koji vraća ugled Srbiji. I što Srbija postaje uspešnija i što Srbija ima sve više prijatelja u svetu, to ima više bukača koji dirigovano pričaju jedno te isto, kao mantru, toliko laži, bestidno vređanje naše predsednice Skupštine, destabilizovanje zemlje sada kada treba da budemo jedinstveni oko veoma bitne stvari.

Pošto je budžet odličan i ne može mu se ništa zameriti, pošto je suficit treću godinu zaredom, to pokazuje i da je opozicija podnela samo 175 amandmana na budžet. Puno smo se naslušali laži i gluposti jer, kako je rekao

Albert Ajnštajn – ljudska glupost i svemir su beskonačni, za ovo drugo nisam siguran.

Predsedavajući, vas i druge predsedavajuće zamolila bih da uvek kada opozicione kolege stoje i ometaju rad Skupštine sednica traje do ponoći, i to bez pauze, jer interesantno je videti ko će od poslanika opozicije ostati na nogama.

Takođe vidimo da se totalno razjedinjena opozicija napokon složila oko jedne stvari, a to je mržnja prema Aleksandru Vučiću i Srpskoj naprednoj stranci. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačuzić Puzić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dragan Veljković.

Izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, odredbom člana 1. predloženog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja propisana je oblast koja se uređuje zakonom, a to je pre svega osnivanje, organi, delatnost Centralnog registra, kao i njegov odnos sa organizacijama obaveznog socijalnog osiguranja. Predloženim amandmanom dodatno se definiše predmet ovog zakona, a amandman se odnosi na ukupan razvoj Republike Srbije, s posebnim akcentom na prava raseljenih lica.

Raseljena lica su najranjivija kategorija stanovništva u Republici Srbiji, čiji se problemi ispoljavaju u svim sferama života, od rešavanja stambenih potreba, statusnih pitanja, zapošljavanja, kao i ostvarivanja prava iz penzijskog, zdravstvenog i socijalnog osiguranja. I nakon proteka dve decenije od okončanja sukoba raseljena lica ne uživaju zagarantovana prava predviđena međunarodnim dokumentima, a to je pre svega pravo raseljenih da se slobodno vrate u svoje domove i da im se vrati imovina oduzeta tokom razdoblja raseljenja ili da budu obeštećeni za imovinu koja im ne može biti vraćena.

Polazeći od ovakvog negativnog faktičkog stanja, Vlada Republike Srbije svojim aktivnim merama potvrđuje čvrstu rešenost i političku volju, zajedno sa ostalim državnim organima, da na celovit i transparentan način svim izbeglim i raseljenim licima ponudi pomoć i konkretna rešenja da bi mogla samostalno i na najbolji način da donesu odluku o svojoj budućnosti.

Najbolja ilustracija ovakvog postupanja Vlade Republike Srbije je i predloženi budžet o kome ovih dana raspravljamo, a kojim je opredeljeno blizu milijardu i po dinara u cilju podrške povratku i opstanku na teritoriji Kosova i Metohije. Predviđena sredstva omogućiće realizaciju Programa izgradnje i rekonstrukcije stambenih i pratećih javnih i infrastrukturnih objekata, koji se

prevashodno odnosi na rekonstrukciju tranzitnih kuća za kolektivni smeštaj povratnika, izgradnju i rekonstrukciju kuća za povratnike i socijalno ugrožene kategorije stanovništva, pomoć u građevinskom materijalu za rekonstrukciju, adaptaciju, dogradnju i završetak započetih kuća.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, amandman sam podnela na član 1. Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja. Ovaj član se odnosi na predmet ovog predloga zakona.

Predlog ovog zakona je, za razliku od većine zakona koji su danas na dnevnom redu, potpuno nov zakon, ali reguliše ona pitanja koja su nas dugo mučila u prošlosti a koja se tiču elektronske uprave, odnosno elektronskog vođenja baza podataka.

Ovaj predlog zakona odnosi se na sve organizacije obaveznog socijalnog osiguranja, kako na organizacije u vezi sa penzijskim i invalidskim sistemom organizacije koje se odnose na slučaj nezaposlenosti, ali takođe i za zdravstveno osiguranje. Ono što je najznačajnije, po meni, u ovom zakonu jeste to što on uvodi jedan sveobuhvatan centralni registar, odnosno centralnu bazu podataka u kojoj će biti objedinjene različite baze podataka, a u vezi sa svim obveznicima socijalnog osiguranja. Znači, ovaj predlog zakona ne samo što obuhvata sve organizacije obaveznog socijalnog osiguranja nego obuhvata i sve poslodavce i sve osiguranike. Jasno je kako će on na ovaj način uticati na povećanje efikasnosti lokalne samouprave, ali takođe na povećanje efikasnosti celokupne državne uprave. Ovaj zakon je u skladu s jednim od bitnih prioriteta programa naše vlade, a to je prioritet da naša uprava treba da bude dobra, da bude elektronska i u službi svih građana. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Majkić.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Izvolite.

RADOVAN JANČIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministre, Republika Srbija je primer uspešno sprovedenih ekonomskih reformi posle najteže situacije u srpskoj ekonomskoj istoriji, u koju su nas odveli neodgovorni lideri bivšeg režima. Reforme su za rezultat dale privredni rast i intenzivni ekonomski napredak, koji su, što je najvažnije, podigli životni standard naših

građana. Nakon sprovedenih mera fiskalne konsolidacije i uspostavljanja ekonomske stabilnosti, postavljeni su zdravi temelji za dalje unapređenje svih oblasti našeg društva, povećanje investicionih ciklusa, ubrzani razvoj i dalje smanjenje nezaposlenosti.

Predlog budžeta Republike Srbije za 2019. godinu, koji je apsolutno uravnotežen, kojeg istovremeno karakteriše socijalni i razvojni aspekt, svakako će zajedno značajno unaprediti rad svih lokalnih samouprava koje smo u Vojvodini 2016. godine preuzeli potpuno devastirane, sa praznim, prezaduženim i opljačkanim opštinskim kasama. Gotovo da nije bilo lokalne samouprave bez dugova većih od jednogodišnjeg budžeta opštine, što je bio slučaj i opštine Novi Kneževac, iz koje ja dolazim, ne uzimajući u obzir nepovoljna kreditna zaduženja koja sada mi otplaćujemo.

Ako se takvoj slici doda stopa nezaposlenosti, u mnogim lokalnim samoupravama i veća od 25,2%, slobodno se može reći da je, pored kriminalnog delovanja bivšeg režima, vladalo opšte beznade i haos. Danas kada je stopa nezaposlenosti više nego prepolovljena i svedena na istorijski minimum, u svetlu brojnih reformskih zakona Vlada je prepoznala neophodnost donošenja i zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja.

Zakon o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja u danu za glasanje bezrezervno treba podržati, a posebno treba podržati zakon o budžetu Republike Srbije za 2019. godinu, kao i set reformskih zakona koji su na dnevnom redu ove sednice. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Izvolite, kolega Kostiću.

RADMILO KOSTIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministri, na osnovu člana 161. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, na Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja koji je podnela Vlada podneo sam amandman, koji glasi: „U članu 1. Predloga zakona dodaje se stav 2, koji glasi: 'Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje poslovanja'.“

Amandmanom se dodatno definiše predmet ovog zakona. Socijalno osiguranje kao oblik socijalne politike i socijalne zaštite kojim se zaposlenima i članovima njihovih porodica garantuje materijalno obezbeđenje i zdravstvena zaštita u sebi sadrži zdravstveno osiguranje, penzijsko osiguranje, invalidsko osiguranje i osiguranje za slučaj nezaposlenosti.

Sistem socijalnog osiguranja u Pirotu zauzima značajno mesto u smislu obima i uređenja, poštujući ustavne odredbe u okviru ljudskih i manjinskih

prava i sloboda, preko nacionalnih propisa, kroz zakonsku i podzakonsku regulativu. Naravno, Pirot kao deo pravnog sistema Republike Srbije, u kojoj su opšteprihvaćeni principi i pravila međunarodnog prava i međunarodni ugovori, zauzima svoje mesto. U Pirotu postoje filijale republičkog PIO i Zavoda za zdravstveno osiguranje, koje rade maksimalno u korist svih građana poštujući zakonske propise, što ujedno utiče i na unapređenje poslovanja svih privrednih subjekata u Pirotskom okrugu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kostiću. Uvek dobro reprezentujete svoj region i grad.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik primarijus dr Milovan Krivokapić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Izvolite.

RADOSLAV COKIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri, govorim o zakonu koji reguliše Centralni registar obaveznog socijalnog osiguranja. Na taj zakon ja sam podneo amandman: „U članu 1. Predloga zakona dodaje se stav 2, koji glasi: 'Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na budžetsku stabilizaciju'.“

Imali smo dosta problema u ovoj oblasti i ovaj zakon reguliše sada probleme, pre svega, oko plaćanja doprinosa za socijalno i zdravstveno osiguranje. Znači, on obezbeđuje efikasnu kontrolu naplate doprinosa obaveznog socijalnog osiguranja, smanjuje troškove administracije, omogućava efikasnije funkcionisanje sistema socijalnog osiguranja.

Mi u ovoj raspravi govorimo o više zakona, jedan dokument svakako je najvažniji, a to je dokument o budžetu, o kome govorimo. Mislim da je novi ministar finansija na najbolji način sa Vladom i ostalim ministrima ovde pred nas dostavio predlog budžeta, koji obezbeđuje potpuno funkcionisanje Republike Srbije shodno prihodima koje imamo. Imamo ovde konstataciju da dosta ljudi odlazi, da su male plate. Iako imamo mnogo investicija koje su popravile budžet, cilj je da imamo još više, da sve ljude uposlimo, da nezaposlenost bude nulta, kako bi onda plate rasle.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući Marinkoviću, ministre Mali sa saradnicima, kolege poslanici, prethodnih dana u objedinjenoj raspravi našao se i Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja.

Ciljevi novog zakona o Centralnom registru obaveznog osiguranja su obezbeđivanje efikasnije kontrole naplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, smanjenje troškova administracije, efikasnije funkcionisanje sistema socijalnog osiguranja.

Moj amandman na član 1. dodaje stav 2. i glasi da se ovim zakonom podstiče rast privrede.

Propisana je oblast koja se uređuje ovim zakonom, objašnjeno je značenje pojedinačnih izraza, kao i načela kojima se Centralni registar rukovodi u obavljanju poslova.

Centralni registar je elektronski servis koji je operativno pušten u rad 2013. godine. Portal Centralnog registra namenjen je kako obveznicima podnošenja prijave na obavezno socijalno osiguranje, tako i osiguranicima, odnosno građanima. Centralni registar preuzima vođenje registra zaposlenih, izabranih, imenovanih, postavljenih i angažovanih lica kod korisnika javnih sredstava, a sve u cilju poboljšanja kvaliteta podataka, odnosno kontrole nad istim. Moram da naglasim da Centralni registar vodi jedinstvenu bazu podataka osiguranika, osiguranih lica i evidenciju obveznika doprinosa.

Ovaj zakon, koji ćemo usvojiti ovih dana, neminovno će uticati na rast privrede i u budućnosti će pružiti ogromnu pomoć i privrednim organizacijama i zaposlenima u njima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala puno.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite, doktorka Todorović.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministri, kolegice i kolege narodni poslanici, obavezno socijalno osiguranje je zakonska obaveza poslodavaca i zaposlenih da uplaćuju doprinose u odgovarajuće fondove kao što su PIO fond, zdravstveni fond itd.

Kada govorimo o Predlogu zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, podnela sam amandman koji se odnosi na sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na poboljšanje uslova u zdravstvu. Shodno tome, želim da istaknem da je ukupan budžet Ministarstva zdravlja za 2019. godinu 18.712.691.000 dinara i da je predlog budžeta za Ministarstvo zdravlja veći za 1.332.592.000 dinara u odnosu na budžet za 2018. godinu.

Pomenuću samo najznačajnije projekte i aktivnosti u budžetu Ministarstva zdravlja za 2019. godinu, a to su: Budžetski fond za lečenje oboljenja, stanja ili povreda koje se ne mogu uspešno lečiti u Republici Srbiji; zatim, zdravstvena zaštita osiguranih lica obolelih od retkih bolesti; izgradnja i opremanje zdravstvenih ustanova u državnoj svojini čiji je osnivač Republika Srbija; pod četiri, razvoj zdravstva – dodatno finansiranje, novi projekat iz kredita Međunarodne banke za obnovu i razvoj; zatim, uspostavljanje

Nacionalnog programa za presađivanje organa u Republici Srbiji itd. O drugim aktivnostima i programima u okviru Ministarstva zdravlja govoriću po sledećim amandmanima.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, doktore Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: I ovaj zakon, dame i gospodo, na koji sam podneo amandman predstavlja važan doprinos opštoj modernizaciji naše države samim tim što objedinjava više različitih baza podataka i omogućava da elektronski dostupno, dakle u najbolje mogućem maniru kvalitetne e-uprave, ti podaci budu na raspolaganju.

Kao što smo takođe rekli, budžet o kom govorimo je odličan korak u pravom smeru. Taj budžet donosi između 7% i 12% veće plate u javnom sektoru. Po rečima predsednika Unije poslodavaca, takav budžet, odnosno ta mera povećanja stimulisace i kretanja u privatnom sektoru, jer kroz povećanje konkurentnosti izaziva posledično i povećanje plata u tom sektoru. Ovaj budžet, naravno, poseduje i resurse za isplatu penzija većih između 8% i 13% u odnosu na nivoe iz 2014. godine. To su sve same dobre stvari.

Zahvaljujući tome što se državom rukovalo ozbiljno i odgovorno, mi imamo i ovakve zakone i ovakav budžet za 2019. godinu. Ali zahvaljujući takvom postupanju, država je imala snage i resurse da pomaže i našem narodu na Kosovu i Metohiji. U poslednjem periodu samo izgrađeni su, potpuno novi: dve škole, jedno obdanište, jedan fakultet, jedna studentska poliklinika, potpuno nova bolnica, potpuno nov dom zdravlja, 889 stanova i kuća, a biće i više od 1.100 zahvaljujući naselju „Sunčana dolina“; renovirano je šesnaest škola, sedam obdaništa, jedan fakultet, dvadeset ambulanti, jedna bolnica; opremljeno je oko stotinu školskih i visokoškolskih objekata, obezbeđena potpuno nova medicinska oprema za sve bolnice, uz značajna sredstva za infrastrukturu i isplaćivanje svih plata i svih penzija, sa kosovskim dodatkom.

U periodu kada se naš narod na Kosovu i Metohiji nalazi pred velikim nedaćama i velikim iskušenjima nama je potrebna sloga, nama je potrebno narodno jedinstvo. Poslednje što je potrebno ovom narodu u ovom vremenu je nemir, poslednje što je potrebno su ulični neredi i poslednje što je potrebno ...

(Predsedavajući: Hvala.)

Poslednja rečenica, gospodine predsedavajući.

... Poslednje što je potrebno jesu nekakvi žuti prsluci, kakvi su najavljeni za ovu subotu. Srbija zaslužuje mnogo bolje od toga. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Reč ima narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Izvolite.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Poštovana gospodo ministri, poštovani narodni poslanici, podneo sam amandman na Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja. Smatram da je zakon dobar, da ga treba usvojiti i on će svakako doprineti većem i boljem razvoju naše države i elektronske uprave u njoj.

Razlozi za donošenje ovog zakona su bili višestruki. Istaći ću neke: prvi je uspostavljanje centralne baze podataka; drugi je da ćemo u toj centralnoj bazi podataka objediniti različite baze podataka koji su bili u različitim državnim organima; zatim, vođenjem jedinstvenog registra za sve u javnom sektoru, misli se na sva zaposlena, izabrana, imenovana, postavljena i angažovana lica, stvorićemo pravni osnov za povezivanje sa drugim registrima i time doprineti razvoju elektronske uprave.

Šta ćemo još dobiti? Dobićemo efikasniju kontrolu naplate doprinosa, smanjićemo troškove administracije, efikasnije će funkcionisati sistem socijalnog osiguranja, elektronska razmena podataka državnih organa (e-uprava) će profunkcionisati i dobićemo povezanost sa Poreskom upravom, tj. smanjiće se zloupotrebe.

Bitno je istaći da će nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i radom čitavog Centralnog registra vršiti ministarstvo nadležno za poslove finansija, što nam na određen način daje garanciju da će to biti i sprovedeno.

Na kraju želim da naglasim svoje nezadovoljstvo odnosom dela opozicije prema ovom zakonu, prema budžetu i uopšte prema sopstvenoj državi. Samo ću reći jednu rečenicu – da ste kojim slučajem pripadnici albanske nacionalne manjine i da živite na Kosovu, zbog ovakvog ponašanja vas bi pojeo mrak. Srećan sam što živim u Srbiji.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega.

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika.)

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović, povreda Poslovnika.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, ne znam da li ste primetili da je poslanik vladajuće većine pomenuo da će nekoga iz opozicije da pojede mrak? Jednog je zamalo pojeo mrak pre desetak dana kada je u Kruševcu bila tribina Saveza za Srbiju i kada je fizički premlaćen ne samo Borko Stefanović, jedan od lidera Saveza za Srbiju, nego i dva njegova saborca koja su bila s njim. Ono što ste zaboravili, tada je prebijen čak i policajac koji je pokušao da ih zaštiti od prebijanja devetorice nasilnika i batinaša, kojima do dana današnjeg nisu objavljena imena i ne zna se ko su nalogodavci tog napada. Ne zaboravite, napad se desio ispred sale gde se održavala tribina Saveza za Srbiju. Znači, politički je motivisan.

Dakle, sada ste imali ponovljenu tu formulaciju – da smo mi na Kosovu i Metohiji kao opozicija, do sada bi nas već pojeo mrak. On žali zbog toga što

nas do sada nije pojeo mrak i poziva se na primer šiptarske opozicije, koju valjda pojede mrak ako drugačije misli od njihove vlasti.

Da li da nas pojede mrak, gospodine Đukiću, kao što je Olivera Ivanovića pojeo mrak? Jeste li možda na to mislili? Hoćete li da nastavite sa prebijanjem, kao što je bilo u slučaju Borka Stefanovića?

Gospodine predsedavajući, ako ovo nije za vašu reakciju, ako ovo nije skandal nad skandalima, da neko traži da opoziciju pojede mrak i da kaže da se čudi što se to još uvek nije desilo, pa šta mi svi ovde da pomislimo posle prebijanja Borka Stefanovića, pokušaja njegovog ubistva, prebijanja dva člana Levice Srbije i ovakvih najava? Danas nam je pretio Aleksandar Martinović. Sada nam direktno gospodin Đukić kaže da će nas pojesti mrak i žali što nas još nije pojeo mrak. Pa zar to sve nije razlog da u subotu, od 18 časova, Studentski plato, protest protiv ove vlasti, do pada Aleksandra Vučića?

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Mogu da se složim s vama da je kolega Đokić koristio pregrube reči i nespretno formulisao svoju rečenicu. Siguran sam u to.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.)
Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Nije tu.

Na naslov iznad člana 2. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Mi srpski radikali na ovakvu vrstu člana, koji zapravo i nije pravna norma, redovno podnosimo amandmane i ne prihvatam ovo obrazloženje na koji način je to urađeno.

Generalno imamo primedbu i na ovu sednicu, i o tome smo govorili, ali i na činjenicu da ste danas u jednom periodu držali sednicu dok nije bilo televizijskog prenosa, pa su onda ovi što ih predvodi ovaj koordinator, a, vidim, nema više prsluka, promenio je gumu, izašli odavde i sada su se opet vratili. Nije trebalo da dozvolite takvu predstavu. Prosto, treba da se radi pred očima javnosti, pogotovo kada je u pitanju zakon o budžetu.

I koliko god vi, predsedavajući, pokušavali da nam skrenete pažnju da ne govorimo o budžetu zato što nije trenutno na dnevnom redu, to jednostavno nije moguće, pogotovo jer je i ovaj zakon o kojem sada govorimo i koji jeste na dnevnom redu zapravo jedan od načina punjenja budžeta.

Kada je u pitanju punjenje budžeta, uvek se pojavljuje i pitanje načina korišćenja budžeta. Mi svakako o tome govorimo i govorićemo i ubuduće, i kada su u pitanju predstavnici vlasti i kada su u pitanju predstavnici opozicije. Znači, da li je moralno trošiti pare koje iz budžeta dobije politička partija iz koje je neko izabran kao narodni poslanik, a u međuvremenu promeniti jednu, dve

ili ne znam koliko političkih partija? Malopre se pojavila jedna simpatična slika na Tviteru, pošto smo se nešto danas bavili Tviterom, ove četiri dame (dame, uslovno rečeno), piše – četiri žene, trinaest stranaka. Toliko o njihovom moralu. I onda pokušavaju ovde da skrenu pažnju da neko drugi nije dovoljno moralan...

(Marija Janjušević dobacuje.)

Samo vi ciktite i vrištite, ali sliku o sebi ne možete promeniti. Vi jeste slika i prilika onoga kako u Srbiji, odnosno u Narodnoj skupštini ne treba da se radi, jeste slika i prilika onoga kako u Narodnoj skupštini ne treba da se krađu mandati.

Nekad sam se možda pitala kako je to ova Sanda Rašković otišla kod Vuka Jeremića i onda sam shvatila, pošto sam ja pisala predgovor za Šešeljevu knjigu „Vikiliks mi javlja (drugi deo)“, i onda sam tamo pročitala puno ovih depeša Vikiliksa koje se odnose na Vuka Jeremića. Između ostalog, kažu kako je Vuk Jeremić dolazio na Fakultet političkih nauka, tamo držao neka predavanja i onda se izvinjavao. Američki ambasador je uvek slao nekoga da sluša šta se tamo priča i šta govore ti ljudi koji su, kao, predavači. A, inače, birali su Fakultet političkih nauka, kažu, tom grupom mladih ljudi se najlakše manipuliše zato što su znatiželjni, zato što dosta čitaju, zato što znaju šta se dešava u svetu, i onda su upravo taj fakultet izabrali ovi iz Američke ambasade. Vuk Jeremić je tada čoveku koga je poslao tadašnji ambasador rekao da on pozdravlja ambasadora, izvinjava mu se što u javnosti mora da govori drugačije od onoga što on zapravo radi.

Isto to je Jovan Rašković rekao Franji Tuđmanu. Kaže – govorim im vrlo često, Srbima, i ono što oni hoće, a što ja ne bih volio. Dakle, imam u ovom stenogramu mnogo toga još, verovatno će biti prilike.

Ali, s obzirom na ovaj predlog zakona i ovaj amandman, pitamo – ode Marinković, mislila sam baš njega da pitam – da li Viša preduzetnička škola gde on predaje uredno puni budžet, da li plaća sve doprinose i kolike doprinose plaćaju za Rasima Ljajića, koji tamo predaje neznano šta i neznano na osnovu čega i, naravno, dobija solidnu platu?

(Nataša Mihailović Vacić: Tema.)

Tema je Rasim Ljajić, njegov kriminal i Vlada Republike Srbije i Aleksandar Vučić, koji moraju da se oslobode Rasima Ljajića ako žele da normalno nastave da funkcionišu. Hvala.

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika.)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem, kolegice.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Izvolite, kolegice Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Hvala, gospodine Arsiću.

Gospodine ministre, možda je sada prilika, pošto je kraj kalendarske godine, da razgovaramo o problemu nepovezanog radnog staža i o

nemogućnosti ljudi koji treba da idu u penziju a nisu im uplaćeni obavezni doprinosi za socijalno osiguranje. Oni neće, naravno, da se nađu ni u ovom registru, jer mnogi nisu ni našli novo radno mesto; tako tumaraju, rade nešto, uglavnom, ljudi se snalaze, preživljavaju tako što ih izdržavaju deca ili jedan od supružnika. U pitanju su ljudi iz fabrika „Zastava automobili“, „Zastava kamioni“, „Goša“ Smederevska Palanka, „Prva petoletka“, „14. oktobar“, njih je zaista puno. Da li možete da mi date informaciju? Na osnovu njihovih pravosnažnih rešenja, ne postoji još uvek mogućnost da se iz stečajne mase ovih propalih preduzeća... Zna, u fabrici „Zastava kamioni“ prvo dolaze veliki poverioci, tamo formalno postoji još direktor i dvanaest zaposlenih. Ali za sve te ljude nema mogućnosti da se iz te mase isplate ta njihova dugovanja. Mnogi koji imaju vrlo mali taj vakuum od broja godina i radnog staža do odlaska u penziju sada to ne mogu da urade.

Kako je do toga došlo i kako je uopšte uništena srpska industrija, koju vi pokušavate sada da oporavljate? Pre svega, zločinačkim NATO bombardovanjem. Zato ne mogu da verujem da neko poput Boška Obradovića i cele ove „žute“ klike može da se pojavi, recimo, u Lučanima na predstojećim izborima. Jedino tamo su uspeli. To ih je Boško nagovorio i rekao – aha, ja tamo imam neku podršku. Zna li koliko puta su zlikovci iz NATO-a bombardovali Lučane, sravnili sa zemljom? I oni sada imaju uopšte obraza da se tamo pojave! Sve su opljačkali, uništili, ta „žuta“ lopovska DOS-ovska vlast, ljudi ostali bez posla.

Sada je ovo stvarno problem. Dok oni ovde urliču, udaraju i sve to rade na osnovu te uplate... Ma ne, kakav Đilas, to su uplate od ovih sa Zapada, čija su oni produžena ruka, da prave kaos i nered u Srbiji. Mi sada zaista imamo problem, gospodine Mali, jer ti ljudi očekuju odgovor i do kraja godine mnogi od njih treba, na osnovu svojih godina života i staža koji je ostvaren u tim fabrikama (samo sam neke od njih napomenula), da idu u penziju, ali jednostavno nema mogućnosti. Šta Vlada Srbije može ili hoće da učini da se tim ljudima pomogne?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Jovanović.

Ovim bismo završili sa današnjim radom. Nastavljamo sutra u 10 časova.

(Sednica je prekinuta u 19.20 časova.)